

សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើបចុងក្រោយ • ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៩

លើអាមាណូណា

កុមារជួបនឹងការណ៍អាសគ្រាម—
របៀបដែលសេចក្តីស្រឡាញ់អាច
ជួយបាន ទំព័រ ៣៦

ភាពច្បាស់លាស់នៃទស្សនៈរបស់
ដំណឹងល្អ ទំព័រ ១២

របៀប ៥ យ៉ាងដែលព្រះយេស៊ូវបាន
ការពារកុមារ ទំព័រ ១៨

ប្រារព្ធខួបលើកទី ១០០ ឆ្នាំនៃពរជ័យ
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅប៉ាស៊ីហ្វិក ទំព័រ ២៨

សាសនាចក្រ
នៅទីនេះ

ទីក្រុងអង់តាណូណារី ប្រទេសម៉ាដាហ្កា

ស្ថា

នេះគឺជាសេចក្តីពិតមួយចំនួនអំពីប្រទេសម៉ាដាហ្គាស្កា និងសាសនាចក្រនៅទីនេះ ៖

 ១៨ ក្រុមកុលសម្ព័ន្ធជនជាតិដើមរស់នៅលើកោះ

ឥទ្ធិពលវប្បធម៌ធំៗ ៖
ប៉ូលីនេសៀន, អាភ៉ាប់, អាស៊ី, អាហ្វ្រិក និងបារាំង

២៦ លាននាក់នៅប្រទេសម៉ាដាហ្គាស្កា

ភាសាជាផ្លូវការ ៖
ម៉ាឡាហ្គាស៊ី និងបារាំង

 សមាជិកសាសនាចក្រ
១២,០០០

ក្រុមជំនុំ ៤០

ឆ្នាំ ១៩៨៦ សមាជិកម៉ាឡាកាស៊ីដំបូងគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅទីក្រុងប៉ារីស ប្រទេសបារាំង

ឆ្នាំ ១៩៩០ មនុស្សប្រាំនាក់បានជ្រមុជទឹក និងបានបញ្ជាក់

ឆ្នាំ ១៩៩៤ បេសកកម្មដំបូងបានបង្កើតឡើង

ឆ្នាំ ២០០០ ស្តេកដំបូងបានបង្កើតឡើង

រូបថតដោយ GETTY IMAGES

ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់ កុមាររបស់យើង

ខ្ញុំបានចំណាយពេលច្រើនគិតអំពីកុមារ ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់
រក្សាទុកនៅក្នុងរង្វង់គ្រួសារ និងមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ ។ លើស
ពីនោះទៀត ការងាររបស់ខ្ញុំជាមួយទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ
ទាក់ទងនឹងការបង្កើត និងការនិពន្ធនៃសម្រាប់កុមារនៅ
ជុំវិញពិភពលោក ។ ប៉ុន្តែកាលពីពីរឆ្នាំមុន ខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំពុំ
ដែលបានសិក្សាពីអ្វីដែលខគម្ពីរបានបង្រៀនអំពីកុមារទេ ។
ដូច្នេះខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តអានព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងព្រះគម្ពីរ
មរមន ហើយចំណាយពេលយកចិត្តទុកដាក់បន្ថែម ទៅលើអ្វី
ដែលខ្ញុំអាចរៀនអំពីក្រុមជំពិសេសនេះ ។

វាគឺជាបទពិសោធន៍ដ៏ផ្លាស់ប្តូរជីវិតមួយ ! ក្នុងចំណោម
សេចក្តីពិតជាច្រើនដែលខ្ញុំបានរកឃើញ នោះសេចក្តីពិតដែល
មានតម្លៃបំផុតគឺការយល់ដឹងបន្ថែមទៀត អំពីការខ្វល់ខ្វាយ
ដ៏ខ្លាំងដែលព្រះយេស៊ូវមានដល់កុមារ ។ ទ្រង់បានប្រទាន
ការងារបម្រើដល់កុមារទុកដូចជាក្រុមពិសេសមួយ ញែកចេញពី
ក្រុមផ្សេងទៀត ម្តងហើយម្តងទៀត ។ តើយើងអាចធ្វើតាមគំរូ
របស់ទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេច ?

អត្ថបទរបស់ខ្ញុំនៅទំព័រទី ១៨ ចែកចាយពីមេរៀនមួយចំនួន
ដែលខ្ញុំបានប្រមូលប្រមូលពីបទពិសោធន៍នៃការសិក្សាខគម្ពីរ រួម
ផ្សំនឹងគំនិត និងយោបល់ពីអ្នកជំនាញមួយចំនួនទៀត នៅក្នុង
វិស័យនៃការបង្ហាញការរំលោភបំពាន ។

កុមារគឺគួរឲ្យស្រឡាញ់ណាស់ ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា យើងអាច
ធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីការពារ ហើយផ្តល់អំណាចដល់ពួកគេ
ប្រព្រឹត្តចំពោះពួកគេដូចព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើ !

ដោយក្តីស្រឡាញ់
ម៉ារីស្យា វីដឌីសុន

ពេលវេលានៃទស្សនវិស័យនៃដំណឹងល្អ
ដោយអែលឌើរ ហ្គ្រីវី អ៊ី ស្ទីវីនសុន
១២

ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអ៊ីអេ ហាដ៍ ៖
មួយសតវត្សរ៍នៃការប្រមូលផ្តុំ
ដោយ ក្លីនតុន ឌី និង អែនដែលឡា
អ័រ គ្រីស្ទីនសេន
២៨

គឺជា ប្អូនបងប្អូន ៖ នោះគឺជាសំណួរ
ដោយអែលឌើរ ចូនី អិល គុច
២៤

ការដោះស្រាយនិងការណ៍អាសត្រាម ៖
ការពារ ឆ្លើយតប និងព្យាបាល
ដោយ ចយ ឌី ចូនស៍
៣៦

មាតិកា

- ៥ ការការពារកុមារពីការណ៍អាសគ្រាម ៖
- ៦ ការបង្ហាញអំពីសេចក្តីជំនឿ
វិលសុន ឌី ផល្លា—ទីក្រុង សាន់ ហូសេ ប្រទេសអ៊ុយហ្គាយ ៖
ពេលវិលសុនបានមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ដែលធ្វើឲ្យគាត់ធ្លាក់ខ្លួនពិការ ហើយមិនយូរប៉ុន្មាន
ក្រោយមកករិយារបស់គាត់បានស្លាប់ នោះគាត់ពុំដឹងថា ត្រូវធ្វើអ្វីឡើយ ។ ប៉ុន្តែដំណឹងល្អបាន
ផ្តល់ចម្លើយដល់គាត់ ។
- ៨ គោលការណ៍នៃការងារបម្រើតើអ្នកកំពុងខកខានផ្នែកដ៏សំខាន់នៃការងារបម្រើនេះឬ ?
យើងពុំគួរត្រានតែ « យំជាមួយនឹងអ្នកណាដែលយំ » ប៉ុន្តែព្រោះទេ យើងក៏ត្រូវ « អរសប្បាយ ជា
មួយនឹងអ្នកណាដែលអរសប្បាយ » ផងដែរ ។ នេះគឺជារបៀបបួនយ៉ាងដែលអ្នកអាចធ្វើកិច្ចការ
នោះបាន ។
- ១២ ពរជ័យនៃទស្សនវិស័យនៃដំណឹងល្អ
ដោយអែលឌីវ ហ្គេវី អ៊ី ស្ទីវីនសុន
ពេលយើងរក្សាគុណភាពខាងវិញ្ញាណ នោះយើងនឹងមានទស្សនវិស័យនៃដំណឹងល្អកាន់តែប្រសើរ
ឡើង ។
- ១៨ ការការពារកុមារតូចៗ
ដោយ ម៉ារីស្យា វីដឌីសុន
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានស្រឡាញ់ និងការពារកុមារ ។ តើអ្នកអាចធ្វើតាមគំរូរបស់ទ្រង់ដូចម្តេច ?
- ២៤ គឺជា ប្អូនប្រាប់ជា ៖ នោះគឺជាសំណួរ
ដោយអែលឌីវ ចូនី អិល គុច
វាងាយស្រួលដើម្បីនិយមនុស្សដទៃ ប៉ុន្តែយើងត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីនិយមដោយសុចរិត
ហើយមើលទៅមនុស្សដទៃ ដូចព្រះទ័ងទតមើលទៅពួកគេ ។
- ២៨ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអ៊ីអេ ហាវី ៖ មួយសតវត្សរ៍នៃការប្រមូលផ្តុំ
ដោយ ក្លីនតុន ឌី និង អែនដែលឡា អ៊ី គ្រីស្ទីនសេន
អស់រយៈពេល ១០០ ឆ្នាំ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅរដ្ឋហាវីបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់នៅ
ជុំវិញតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិកទទួលពរជ័យនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។
- ៣២ សំឡេងពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ៖
បងប្អូនស្រីពីនាក់ត្រូវបានដឹកនាំឲ្យបម្រើ សាលាវិទ្យាល័យរបស់ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានធ្វើ
ឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ប៊ីស្សុពសម្រេចចិត្តប្រើប្រាស់បន្ថែមដែលគាត់រកបាន សំបុត្រមួយដែលជួយ
ជួសជុលទំនាក់ទំនងដែលប្រេះបាក់ ។
- ៣៦ ការដោះស្រាយនឹងការណ៍អាសគ្រាម ៖ ការពារ ឆ្លើយតប និងព្យាបាល
ដោយ ចយ ឌី ចូនស៍
កុមារទទួលរង និងជួបនឹងការណ៍អាសគ្រាម ប៉ុន្តែសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នកអាចជួយពួកគេឲ្យ
ចៀសវាង និងយកឈ្នះលើឥទ្ធិពលដ៏គ្រោះថ្នាក់របស់វាបាន ។

៖ អំណានខ្លីៗ

នៅលើក្របមុខ
រូបថតមកពី Getty Images

ផ្នែក

យុវមជ្ឈិមវ័យ
៤២

ដំណោះស្រាយខែនេះនូវ អ្វីដែលត្រូវ
ធ្វើ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងតែ ដើរលេងជាគូ
ជាមួយនរណាម្នាក់ដែលមានបញ្ហានឹង
ការណ៍អាសគ្រាម ហើយចែកចាយ រឿង
នានានៃសេចក្តីសង្ឃឹម មក
ពីមនុស្សដទៃដែលបានជួប
ប្រទះនឹងការណ៍អាសគ្រាម
ក្នុងទំនាក់ទំនងដើរលេង
ជាគូរបស់ពួកគេ ។

យុវវ័យ
៥០

តើការធ្វើជា មិត្តពិតប្រាកដ
មានន័យយ៉ាងណា របៀបដែល
យុវវ័យម្នាក់ ចែកចាយដំណឹងល្អ
និងការចងចាំពីថ្ងៃជ្រុងយ៉ាងឯង
នៃសាសនាព្រះគ្រីស្ទ ។

កុមារ
ប្រិយមិត្ត

រកមើល របៀបស្រឡាញ់មនុស្សដទៃ
ដូចព្រះគ្រីស្ទ ។ ការអធិស្ឋានជួយប្រូឌី
ពេលគាត់ខ្លាច ។ ហ្នឹងបានក្លាយ
ជាគិលានុបដ្ឋាយិកា ។
អ្នកអាច រៀបចំខ្លួន
សម្រាប់ព្រះវិហារ
បរិសុទ្ធ ។

អត្ថបទដែលមានលក្ខណៈសម្រាប់តែឌីជីថលប៉ុណ្ណោះ

ខ្ញុំបានតយុទ្ធជ្នះលើការណ៍អាសត្រាម្នាក់ ។ ហេតុអ្វីគាត់ពុំអាចធ្វើបាន ?

ឈ្មោះត្រូវបានដកចេញ

យុវមជ្ឈិមវ័យម្នាក់មកពីប្រទេសហូឡេនដ៍ ចែកចាយបទពិសោធន៍របស់នាងអំពីការទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តដ៏ពិបាកមួយ ។

របៀបដែលខ្ញុំបានរៀនដើម្បីឆ្លើយតប ពេលបុគ្គលម្នាក់សារភាពថា ពួកគេកំពុងមានបញ្ហាជាមួយការណ៍អាសត្រាម្នាក់

ឈ្មោះត្រូវបានដកចេញ

ការដឹងអំពីការប្រើប្រាស់ការណ៍អាសត្រាមរបស់បុគ្គលណាម្នាក់ អាចបណ្តាលឲ្យមានការរំជួលចិត្តគ្រប់បែបយ៉ាង ប៉ុន្តែយុវមជ្ឈិមវ័យរូបនេះ ពឹងផ្អែកលើព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដើម្បីដឹងពីរបៀបឆ្លើយតបដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ។

ការឆ្ពោះទៅមុខបន្ទាប់ពីដឹងការប្រើប្រាស់ការណ៍អាសត្រាមរបស់គូដណ្តឹងខ្ញុំ

ឈ្មោះត្រូវបានដកចេញ

យុវមជ្ឈិមវ័យម្នាក់នៅប្រទេសតារីហ្វេត ចែកចាយការយល់ដឹងរបស់នាងអំពីរបៀបដែលការណ៍អាសត្រាមជះឥទ្ធិពលដល់ទំនាក់ទំនងរបស់នាង ។

ខ្សែ គុណ ឆ្នាំ ២០១៩ រៀល ១៨ លេខ ៥ លីអាហូណា ១៨៦១០ ២៥៨ ទស្សនាវដ្តីជាមួយគ្នាជាសំណុំសម្រាប់គ្រាន់ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនៃច្បាប់ស្មោះត្រង់ក្រោយ គណៈប្រធានទីមួយ ៖ រ៉ែសុល អិម ណិលសុន, ដាវីន អេក អុក, ហ៊ាន ប៊ី អាហ្វិង ក្នុងមន្ត្រីព្រះវិហារដំបូងនាគ្រឹះ ៖ អិម រ៉ែសុល បាឡាដ, ផ្សែង អ៊ី ហ្វូឡិន, ឡេប៊ី អេហ្វ អុដឡូ, ដេវីឌ អេ ប៊ែដណា, យ៉ែន ចិន អិល យុក, ឌី ចត គ្រីស្ទូហ្វីស្ទ, រ៉ែសុល អិល អាន់ឌឺស៊ីន, រ៉ូណាល អេ រ៉ែសុល, ហ្វេរី អ៊ី ស្ទីវីនសុន, ឌេល ដី អេឡាន, ដេវីត ដបុលយូ ហ្គង, អុលីសស សុវេស អ្នកនិពន្ធ ៖ កងឌី ឌី ហ្គាង អ្នកប្រឹក្សា ៖ ប៊ែកយី ក្រេវិន, គ្រីស្ទីណា ប៊ី ប្រានស្កា, ស្កានរ៉ូន ដេវីឌ, តែដេរី អេហ្វ ហ្គុនស្កាឡេ, ឡូរី អេស ខាចធើរ, អេប្រៀន អូតា, ជេន កី ស្ទេនហ្វីល រាយកម្រង ៖ រីតាដ អាយ ហ្គីកុន រាយកម្រងស្នាដៃសម្រាប់គ្រាន់ ៖ អាលីស អ៊ី ឡាយហ្វ

អ្នកចាត់ការពាណិជ្ជកម្ម ៖ ហ្គាស្ទ ខាណាន រិននាយកគ្រប់គ្រង ៖ អ៊ែម លី អុសុន ជំនួយការនិពន្ធរាយកម្រង ៖ រ៉ាយអិន ខា ជំនួយការពេទ្យផ្សារ ៖ កាមីឡា ខាស្ត្រីលសុន រិននូ និង បោះពុម្ព ៖ ម៉ារីស្កា រ៉ែននីស, ដេវីឌ ឌីកសុន, ដេវីឌ អេ ឆែតវីត, ម៉ាឡា ឌី ហ្គីកុន, ហ្គាវេត អេច ហ្គាហ្វ, អេវីន ចន សុន, ចន រ៉ាយអិន ជិនស៊ីន, តាលឡុត ឡាតាបាល, ម៉ែយល អេ ម៉ូរីស, អ៊ីក ប៊ី ម៉ឺដុក, យ៉ូស្វ ដេ កីតី, ចាន កីនបុហ្វ, វីតាត អិម រ៉ែសុល, មីនឌី សេល, ឡូរី ហ្វូលីស សុសា, តាកខែល រ៉ូដឡេ, ម៉ារីសា វីឌីសុន រាយកម្រងគ្រប់គ្រងផ្នែកសិល្បៈ ៖ ដេ ស្កត ទូដស៊ីន រាយកម្រងផ្នែកសិល្បៈ ៖ ប៊ែដ អ៊ី កីដេសុន ចេនប្រុង ៖ ដីនីត អាន់ឡេ, ហ្វេ កី អាន់តូន, មែនឌី ប៊ិនធើរ, ស៊ី យីមប៊ីល បុត, ចូម៉ាស តាល, ចូស្ទា ដេននីស ដេវីឌ ប្រ្រីន, ខុលីន ហ្គីងធើរ, អេក កី ចនស៊ីន,

ស៊ីសាន ឡូហ្គីន, ស្កត អិម ម៉ុយ, អ៊ីមីលី ឡេក អ៊ែងគុន, ម៉ាក ដបុលយូ រ៉ែសុន, យេ នីកុល កែយីនហ្វុស អ្នកសម្របសម្រួលកម្មសិទ្ធិបញ្ញា ៖ ខុលែត រ៉ែសេយើ អាននី អ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកផលិតកម្ម ៖ ដេន អាន កីដេស៊ី ផលិតកម្ម ៖ អ៊ីវ ហ្វែន អារឡេ, ដូលី ប៊ីដេត, ចូម៉ាស ដី ខ្រុនីន, ប្រាយអែន ដបុលយូ ហ្គីដ, ដីនីន ដេ នីលសុន, ម៉ារីសា អិម ស្ទីវី មុនការបោះពុម្ព ៖ យ៉ូស្វ ផែននីស, អុម្មុន ហារីស រាយកម្រងចេញពុម្ព ៖ ស្ទេវីន ដី លេវីស រាយកម្រងចេញពុម្ព ៖ ត្រាយ អ៊ី ប៉ាយើរ សូមផ្ញើអត្ថបទ និង សំណួរនានា តាម អ៊ីមីលីណាតេនៅគេហទំព័រ liahona.lds.org តាមអ៊ីមីលីណាតេ liahona@ldschurch.org ឬ តាមសំបុត្រទៅកាន់ Liahona, flr.23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA ។

លីអាហូណា (ពាក្យក្នុងព្រះគម្ពីរមេនាន ឆ័យថា « ត្រីវិស័យ » ឬ « វត្តនាំផ្លូវ ») ត្រូវបានបោះពុម្ពជាភាសា អាល់បានី, អារមេនី, ប៊ីស្កាម៉េ, ប៊ុលហ្គារី, ខ្មែរ, ស៊ីប៊ីអាណូ, ចិន, ចិន (សម្រាយ), ក្រូអាត, តៃក, ដាណាម៉ាក, ហ្វីលីពីន, អង់គ្លេស, អេស្ប៉ានី, ហ្វីលីពីន, ហ្វ្រង់ស្ទង់, បារាំង, អាល្លឺម៉ង់, ក្រិច, ហុងគ្រី, អ៊ីស្ទង់, ឥណ្ឌូណេស៊ី, អ៊ីតាលី, ជប៉ុន, គីរីបាទី, កូរ៉េ, ឡាតវីយ៉ា, លីទុយអានី, ម៉ាឡាយ៉ា, ម៉ាស៊ីន, ម៉ុងហ្គោលី, រុស្ស៊ី, ប៉ូឡូញ, ព័រទុយហ្គាយ, រ៉ូម៉ានី, រុស្ស៊ី, សាម៉ា, ស្ត្រីនី, អេស្ប៉ាញ, ស្វាហ្គីលី, ស៊ុយអែត, តាហ្គាឡុក, តាហ្គីទី, ថៃ, តុងហ្គា, អ៊ុយក្រែន, អ៊ីឌូ និង វៀតណាម ។ (ការចេញផ្សាយ ញឹកញាប់មានផ្សេងៗគ្នាទៅតាមភាសា) ។ © 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. បោះពុម្ពនៅសម្រាប់ អាមេរិក ។ For Readers in the United States and Canada: October 2019 Vol. 18 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Cambodian (ISSN 1538-4535) is published six times a year (January, April, June, July, October, and December) by The

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA subscription price is \$5.00 per year; Canada, \$6.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ការការពារកុមារពីការណ៍អាសត្រាម

ស៊ី ស្ទើរ ចយ ឌី ចូនស៍ ប្រធានអង្គការបឋមសិក្សាទូទៅបង្ហាញថា សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាអាវុធដ៏ខ្លាំង មហិមាបំផុតប្រឆាំងនឹងការណ៍អាសត្រាម ៖ « ដូចយូណីល្លីមួយថ្ងៃថា ការណ៍អាសត្រាម សម្លាប់សេចក្តីស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែចូរចាំថា សេចក្តីស្រឡាញ់ក៏សម្លាប់ការណ៍អាសត្រាមវិញបានដែរ » ។ នេះគឺជារបៀបចម្លែងដែលការបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ការពារកុមារទាន់នឹងឥទ្ធិពលនៃ ការណ៍អាសត្រាម ។

ការការពារ ៖

« ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក »

បង្កើតទំនាក់ទំនងមួយដែលកូនៗ របស់អ្នកមានអារម្មណ៍ថា មាន សុវត្ថិភាព និងមានគេស្រឡាញ់ ។

ការឆ្លើយតប ៖

« ខ្ញុំនៅតែស្រឡាញ់អ្នក »

សូមនិយាយអំពីការណ៍អាសត្រាម ជាមួយកូនៗរបស់អ្នក ហើយ អញ្ជើញពួកគេឲ្យមកសួរអ្នកពេល ពួកគេមានសំណួរ ។

ការព្យាបាល ៖

« ខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកជានិច្ច »

សូមធ្វើការបញ្ជាក់ប្រាប់កូនៗរបស់ អ្នកម្តងហើយម្តងទៀតថា ទោះបី ពួកគេមានបញ្ហាជាមួយការណ៍ អាសត្រាមក្តី ក៏សេចក្តីស្រឡាញ់ របស់អ្នកពុំប្រែប្រួលឡើយ ។

ស៊ីស្ទើរ ចូនស៍
ពន្យល់ច្រើន
អំពីគំនិត
នីមួយៗនេះ
នៅក្នុងអត្ថបទ
របស់គាត់
នៅទំព័រ
៣៦ ។

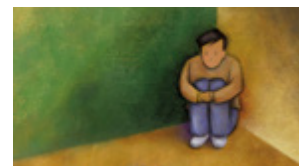

« យើងការពារកូនៗរបស់យើងរហូតដល់ត្រាមួយដែលពួកគេអាច ការពារខ្លួនពួកគេបាន » ។

ចាសុន អេស ខារ៉ូល សាស្ត្រាចារ្យផ្នែកជីវិតក្រុមគ្រួសារនៅសាកលវិទ្យាល័យ ព្រិកហាំ យ៉ង់ ។

អ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបាន

- និយាយតាមសម្រួលជាមួយ កូនៗរបស់អ្នកអំពីរឿងផ្លូវភេទ និងរបៀបការពារពួកគេពី ការណ៍អាសត្រាម ។
- ជួយកូនៗឲ្យយល់ពី មូលហេតុ ។
- គ្រប់ទូរស័ព្ទស្ថិតហ្វូន tablet និងកុំព្យូទ័រគួរតែមានកម្មវិធី ការពារ ទាំងឧបករណ៍ របស់មនុស្សវ័យជំទង់ និង ពេញវ័យក្តី ។
- កុំអនុញ្ញាតឲ្យនរណាម្នាក់ នៅតែងងក្នុងបន្ទប់ មើលឧបករណ៍ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ឡើយ ។
- កុំកាត់ទោសកុមារដែល បង្ហាញថា ពួកគេមានបញ្ហា ជាមួយការណ៍អាសត្រាម ។

រូបភាពផ្តល់នៅក្រោមឆ្នាំ កុមារអង្គការបឋមសិក្សាទូទៅបង្ហាញថា បានបង្ហាញដោយផ្ទៃក្នុង GETTY IMAGES បានប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងបង្ហាញប្រយោជន៍ បានបង្ហាញដោយផ្ទៃក្នុង

វិលសុន ឌី ផល្លា

ទីក្រុង សាន់ ហ្សេស ប្រទេសអ៊ុយហ្គាយ

គ្រោះថ្នាក់ចោចណាស់ដោយម៉ូតូមួយបានបន្ទុះទុកឱ្យវិលសុន ពិការ ។ មួយឆ្នាំក្រោយមក ក៏វិលសុនបានស្លាប់ ។ ជា កន្លោះពោះម៉ាយដែលមានកូនស្រីតូចពីរនាក់ វិលសុនពុំដឹងថា ត្រូវធ្វើអ្វីនោះទេ ។ គាត់ពុំបានដឹងថា តើមានគោលបំណងអ្វី នៅក្នុងជីវិតនេះទេ ។ វិលសុនអាចមានភាពជូរចត់ ។ តែដូច្នោះ ទៅវិញ គាត់បានចាប់ផ្តើមស្វែងរកសេចក្តីពិត ។ ខុនី បែល ជាងចតុប

ខ្ញុំមានចម្ងល់ជាច្រើន ។ ហេតុអ្វីរឿងអាក្រក់បាន កើតឡើង ? ខ្ញុំបានព្យាយាមធ្វើរឿងត្រឹមត្រូវរហូត មក ហើយក៏វិលសុនបានស្លាប់ចោលខ្ញុំ ហើយខ្ញុំធ្លាក់ ខ្លួនពិការនៅលើទេះព្រួញ ក្រោយមកទៀតវេជ្ជបណ្ឌិត ត្រូវវះកាត់ក្បាលកូនស្រីរបស់ខ្ញុំដើម្បីដកយកដុំសាច់ ចេញ ។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមគិតថា គ្មានគោលបំណងអ្វី ឡើយនៅក្នុងជីវិតនេះ ។

ខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវស្វែងរកក្តីពិត ។ ខ្ញុំ បានរៀនពីសាសនាជាច្រើន ហើយខ្ញុំបានរកឃើញ សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើន ក្រោយ ។ ខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ថា សាសនាចក្រនេះ ពិត ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថា មានគោលបំណងមួយ សម្រាប់ការមកនៅលើផែនដីនេះ ។ យើងមក ផែនដីនេះជាផ្នែកមួយនៃផែនការអស់កល្បជានិច្ច របស់ព្រះវរបិតាស្នូតិ ។ យើងមានព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដែលយកឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ ហើយបានមានព្រះជន្ម រស់ឡើងវិញ ។ ការដឹងពីរឿងនេះផ្តល់ភាពរឹងមាំ ដល់ខ្ញុំ ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំព្យាយាមគិតស្នូតិ ហើយបន្តឆ្ពោះ ទៅមុខ ។ ខ្ញុំមានគោលបំណងមួយ ហើយខ្ញុំដឹងថា ពេលខ្ញុំព្យាយាមរស់នៅក្នុងជីវិតស្តីសម នោះខ្ញុំអាច មានក្រុមគ្រួសារអស់កល្ប ។

ស្វែងរកបន្ថែម
សូមមើលបន្ថែមទៀតអំពីជំនឿនៃសេចក្តីជំនឿ របស់វិលសុន រួមទាំងរូបថតជាច្រើនបន្ថែមទៀត នៅក្នុងកំណែនៃអត្ថបទនេះនៅលើគេហទំព័រ ឬ **Gospel Library** នៅគេហទំព័រ **Church of Jesus Christ.org/go/10196** ។
របៀបដើម្បីធ្វើអត្ថបទការបង្ហាញអំពីសេចក្តីជំនឿ នៅ **liahona.ChurchofJesusChrist .org** អ្នកអាចធ្វើការពិពណ៌នាខ្លីមួយ និងរូបថត របស់បុគ្គលណាម្នាក់ដែលសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ បំផុសគំនិតដល់អ្នក ។

គោលការណ៍នៃការងារបម្រើ តើអ្នកកំពុងខកខាន ផ្នែកដ៏សំខាន់ នេះនៃ ការងារបម្រើឬ ?

ការងារបម្រើគឺជា « ការអរសប្បាយជាមួយនឹងអ្នកណាដែលអរសប្បាយ »
ក៏ដូចជា « យំជាមួយនឹងអ្នកណាដែលយំផង » (រ៉ូម ១២:១៥) ។

៣ លយើងគិតអំពីការងារបម្រើ វាងាយដើម្បីគិតពីការជួយអ្នកដែល
ខ្វះខាត ។ យើងនិយាយពីការថែស្នូនដំណាំឲ្យស្រូវមេម៉ាយ ការយក
អាហារទៅឲ្យអ្នកជំងឺ ឬការជួយអ្នកដែលកំពុងមានបញ្ហា ។ យើង
ចាំការទូន្មានរបស់ប៉ូលឲ្យ « យំជាមួយនឹងអ្នកណាដែលយំ » ប៉ុន្តែតើយើងបាន
ផ្ដោតចិត្តទុកដាក់គ្រប់គ្រាន់លើផ្នែក ដំបូង នៃឧកម្មនោះ—គឺឲ្យ « អរសប្បាយជា
មួយនឹងអ្នកណាដែលអរសប្បាយ » ដែរឬទេ ? (រ៉ូម ១២:១៥) ។ អរសប្បាយ
ជាមួយអ្នកដែលយើងផ្តល់ការងារបម្រើ—ទោះជាវាជាការសាទរដល់ជោគជ័យ
របស់ពួកគេ ឬការជួយពួកគេឲ្យរកឃើញអំណរក្នុងគ្រាលំបាកក្តី—គឺជាផ្នែក
សំខាន់មួយនៃការងារបម្រើដូចព្រះអង្គសង្គ្រោះបានធ្វើ ។

នេះគឺជាយោបល់បីយ៉ាងដែលអាចជួយ (ហើយមានយោបល់មួយដើម្បី
ចៀសវាង) ពេលយើងរកមើលការផ្ដោតលើអ្វីល្អៗដែលព្រះដាក់នៅក្នុង
ជីវិតរបស់យើង ។

១. ចូរប្រុងប្រៀបខ្លួន

ប៉ូនី អេច ខ័រឌុន ប្រធានយុវនារីទូទៅ ជួយយើងឲ្យយល់ថា យើង
ត្រូវតែ មើល អស់អ្នកដែលយើងផ្តល់ការងារបម្រើ—ពុំគ្រាន់តែមើល
បន្ទុក និងការលំបាករបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះទេ យើងក៏ត្រូវមើលឲ្យ

ចរន្តបណ្តាញដោយ អកុស្ត សុឡាមណាឡិ

សូមចែកចាយបទពិសោធន៍របស់អ្នក

សូមផ្ញើមកកាន់យើងនូវបទពិសោធន៍របស់អ្នក នៅពេលអ្នកបានផ្តល់ការងារបម្រើដល់មនុស្សដទៃ ឬទទួលបានការងារបម្រើ ។ សូមចូលទៅ liahona.ChurchofJesusChrist.org ហើយចុចលើ « Submit an Article or Feedback » ។

ឃើញពិភពម្ខាង ទេពកោសល្យ និងភាពជោគជ័យរបស់ពួកគេផងដែរ ។ គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា យើងត្រូវតែធ្វើជា « អ្នកគាំទ្រ និងជាអ្នកគោរពទុកចិត្តបាន—ជាមនុស្សម្នាក់ដែលដឹងអំពីស្ថានភាពពួកគេ ហើយជួយជ្រោមជ្រែងពួកគេនៅក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹម និងបំណងប្រាថ្នារបស់ពួកគេ » ។^១

នៅក្នុងរឿងប្រដូចអំពីសត្វចៀម និងសត្វពពែ នោះព្រះអង្គសង្គ្រោះបានមានបន្ទូលថា អស់អ្នកដែលនឹងត្រូវបានរកឃើញថា នៅខាងស្តាំព្រះហស្តទ្រង់បានទូលសួរថា « ព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ស្រែកឃ្លាន ហើយបានថ្វាយទ្រង់សោយពីកាលណា ?

តើយើងខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ជាអ្នកដទៃ ហើយបានទទួលទ្រង់ពីកាលណា ? » (ម៉ាថាយ ២៥:៣៧-៣៨) ។

ស៊ីស្ទើរខំរុនបានថ្លែងថា « បងប្អូនប្រុសស្រី ពាក្យគន្លឹះនោះគឺពាក្យ បានឃើញ ។ ជនសុចរិតបានឃើញមនុស្សទាំងនោះមានការខ្វះខាត ដោយសារពួកគេកំពុងមើល និងកត់សម្គាល់ ។ យើងក៏អាចធ្វើជាភ្នែកជាច្រមុះដើម្បីជួយ និងលួងលោម សាទរ និងមើលឃើញសូម្បីតែក្តីសុបិនរបស់ពួកគេ » ។^២

២. ស្វែងរកហេតុផលដើម្បីសាទរ

សូមសាទរដល់ជោគជ័យទោះធំ ឬតូចក្តី ។ វាអាចជាការឆ្លងកាត់ដំងើបហារឹក ឬការយកឈ្នះការឈឺចាប់ដោយការបែកបាក់គ្នា ការស្វែងរកការងារថ្មី ឬការស្វែងរកស្បែកជើងដែរចាត់ ការបន្តរស់នៅបន្ទាប់ពីការបាត់បង់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ ឬការបន្តរស់នៅមួយសប្តាហ៍ដោយគ្មានស្ករសប្រើក្តី ។

សូមទូរសព្ទទៅពួកគេ ផ្ញើរកាតមួយ ឬអញ្ជើញពួកគេទៅហិរោតអាហារថ្ងៃត្រង់ដើម្បីអរសាទរ ។ តាមរយៈការចែកចាយពរជ័យរបស់យើងជាមួយគ្នា ការរស់នៅដោយអំណរគុណ ហើយការសាទរដល់

គំរូរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ

ជារឿយៗ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានអរព្រះទ័យនៅក្នុងស្តុកមង្គលរបស់មនុស្សដទៃ ។ ទ្រង់បានចូលរួមពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងស្រុកកាណាសនៅទីនោះទ្រង់ពុំគ្រាន់តែបានសាទរដល់ឱកាសជីវិតរាយប៉ុណ្ណោះទេ ទ្រង់ថែមទាំងធ្វើឲ្យទឹកក្លាយទៅជាស្រាផងដែរ (សូមមើល យ៉ូហាន ២:១-១១) ។ យើងក៏អាចខិតខំចូលរួមព្រឹត្តិការណ៍ពិសេសៗក្នុងជីវិតនៃអស់អ្នកដែលយើងផ្តល់ការងារបម្រើផងដែរ ។

យើងក៏ឃើញព្រះអង្គសង្គ្រោះអរព្រះទ័យដោយសារភាពសុចរិតរបស់មនុស្សដទៃផងដែរ ។ ពេលទ្រង់បានយាងទៅជួបពួកសាសន៍និហ្វ ទ្រង់បានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេថា « មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាមកពីសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ។ ហើយឥឡូវនេះមើលចុះ សេចក្តីអំណររបស់យើងបានពោរពេញ » (នីហ្វទី ៣ ១៧:២០) ។

ពរជ័យ និងភាពជោគជ័យរបស់មនុស្សដទៃ នោះយើង « បានអររីករាយក្នុងសេចក្តីអំណររបស់បងប្អូនយើង » (អាឈម៉ា ៣០:៣៤) ។

៣. មើលឃើញព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់

ជូនកាលការអរសប្បាយជាមួយមនុស្សដទៃមានន័យថា ការជួយពួកគេឲ្យឃើញហេតុផលដើម្បីអរសប្បាយ—ទោះបីមានទុក្ខលំបាក ឬភាពរីករាយចូលមកក្នុងជីវិតយើងបែបណាក្តី ។ សេចក្តីពិតសាមញ្ញដែលព្រះវរបិតាស្នើគ្រាប់ដឹងពីយើង ហើយត្រៀមជាស្រេចដើម្បីលើកស្ទួយយើង អាចជាប្រភពដ៏អស្ចារ្យនៃអំណរ ។

អ្នកអាចជួយមនុស្សដទៃឲ្យឃើញព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ តាមរយៈការចែកចាយរបៀបដែលអ្នកឃើញព្រះហស្តទ្រង់នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកផ្ទាល់ ។ សូមស្ម័គ្រចិត្តចែកចាយរបៀបដែលព្រះវរបិតាស្នើបានជួយអ្នកឆ្លងកាត់ឧបសគ្គរបស់អ្នក ។ ទីបន្ទាល់នេះអាចជួយមនុស្សដទៃឲ្យទទួលជ័យ និងទទួលស្គាល់របៀបដែលទ្រង់បានជួយពួកគេ (សូមមើល ម៉ូសាយ ២៤:១៤) ។

៤. កុំកំណត់សមត្ថភាពរបស់អ្នកដើម្បីអរសប្បាយ

ជាអកុសល ជូនកាលយើងអាចកំណត់សមត្ថភាពយើងដើម្បីចូលរួមអរសប្បាយជាមួយមនុស្សដទៃ ជាពិសេសពេលយើងមានអារម្មណ៍ថា អស្មិកភាពពីអ្វីដែលយើងត្រូវផ្តល់ឲ្យ ឬដោយសារតែស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នក្នុងជីវិតយើង ។ ជំនួសឲ្យការស្វែងរកអំណរក្នុងស្តុកមង្គលរបស់មនុស្សម្នាក់ទៀត យើង

បានធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ទាក់នៃការប្រៀបធៀប ។ ហើយដូចអែលឌើរ ឃ្វីនចិន អិល យុក ក្នុងក្បួននៃពួកសាវក ដប់ពីរនាក់បានបង្រៀនថា ៖ « ការប្រៀបធៀបពរជ័យគឺស្ទើរតែបង្ខំឲ្យអំណរចាកចេញ ។ យើងពុំអាចមាន អំណរគុណ និងមានភាពច្រណែនក្នុងពេលតែមួយបានទេ » ។^១

អែលឌើរ ជ័រហ្វី អ័រ ហូឡិន ក្នុងក្បួននៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់បានសួរថា « តើយើងអាចយកឈ្នះ លើទំនោរដ៏សាមញ្ញបែបនោះដែលមាននៅក្នុងមនុស្សស្ទើរតែគ្រប់គ្នាយ៉ាងដូចម្តេច ?... យើងអាចរាប់ ពរជ័យជាច្រើនរបស់យើង ហើយយើងអាចអបអរសាទរនឹងការសម្រេចបានរបស់មនុស្សដទៃ ។ លើសពី អ្វីៗទាំងអស់ យើងអាចបម្រើមនុស្សដទៃ ដែលជាការអនុវត្តដ៏ប្រពៃបំផុតនៃដួងចិត្តដែលហួសពីការថ្លែង បាន » ។^២ ជំនួសឲ្យការប្រៀបធៀបគ្នា នោះយើងអាចសរសើរអស់អ្នកដែលយើងផ្តល់ការងារបម្រើ ។ សូមចែកចាយដោយសេរីនូវអំណរគុណដែលអ្នកមានចំពោះពួកគេ ឬសមាជិកគ្រួសារពួកគេ ។

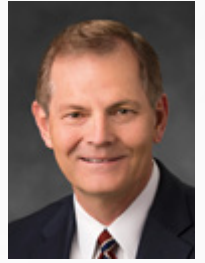
ដូចប៉ូលរ៉ូកយើងថា យើងទាំងអស់គ្នាគឺជាអ្នកយំរូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយពេល « បើមួយបាន តម្កើងឡើង នោះទាំងអស់នឹងបានរីករាយជាមួយដែរ » (កូរិនថូសទី ១ ១២:២៦) ។ ជាមួយនឹងជំនួយពី ព្រះវរបិតាស្ងួត យើងអាចដឹងពីបទពិសោធន៍របស់មនុស្សដទៃ សាទរដល់ជោគជ័យទាំងធំ និងតូច ហើយ ជួយពួកគេទទួលស្គាល់ព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយយកឈ្នះលើភាពច្រណែន ដើម្បីយើងអាច រីករាយពិតប្រាកដនៅក្នុងពរជ័យ ទេពកោសល្យ និងសុភមង្គលរបស់មនុស្សដទៃ ។ ■

កំណត់ចំណាំ

- ១. បូនី អេច ខ័រដុន « ការក្លាយជាអ្នកគង្វាលម្នាក់ » *Liahona* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ ទំព័រ ៧៥ ។
- ២. បូនី អេច ខ័រដុន « ការក្លាយជាអ្នកគង្វាលម្នាក់ » ទំព័រ ៧៥ ។
- ៣. ឃ្វីនចិន អិល យុក « Rejoice! » *Ensign* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ទំព័រ ៣០ ។
- ៤. ជ័រហ្វី អ័រ ហូឡិន « The Other Prodigal » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០២ ទំព័រ ៦៤ ។

ការអញ្ជើញឲ្យអនុវត្ត
 សូមពិចារណាពីមនុស្សដែលអ្នក ផ្តល់ការងារបម្រើ ។ តើពួកគេមាន ទេពកោសល្យ និងភាពខ្លាំងអ្វីខ្លះ ? តើពួកគេមានឱកាស ឬជោគជ័យអ្វី ខ្លះ ? តើអ្នកអាចអរសប្បាយជាមួយ ពួកគេ សរសើរពួកគេ ឬលើកទឹកចិត្ត ពួកគេដោយរបៀបណា ?

ពរជ័យនៃ ទស្សនវិស័យ នៃដំណឹងល្អ

ទស្សនវិស័យនៃដំណឹងល្អនឹងជួយអ្នកឲ្យមានភាពច្បាស់លាស់កាន់តែខ្លាំង ទាក់ទងនឹងរបៀបដែលអ្នកគិតអំពីអាទិភាពនៃជីវិតរបស់អ្នក ដោះស្រាយបញ្ហា និងប្រឈមមុខនឹងការល្អរុងរឿងផ្ទាល់ខ្លួន ។

ខ វាជាពរជ័យអ្វីម្ល៉េះដែលបានក្លាយជាសមាជិកសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅក្នុងសម័យកាន់កាប់ត្រួតត្រានេះ ជាពេលនៃការស្តារឡើងវិញនៃកូនសោនៃនគរ និងការបំពេញតាមការព្យាករ ដែលអនុញ្ញាតឲ្យយើងឃើញផ្ទាល់នូវ « ដំណឹងល្អដែលរមៀលចេញទៅដល់ទីបំផុតផែនដី ដូចជាថ្មីដែលជាប់ផ្តាច់ចេញពីភ្នំគុកដែលធ្វើ នឹងរមៀលចេញទៅ រហូតដល់បានពេញផែនដីទាំងមូល » (គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ៦៥:២) ។

ជានិយ័លនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់បានព្យាករអំពីរឿងនេះ ហើយការព្យាករនេះមានជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងសម័យកាន់កាប់ត្រួតត្រានេះ ការព្យាករនេះហាក់ដូចជាកំពុងបានបំពេញ ពេលយើងសង្កេតឃើញស្តេកជាង ៣៣០០ ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងសាសនាចក្រនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។ កាលពី ៥០ ឆ្នាំមុន សមាជិកភាពក្នុងសាសនាចក្របានកើនពី ២.១ លាននាក់ ទៅជាង ១៦ លាននាក់ ។^១

ការរីកចម្រើន និងការផ្លាស់ប្តូរដ៏ច្រើននេះដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំភ្ញើចិត្ត គឺជាសេចក្តីពិតថា គោលការណ៍ និងការអនុវត្តនានានៃដំណឹងល្អបន្តនៅដដែល រួមទាំងគំរូនៃការគ្រប់គ្រងពីព្រះដែលបានបើកសម្តែងដល់សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ គំរូនេះអនុញ្ញាតឲ្យមានការរៀបចំស្តេក ដែលបានបង្កើតឡើងដើម្បីផ្តល់ « ទីការពារ និងជាទីជ្រកកោនពីព្រះសង្ឃារ និងពីសេចក្តីក្រោធដែលឥតលាយក្នុងកាលបានចាក់មកលើផែនដីទាំងមូល » (គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ១១៥:៦) ។

បងប្អូនប្រុសស្រី ព្រះអម្ចាស់មានព្រះទ័យសប្បុរសក្នុងពរជ័យដែលទ្រង់ប្រទានដល់យើង ។ ការយល់ថា ពរជ័យគឺជាលទ្ធផលនៃការគោរពប្រតិបត្តិរបស់យើងចំពោះបទបញ្ញត្តិ និងការរក្សាបទបញ្ញត្តិគឺជាការបង្ហាញ

រូបថតអត់ GETTY IMAGES

**អព្វតហេតុមួយដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៃជីវិតមែងស្លាប់
របស់អ្នកគឺសមត្ថភាពរបស់អ្នក ដើម្បីរកឃើញនូវ
តុល្យភាពរវាងតួនាទីនៃជីវិតខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក
និងតួនាទីសំខាន់ៗផ្សេងទៀតនៃជីវិតរបស់អ្នក ។**

សេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើងចំពោះព្រះអម្ចាស់ គឺជាសិក្ខាបទដ៏មានតម្លៃដើម្បីរៀន ។ គោលការណ៍ទាំងឡាយនៃដំណឹងល្អបែបនេះផ្តល់ទស្សនវិស័យសំខាន់មួយដល់យើង ។

ការណ៍នេះនាំទៅរកចំណុចពីរដែលខ្ញុំចង់គូសបញ្ជាក់ ។ ខ្ញុំសម្គាល់ថា ប្រធានជាល្អនៃ អេក អូក ជាទីប្រឹក្សាទីមួយក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ ចែកចាយចំណុចទាំងពីរនេះកាលពីមុនជាមួយយុវជនវ័យនៅលីវក្នុងឆ្នាំ ២០១៥ ។

រក្សានូវទស្សនវិស័យនៃដំណឹងល្អ

ប្រធានអ្នកបានមានប្រសាសន៍ថា « ទស្សនវិស័យមានន័យថា ការមើលឃើញរឿងពិតទាំងអស់នៅក្នុងទំនាក់ទំនងមួយដ៏មានអត្ថន័យ គឺទស្សនៈមួយទាំងស្រុង » ។^១ នេះជារឿងមួយចំនួនដែលអ្នកយល់ ពេលអ្នកមើលឃើញពីទស្សនវិស័យនៃដំណឹងល្អ ៖

- អ្នកគឺជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះវរបិតាស្នូតដែលពោរពេញដោយក្តីស្រឡាញ់ (សូមមើល គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ៧៦:២៤) ។
- អ្នកមកកាន់ផែនដីនេះដោយមានគោលបំណងមួយ ជាមួយនឹងលទ្ធភាពដើម្បីធ្វើការជ្រើសរើស (សូមមើល នីហ្វេទី ២ ២:២៧, ១០:២៣) ។
- « ដ្បិតជាការចាំបាច់ ត្រូវតែមានការផ្ទុយចំពោះរឿងសព្វសារពើរ » (នីហ្វេទី ២ ២:១១) ។
- ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងជាអង្គជំនួយគង់នៅជាមួយព្រះវរបិតា (សូមមើល យ៉ូហានទី១ ២:១, គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ១១០:៤) ។

សូមពិចារណាថា តើមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើទស្សនវិស័យនៃដំណឹងល្អក្លាយជាចក្ខុវិស័យដែលអ្នកមើលក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃជីវិតអ្នកនោះ ។ ទស្សនវិស័យនៃដំណឹងល្អនឹងជួយអ្នកឲ្យមានភាពច្បាស់លាស់កាន់តែខ្លាំងទាក់ទងនឹងរបៀបដែលអ្នកគិតអំពីអាទិភាពនៃជីវិតរបស់អ្នក ដោះស្រាយបញ្ហា និងប្រឈមមុខនឹងការល្អឆ្ងល់ខ្លួន ។ ការណ៍នេះពិតជាអាចជះឥទ្ធិពលដល់បញ្ហាប្រឈមទាំងអស់ពេញមួយជីវិតអ្នក និងការសម្រេចចិត្តជាច្រើនទៀត ដែលអ្នកនឹងធ្វើក្នុងជីវិត ។

ជាមួយនឹងទិដ្ឋភាពនេះ យើងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់មានព្រះទ័យឲ្យយើងទទួលបានសាក្រាម៉ង់ជារៀងរាល់សប្តាហ៍ ហើយយើងត្រូវសិក្សាព្រះគម្ពីរ និងអធិស្ឋានទៅកាន់ទ្រង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ ក្រៅពីនេះ យើងដឹងថា សាក្រាម៉ង់នឹងល្អឡើយមិនឲ្យធ្វើតាមព្រះអង្គសង្គ្រោះយើង ឬស្តាប់តាមការបំផុសគំនិតដ៏ស្ងប់ស្ងាត់ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ។ ហើយយើងអាចដឹងកាន់តែច្រើនថា មានសត្រូវព្យាយាមឆក់យកសិទ្ធិជ្រើសរើស និងសមត្ថភាពរបស់យើង ដើម្បីទប់ទល់នឹងការខិតខំរបស់វា តាមរយៈការញៀន រួមទាំងការញៀនថ្នាំ និងការណ៍អាសគ្រាមផងដែរ ។

ផ្ទុយទៅវិញ ទិដ្ឋភាពនៃដំណឹងល្អផ្តល់ទស្សនវិស័យច្បាស់មួយដល់យើងអំពីសារៈសំខាន់នៃការបង្កើតក្រុមគ្រួសារ—ការជ្រើសរើសរៀបការ និងចិញ្ចឹមកូនចៅក្នុងសេចក្តីសុចរិត ។ ទស្សនៈនេះក៏ធ្វើឲ្យយើងឃើញថា មានសត្រូវចង់បំផ្លាញគ្រួសារដែលរួមគ្នា ហើយបំបែកតួនាទីនៃភេទ ហេតុដូច្នេះហើយដឹកនាំទៅរកការបន្ថយតម្លៃសង្គម ដែលបានផ្តោតលើការបង្កើត និងការស្ថាបនាក្រុមគ្រួសារ ។

រក្សាតុល្យភាពខាងវិញ្ញាណ

ប្រធានអ្នកបានថ្លែងថា ៖ « នៅពេលយុវជនវ័យមានទស្សនវិស័យ—គឺទស្សនៈទាំងមូល—នោះវាចាំបាច់ចំពោះពួកគេឲ្យរក្សាតុល្យភាពខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងជីវិតពួកគេ ។ ដើម្បីធ្វើការណ៍នេះ អ្នកត្រូវចៀសវាងពីការទាក់ទាញអារម្មណ៍មួយចំនួននៃលោកិយ ហើយធ្វើកិច្ចការចាំបាច់នានា ដើម្បីខិតខំកាន់តែព្រះអង្គសង្គ្រោះ » ។^២

នៅជ្រុងម្ខាង អ្នកមានបញ្ហាសំខាន់ និងអាទិភាពក្នុងជីវិតជាច្រើនគ្រប់ទំហំ និងភាពចម្រុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលត្រូវការដោះស្រាយចាំបាច់ ត្រូវការផ្តោតចិត្តទុកដាក់

និងត្រូវការការដឹកនាំ ។ បញ្ជីកិច្ចការដែលអ្នកត្រូវធ្វើអាចមានភាពផ្សេងពីគ្នា ផ្អែកលើ កាលៈទេសៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ប៉ុន្តែនៅក្នុងបញ្ជីកិច្ចការទាំងនោះអ្នកនឹងរកឃើញ ជាប្រាកដនូវការសិក្សា ការងារ អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងសុខភាពផ្លូវចិត្ត និងសុខភាព រូបកាយ ។ ប្រាកដណាស់ ឧបសគ្គរបស់អ្នកគឺធ្វើឲ្យតួនាទីដ៏សំខាន់ទាំងនេះមាន តុល្យភាពទៅនឹងជីវភាពខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក ។

ប្រធានអ្នកក៏បានទូន្មានផងដែរថា អ្នកត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្ន « ពេលអ្នក ចាត់ចែងពេលវេលាអ្នក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកមានការស្រេកឃ្លានខាងវិញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួន អំឡុងពេលសកម្មភាពកម្មវិធីថ្នាក់អង្គការរបស់សិក្សារបស់អ្នកផ្ដោតទៅលើរឿងផ្សេង ។ គោលការណ៍នេះពន្យល់ពីមូលហេតុដែលវាពិតជាសំខាន់ចំពោះយុវជនយើង... ដើម្បីធ្វើតាមការទូន្មានឲ្យចូលរួមការប្រជុំនៅព្រះវិហារ បម្រើក្នុងសាសនាចក្រ សិក្សាព្រះគម្ពីរជាប្រចាំ លុតជង្គង់អធិស្ឋានជាគ្រួសារ ហើយបម្រើនៅក្នុងការហៅ របស់សាសនាចក្រ » ។^៤

នៅចំពេលនៃតម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួន និងច្រើនមុខរបស់អ្នក នោះការធ្វើឲ្យក្តីសុបិននៃ ជីវិតរបស់អ្នក និងឧបសគ្គនៃជីវភាពខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកមានតុល្យភាព នោះ អ្នកនឹងដឹងថា ការធ្វើឲ្យមានតុល្យភាពគឺជាសមិទ្ធផលមួយដែលអាចសម្រេច បាន ។ ព្រះអម្ចាស់ពុំតម្រូវឲ្យអ្នកធ្វើអ្វីមួយដែលអ្នកពុំអាចសម្រេចបាននោះ ទេ ។ ខ្ញុំបានឮប្រធាន ចូម៉ាស អេស ម៉ែនសុន (១៩២៧-២០១៨) ទូន្មានជា ច្រើនលើកមកហើយថា « អ្នកដែលព្រះអម្ចាស់បានហៅ ព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យគេ សមនឹងកិច្ចការនោះ » ។^៥ ខ្ញុំគិតថា ជាពិសេសរឿងនេះអនុវត្តចំពោះសមាជិក សាសនាចក្រ ។

ថ្វីបើការរក្សាតុល្យភាពនេះអាចមើលទៅហាក់ដូចជារឿងដ៏គួរឲ្យពិបាកក្តី ខ្ញុំ សន្យាថា អព្វកហេតុមួយដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៃជីវិតរមែងស្លាប់របស់អ្នកគឺសមត្ថភាព របស់អ្នក ដើម្បីរកឃើញនូវតុល្យភាពរវាងតួនាទីនៃជីវភាពខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក និងតួនាទីសំខាន់ៗផ្សេងទៀតនៃជីវិតរបស់អ្នក ។ រឿងនេះអាចកើតឡើងក្នុងរបៀប មួយដែលនឹងធ្វើឲ្យអ្នកពុំគ្រាន់តែរក្សាជីវភាពខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក និងតួនាទី សំខាន់ក្នុងជីវិតរបស់អ្នកក្នុងកម្រិតមួយប៉ុណ្ណោះទេ វាក៏ពង្រីក និងអភិវឌ្ឍនូវវិស័យដ៏ សំខាន់ទាំងពីរនេះផងដែរ ។

ហេតុផលសំខាន់ដែលអាចមាននោះគឺថា ព្រះអម្ចាស់គឺជាតួនាទីដ៏ចាំបាច់ ។

ទ្រង់ពិតជាចំណុចចាំបាច់នៃតុល្យភាពនោះ ។ ហើយទ្រង់មានចំណាប់អារម្មណ៍ពី ព្រះចំពោះអ្នកផ្ទាល់ ដោយសារអ្នកគឺជាបុត្រម្នាក់របស់ព្រះ ។ ប៉ុន្តែលទ្ធផលគឺផ្អែក ទៅលើការផ្ដោតចិត្តត្រឹមត្រូវរបស់អ្នក និងការខិតខំដើម្បីរកឲ្យឃើញតុល្យភាពនោះ ។

តាមការអង្កេត និងបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនខ្ញុំ វាទំនងថា យើងមានទំនោរពេញ មួយជីវិតយើង ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ទៅរកផ្លូវមួយ ឬផ្លូវមួយផ្សេងទៀត ។ ដើម្បីបន្តឲ្យ មានតុល្យភាពក្នុងជីវិតយើង វាតម្រូវឲ្យមានការខិតខំ និងការមើលថែខ្លាំងខ្លួន ។ ចូរជ្រើសរើសយ៉ាងសកម្មដើម្បីបន្តនៅឲ្យខ្លាំងខ្លួន ។

គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ណាស់ វាអាចគ្មានតុល្យភាពទាំងពីរផ្លូវ ។ ប្រហែលជាមាន គ្រាដែលអ្នកឃើញថា អ្នកត្រូវអនុវត្តការមើលថែ ដើម្បីរក្សាការផ្ដោតកាន់តែខ្លាំង លើសាលារៀន ឬការងារនៅវិជ្ជាជីវៈរបស់អ្នក « ជាមួយនឹងការបម្រើដែលបានធ្វើ ក្នុងសាសនាចក្រ តាមពេលវេលាដែលគួរតែធ្វើ » ។^៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការចងចាំដើម្បីទុកព្រះអម្ចាស់ជាតួនាទីដ៏ចាំបាច់របស់អ្នក នោះអ្នកអាចរកឃើញ តុល្យភាពខាងវិញ្ញាណត្រឹមត្រូវរបស់អ្នក ។

ព្រះអម្ចាស់នឹងជួយអ្នក

ពេលយើងរក្សាទស្សនវិស័យនៃដំណឹងល្អ វាងាយយល់ពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃ សេចក្តីពិតថា ព្រះអម្ចាស់នឹងជួយយើង ។ គោលការណ៍នៃដំណឹងល្អចាំបាច់មួយគឺ ថា យើងគឺជាបុត្របុត្រីរបស់ព្រះវរបិតាស្ថិតិដែលពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ។ វាគឺជាធម្មជាតិសម្រាប់ពួកទ្រង់ដើម្បីជួយយើងក្នុងគ្រប់វិធីទាំងអស់ ដើម្បីត្រឡប់ទៅ ផ្ទះស្ថិតិរបស់យើងវិញ ។

ខ្ញុំចង់ចែកចាយឧទាហរណ៍មួយអំពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់អាចជួយអ្នកបាន ។ អ្នកដឹកនាំយុវវ័យម្នាក់របស់ខ្ញុំឈ្មោះ ថាត ខាលសុន បានចែកចាយវាជាមួយខ្ញុំកាល ពីច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅ ។ ថាតដែលទើបតែស្លាប់ គាត់មានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់លើ ខ្ញុំ ខណៈខ្ញុំកំពុងពេញវ័យ ។ គាត់ត្រូវបានចិញ្ចឹមឲ្យធំឡើងនៅក្នុងជំនាន់មួយដែល មានសេដ្ឋកិច្ចធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំងដែលជាកូនទីប្រាំបួនក្នុងចំណោមកូន ១៤ នាក់ ។ គ្រួសារគាត់ប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិតដោយធ្វើស្រែ និងចិញ្ចឹមសត្វ ។ វាគឺជាគ្រាដែលមាន ហិរញ្ញវត្ថុយ៉ាប់យឺនបំផុត ហើយទ្រព្យដ៏មានតម្លៃបំផុតរបស់ពួកគេគឺជាហ្វូងគោរបស់ ពួកគេ ។

**សូមចងចាំថា ត្រូវរក្សានូវទស្សនវិស័យ
នៃដំណឹងល្អ ។ ចូរមើលពិភពលោកជុំវិញ
អ្នកតាមរបៀបនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។**

នៅពេលថាតទៅទំនង ការទទួលខុសត្រូវមួយរបស់គាត់គឺមើលថែបង្ការគោរមរបស់
គាត់ ហើយបើចាំបាច់គាត់ត្រូវប្រាកដថា គោគាត់បានស៊ីចំណីដ៏ល្អបំផុត—គឺជា
ការងារដ៏ធំដុំមួយសម្រាប់យុវជនមួយរូប ។ គាត់អាចធ្វើការងារនោះបានដោយមាន
ជំនួយពីសេះតូចមួយ ដែលចេះស្ទាត់ពីរបៀបនាំផ្លូវហ្វូងសត្វដោយមានការប្រាប់
តែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ។ សេះតូចនោះមានឈ្មោះថា អូ ស្តូតី ។ តែ អូ ស្តូតី មាន
កំហុសមួយ ៖ វាមិនចង់ឲ្យគេចាប់វាទេ ។ ពេលនរណាម្នាក់ដើរទៅរកវា វានឹងរត់ចេញ
ឆ្ងាយ ដោយដឹងថា គេនឹងដាក់ឲ្យវាធ្វើការ ។

ថ្ងៃមួយ បន្ទាប់ពីចាប់ អូ ស្តូតី បាន ដាក់បង្ហូរ និងកែបលើខ្នងវា ថា គាត់ដ៏ក្មេង
នេះបានជិះលើខ្នងវាចេញទៅវាលស្មៅ ជាកន្លែងដែលហ្វូងគោគាត់ស៊ីស្មៅ ។ ដី
នោះស្ងួត ហើយវាលស្មៅក៏ខ្វះដែរ ប៉ុន្តែថាតើឃើញថា ស្មៅនៅខាងក្រៅវាល តាម
សងខាងផ្លូវថ្នើរនោះវែងជាង និងខ្លីជាង ។ ដូច្នេះគាត់បានគិតថា គាត់ចង់យក
ហ្វូងគោគាត់ចេញទៅក្រៅវាលស្មៅនោះ ហើយឲ្យវាស៊ីស្មៅដ៏ល្អដែលនៅតាមផ្លូវ
ថ្នើរនោះ ។

ដោយមានជំនួយពី អូ ស្តូតី នោះថាតទៅទំនងហ្វូងគោគាត់ចេញពីវាលស្មៅ
នោះ ជាកន្លែងដែលហ្វូងគោដើរចុះឡើងតាមដងផ្លូវថ្នើរនោះ ស៊ីស្មៅដែលល្អជាង
ដែលខ្លីជាង ។ សត្វគោដ៏រីករាយនោះហាក់ដូចជាមើលថែខ្លួនវា ដូច្នេះថាតទៅទំនងពី
សេះ ហើយអង្គុយលើបង្ហាងនៃបង្ហូរសេះ ដោយរីករាយនឹងទេសភាពនៅជុំវិញគាត់
លេង និងរីករាយតែឯង ។ ប៉ុន្តែដោយសម្លឹងមើលទៅស្មៅខ្លី នោះទីបំផុត អូ ស្តូតី
បានដើរចេញឆ្ងាយបន្តិចម្តងៗ បង្ហូររបស់វាបានអិលធ្លាក់ចេញពីថាត ។

គ្រាដ៏ស្រស់ស្រាយ និងសុខសាន្តនេះបានឈប់មួយរំពេច ពេលថាតទៅបាន
ឮសំឡេងដ៏ខ្លាំងមួយមកពីឆ្ងាយ ។ វាជាសំឡេងស៊ីផ្លែរបស់វាថ្នើរដែលកំពុង
ធ្វើដំណើរមកយ៉ាងលឿនតាមផ្លូវដែលហ្វូងគោរបស់គាត់កំពុងដើរចាត់រំបាយ
យឺតៗនៅនឹងមុខគាត់ ។ គាត់បានដឹងថា លទ្ធផលដែលនឹងកើតឡើងអា
ចបំផ្លាញហ្វូងសត្វ និងគ្រួសារគាត់ ប្រសិនបើគាត់មិនធ្វើសកម្មភាពមួយភ្លាមៗ
ដើម្បីយកហ្វូងគោគាត់ត្រឡប់ទៅវាលស្មៅវិញ ហើយនៅឲ្យឆ្ងាយពីថ្នើរ
ដែលកំពុងតែធ្វើដំណើរមកនោះ ។ គាត់បានមានអារម្មណ៍ថា គាត់នឹងមិនអាច
អភ័យទោសឲ្យខ្លួនគាត់ឡើយ ប្រសិនបើគាត់ពុំបានបំពេញការទទួលខុសត្រូវដែល
គេទុកចិត្តលើគាត់នោះ ។

ថាតទៅទំនងប្រញាប់រត់ទៅចាប់បង្ហាងសេះ អូ ស្តូតី យ៉ាងលឿន ។ អូ ស្តូតី បាន
ឃើញថាតទៅមក វាក៏រត់ចេញពីគាត់យ៉ាងលឿន ដោយមិនចង់ឲ្យថាតទៅចាប់វា

ឡើយ ។ ដោយភាពប្រាសច្រាល និងអស់សង្ឃឹម ជាមួយនឹងការស្រមៃពីការងាប់
គោ និងសោកនាដកម្មគ្រួសារដែលផុសចេញមកក្នុងចិត្ត នោះថាតទៅបានដឹងថា គាត់
ត្រូវតែធ្វើអ្វីមួយឲ្យហ័ស ។

ក្រោយមកគាត់បានកត់ត្រាពីអ្វីដែលបានកើតឡើង ៖ « គ្រូបង្រៀនថ្នាក់
អង្គការបឋមសិក្សារបស់យើងបានបង្រៀនយើងឲ្យអធិស្ឋាន និងការបង្រៀន
ដ៏រឹងមាំមកពីម្តាយខ្ញុំ ។ ដោយគ្មានជម្រើសណាទៀត ខ្ញុំបានលុតជង្គង់ចុះ
ហើយចាប់ផ្តើមអធិស្ឋានទូលសុំជំនួយដើម្បីដេញគោចេញពីផ្លូវថ្នើរ
នោះ ។

ថាតទៅទំនងឮសំឡេងអ្វីទេ ប៉ុន្តែគំនិតដ៏ច្បាស់មួយបានផុសឡើងក្នុងចិត្តគាត់ ៖
« ចូរសម្គាល់ពីរបៀបដែលគោអាចដើរនៅក្បែរ អូ ស្តូតី ហើយវាមិនឆ្កើលទេ ។
ដូច្នេះ... ឥឡូវនេះអ្នកលុតជង្គង់ អ្នកក៏ត្រូវច្រត់ដៃលើដីដែរ ។ ចូរអ្នកធ្វើដូចជាសត្វ
គោមួយ ហើយលូនទៅរក អូ ស្តូតី ទៅ ។

ថាតទៅទំនងនិយាយថា ៖ « ខ្ញុំបានធ្វើតាម ។ វាមិនឆ្កើលទេ ។ ខ្ញុំបានចាប់បង្ហូរ
របស់វា ដឹកវាទៅរករបង ជិះពីលើខ្នងវា ហើយយើងបានរត់យ៉ាងលឿនដូចខ្យល់ទៅ
ដេញគោឲ្យចូលទៅក្នុងវាលស្មៅវិញ ។ អូ ស្តូតី មានភាពជំនាញក្នុងការរត់បត់បែន
និងត្រឡប់ក្រោយណាស់ » ។

ក្រោយមក ពេលថាត នៅរៀនវិទ្យាល័យ គាត់បានដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា គាត់បាន
ទទួលបានមួយយ៉ាងច្បាស់ចំពោះការអធិស្ឋានរបស់គាត់ក្នុងគ្រាដ៏ចាំបាច់បំផុត ។
គាត់បានថ្លែងថា « ពួកទេវតាបានមើលថែ អូ ស្តូតី ហួសពីសមត្ថភាពខ្ញុំ ហើយ
គ្រួសារយើងបានចៀសផុតពីសោកនាដកម្ម » ។ ក្រោយមក គាត់បាននិយាយ
ថា ៖ « នេះគឺជាការបំផុសគំនិតដំបូងនៃការបំផុសគំនិតជាច្រើនដែល [កើតមាន]
ចំពោះខ្ញុំ ។ សូម្បីជាអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ដោយនូវនាមយើង ដែល
ត្រឹមត្រូវ និងដោយជឿថា អ្នកនឹងបានទទួល មើលចុះ នឹងបានប្រទានដល់អ្នក »
(និវិទ្យាទី ៣ ១៨:២០) ។^១

យើងទាំងអស់គ្នាមានសត្វគោដែលត្រូវយកចេញពីផ្លូវថ្នើរ ពីមុនថ្នើរមក
ដល់ ។ គ្រោះថ្នាក់អាចកើតមានតាមរូបភាពផ្សេងៗ ។ គ្រោះថ្នាក់មួយចំនួនធ្ងន់ធ្ងរ
ដូចជាស្ថានភាពរបស់ថាតដែរ គឺផលវិបាកនៃការគំរាមកំហែងដល់ជីវិត ឬការគំរាម
កំហែងដល់ព្រលឹងយើង ឬមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ។

ស្ថានភាពផ្សេងទៀតដែលយើងជួបប្រទះអាចពុំមានផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរឡើយ តែ
វាធ្វើឲ្យគំនិត និងចិត្តយើងរីករាយខ្លាំង ។ អ្វីមួយដែលប្រាកដប្រជាដូច្នោះ—គឺយើង
ម្នាក់ៗនឹងមានគ្រោះអាក្រក់ និងទុក្ខវេទនានៅក្នុងជីវិតយើង ដោយសារវាជាផ្នែក
មួយនៃបទពិសោធន៍ក្នុងជីវិតរមែងស្លាប់យើង ។ ប៉ុន្តែសូមចាំថា ព្រះអម្ចាស់នឹង
ជួយយើង !

ខ្ញុំចូលចិត្តពាក្យនេះមកពីព្រះគម្ពីរមែន ៖ « យើងឃើញថា ព្រះទ្រង់ចង់ចាំអស់
ទាំងប្រជាជន ទោះជាគេនៅលើផែនដីណាក៏ដោយ មែនហើយ ទ្រង់រាប់ចំនួនរាស្ត្រ
ទ្រង់ ហើយព្រះហឫទ័យនៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ គ្របដណ្តប់ផែនដីទាំង
មូល » (អាលម៉ា ២៦:៣៧) ។

ពាក្យនោះមានអត្ថន័យណាស់ចំពោះពួកយើងម្នាក់ៗ ។ ឱវា ជាការល្អណាស់ដែលអស្ចារ្យអ្វីម្ល៉េះដើម្បីដឹងថា ព្រះអម្ចាស់នឹងជួយ យើង ។

សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីសង្ឃឹម និងទស្សនវិស័យនៃដំណឹងល្អ
សរុបមក ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តអ្នកឲ្យចងចាំ រក្សានូវទស្សនវិស័យ នៃដំណឹងល្អ ។ ចូរមើលពិភពលោកជុំវិញអ្នកតាមរបៀបនៃ ដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

រក្សាតុល្យភាពខាងវិញ្ញាណ ។ យើងទាំងអស់គ្នាប្រឈមមុខ នឹងឧបសគ្គ និងឱកាសនានាក្នុងភូមិជាច្រើននៃ ជីវិតយើង ហើយវាអាចដោះស្រាយបាន ពេលយើង ធ្វើឲ្យមានតុល្យភាពជាមួយនឹងសេចក្តីជំនឿយើងលើ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងដង្ហាយធួនរបស់ទ្រង់ ។

ហើយទីបំផុត ត្រូវមានសេចក្តីជំនឿ និង សេចក្តីសង្ឃឹមថា ព្រះអម្ចាស់នឹងជួយអ្នក ។ ចំណេះ ដឹងនេះគឺជាអ្វីដែលជួយអ្នកឲ្យប្រឈមមុខនឹងឧបសគ្គ

ដោយមានទំនុកចិត្ត ដែលវាកើតឡើងដោយចៀស មិនរួច ក្នុងផ្នែកមួយនៃបេសកកម្មនៃជីវិតមែង ស្លាប់របស់អ្នក ។ ■

ដកស្រង់ចេញពីសុទ្ធភាសនាមួយមានចំណងជើងថា - *A Gospel Perspective* - ដែលថ្លែងនៅសាកលវិទ្យាល័យ ព្រិកហាំ យ៉ង់-ហារី កាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៧ ។

កំណត់ចំណាំ

១. សូមមើល « Statistical Report 2018 » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៩ ទំព័រ ១១២ ។
២. ដាល្លិន អេក អ្នក ការប្រជុំពិសេសសម្រាប់យុវជនវ័យនៅលើ ថ្ងៃទី ៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៩ ទីក្រុង សាលត៍ លេក រដ្ឋ យូថាហ៍ (ពុំបានបោះពុម្ពផ្សាយ) ។
៣. ដាល្លិន អេក អ្នក ការប្រជុំពិសេសសម្រាប់យុវជនវ័យនៅលើ ថ្ងៃទី ៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៥ ។
៤. ដាល្លិន អេក អ្នក ការប្រជុំពិសេសសម្រាប់យុវជនវ័យនៅលើ ថ្ងៃទី ៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៥ ។
៥. ថូម៉ាស អេស. ម៉ិនសុន - *Duty Calls* - *Ensign* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ទំព័រ ៤៤ ។
៦. ដាល្លិន អេក អ្នក ការប្រជុំពិសេសសម្រាប់យុវជនវ័យនៅលើ ថ្ងៃទី ៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៥ ។
៧. ចាក ខាលសុន សំបុត្រឆ្លើយឆ្លងផ្ទាល់ខ្លួន ។

ចេញច្រកដោយ លីនដា លី

ការការពារកុមារ

តើយើងអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីការពារ និងផ្តល់អំណាចដល់កុមារនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ?

ដោយ ម៉ារីស្យា វីងឌីសុស
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

ក្រៅ ពីក្រុមមនុស្សទាំងអស់ដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀន យើងដឹងថា ទ្រង់ពិតជាបានស្រឡាញ់កុមារជាខ្លាំង ។ ទ្រង់បានយកព្រះទ័យទុកដាក់លើកុមារទោះបីវាពុំសូវងាយស្រួលក្តី ។ ទ្រង់បានអញ្ជើញកុមារឲ្យទទួលបានពរជ័យពីទ្រង់រៀងៗខ្លួន ។ ទ្រង់បានកាត់ទោសអ្នកដែលធ្វើបាបកុមារ ។ ហើយទ្រង់បានបង្រៀនថា យើងត្រូវតែក្លាយឲ្យកាន់តែដូចកុមារ ដើម្បីចូលក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ ។^១

ទ្រង់បានមានបន្ទូលប្រាប់អ្នកនៅទ្វីបអាមេរិកបន្ទាប់ពីទ្រង់បានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញថា « មើលកូនតូចរបស់អ្នករាល់គ្នា ។ ស្ថានសួគ៌បានបើកចំហរ ហើយពួកទេវតាដែលពោរពេញដោយក្តីស្រឡាញ់ការការពារបានយាងចុះមក ហើយបង្កើតជាងង្វែងនៅជុំវិញកុមារ ព័ទ្ធជុំវិញពួកគេដោយភ្លើង ។ (សូមមើល និហ្វេទី៣ ១៧:២៣-២៤) ។

ជាមួយនឹងគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់នៅក្នុងពិភពលោកបច្ចុប្បន្ននេះ យើងអាចចង់ឲ្យកូនរបស់យើងត្រូវបានហ៊ុមព័ទ្ធជុំវិញដោយភ្លើងសួគ៌ជានិច្ច ។ គេបានវាយតម្លៃថា មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សបួននាក់នៅទូទាំងពិភពលោកត្រូវបានគេធ្វើបាបកាលនៅកុមារ ហើយចំនួនជាមធ្យមនោះបានកើនឡើងពេលអ្នកក្រឡេកមើលក្រុមជាក់លាក់ដែលគ្មានការគាំពារ ដូចជាក្រុមជនពិការជាដើម ។^២ ដំណើរល្អនោះគឺថា មានអ្វីជាច្រើនដែលយើងអាចធ្វើ ដើម្បីមាននូវវិធីសាស្ត្រទុកជាមុនក្នុងការការពារកុមារ ។

ស៊ីស្ទែរ ចយ ឌី ចូនស៍ ប្រធានអង្គការបឋមសិក្សាទូទៅ បានមានប្រសាសន៍ថា « សូមគិតក្នុងចិត្តអ្នកពីកូនម្នាក់ដែលអ្នកស្រឡាញ់ ។ ពេលអ្នកប្រាប់កូននោះថា « ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក » តើវាមានន័យយ៉ាងណា ?... យើងផ្តល់ការការពារ ដើម្បីយើងអាចជួយអ្នកដែលយើងស្រឡាញ់ ដើម្បីឲ្យពួកគេក្លាយជាមនុស្សល្អបំផុត ហើយប្រឈមមុខនឹងឧបសគ្គក្នុងជីវិតបានល្អបំផុត » ។^៣

ប្រហែលការក្រឡេកមើលកាន់តែច្បាស់អំពីគំរូរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ នឹងបំផុសគំនិតអំពីរបៀបដែលយើងអាចការពារកុមារក្នុងជីវិតយើងឲ្យបានកាន់តែប្រសើរឡើង ។

**ពេលព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅជួបពួកសាសន៍
នីវែង នោះទ្រង់បានប្រទានពរដល់កុមារគ្រប់
រូប ។ ដូចគ្នាផងដែរ យើងគួរតែស្គាល់កុមារ
ម្នាក់ៗឲ្យបានច្បាស់ ។**

កុមារនោះគឺអំពីរូបកាយរបស់ពួកគេ ។ ការសន្ទនាទាំងនោះគួរតែ
រួមបញ្ចូលនូវពាក្យពេចន៍ច្បាស់លាស់សម្រាប់ផ្នែកនានានៃរាងកាយ
ព័ត៌មានអំពីអនាម័យ និងការផ្លាស់ប្តូរនានាដែលរំពឹងថាពួកគេមាន
នៅប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខទៀត ។ យើងគួរតែនិយាយអំពីបញ្ហាផ្លូវភេទ
និងរបៀបដែលការស្ថិតស្ថាលខាងរូបកាយ និងអារម្មណ៍គឺជាផ្នែក
សំខាន់មួយនៃផែនការរបស់ព្រះវរបិតាស្ថិតសម្រាប់យើង ។ យើង
ក៏អាចនិយាយអំពីប្រធានបទនានាដូចជា ការរំលោភបំពាន និង
ការណ៍អាសត្រាម ។ ការសន្ទនាទាំងនេះត្រូវតែសមស្របតាម
អាយុ ហើយដឹកនាំដោយសំណួរនានាដែលកូនរបស់យើងមាន ។
មែនហើយ យើងចង់មានការសន្ទនាជាច្រើននៅពេលក្រោយទៀត
ដោយផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមពេលកូនយើងធំឡើង ហើយការយល់
ដឹងរបស់គេកើនឡើង ។ (សូមមើលធនធានដ៏មានប្រយោជន៍
នានានៅចុងបញ្ចប់នៃអត្ថបទនេះ) ។

ព្រះយេស៊ូវបានចំណាយពេលជាមួយពួកគេ

ព្រះយេស៊ូវបានចំណាយពេលផ្តោតចិត្តទុកដាក់ដល់កុមារ និងមនុស្សខ្លះខាត (សូមមើល ម៉ាថាយ
១៩:១៤) ។ យើងក៏អាចឆ្លៀតពេលស្តាប់កូនយើង ហើយព្យាយាមយល់ពីខុសគ្នារបស់ពួកគេ ។

ស៊ីស្ទែមចូនស៍មានប្រសាសន៍ថា « កាលណាកុមារទទួលបានអារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់កាន់តែច្រើន
នោះវាកាន់តែងាយស្រួលឲ្យពួកគេបើកដួងចិត្ត... យើង ត្រូវចាប់ផ្តើមការសន្ទនា ហើយកុំរង់ចាំរហូត
ទាល់តែកុមារមករកយើងឡើយ » ។^៤

ម្តាយម្នាក់បានរកឃើញថា វាមានប្រយោជន៍ដើម្បីសួរកូនរបស់គាត់រៀងរាល់ល្ងាចថា « តើកូន
ស្តាប់ពាក្យអ្វីដែលកូនមិនយល់ទេថ្ងៃនេះ ? »

សភាវគតិដំបូងរបស់កូនយើងអាចរកមើលពាក្យនោះនៅតាមអ៊ិនធើរណេតដើម្បីទទួលបានចម្លើយ
ដោយសារអ៊ិនធើរណេតផ្តល់ជំនួយបានភ្លាមៗ ហើយពុំកាត់ទោសគេទេ ប៉ុន្តែយើងត្រូវធ្វើឲ្យគេជឿថា
យើង គឺជាប្រភពព័ត៌មានដ៏គួរឲ្យទុកចិត្តជាង ។ ហើយនោះរួមមានទាំងការមិនមានប្រតិកម្មច្រឡោត
ពេលកូនយើងប្រាប់នូវរឿងអ្វីមួយដែលធ្វើឲ្យមិនស្រណុកចិត្ត ។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើយើងមាន
កំហឹងច្រឡោតភ្លាមៗពេលកូនយើងសារភាពថា ពួកគេបានមើលការណ៍អាសត្រាម នោះពួកគេអាច
នឹងពុំត្រឡប់មករកជំនួយពីយើងទៀតទេ ។ ប៉ុន្តែបើយើងឆ្លើយតបដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះយើង
មានឱកាសដើម្បីធ្វើសាលិខិតដ៏ច្បាស់លាស់មួយ—ថា យើងចង់ឲ្យពួកគេនិយាយប្រាប់យើងពី
អ្វីគ្រប់យ៉ាង ។

ស៊ីស្ទែមចូនស៍បានសង្កេតឃើញថា « ការនិយាយអំពីបញ្ហាតូចៗក្នុងលក្ខណៈនៃក្តីស្រឡាញ់ បង្កើត
ជាគ្រឹះមួយនៃការឆ្លើយតបដ៏ល្អ ដូច្នេះពេលបញ្ហាធំៗកើតឡើង នោះទំនាក់ទំនងគឺនៅតែបន្តមាន » ។^៥

រឿងសំខាន់បំផុតមួយចំនួននៃការសន្ទនាប្រកបដោយការការពារដែលឪពុកម្តាយអាចមានជាមួយ

ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើជាគំរូដល់ពួកគេ

ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើជាគំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះដល់មនុស្សគ្រប់រូប
(សូមមើល យ៉ូហាន ៨:១២) ។ ក្នុងនាមជាមនុស្សពេញវ័យ
យើងក៏មានឱកាស និងការទទួលខុសត្រូវដើម្បីធ្វើជាគំរូផងដែរ ។
វិធីដ៏ល្អបំផុតមួយដែលយើងអាចជួយកូនរបស់យើងឲ្យមាន
សុវត្ថិភាពនោះ គឺតាមរយៈការធ្វើជាគំរូក្នុងការជ្រើសរើសដោយ
សុវត្ថិភាពរបស់យើង ។ កូនរបស់យើងព្រមប្រៀបដល់ឪពុកម្តាយ
ប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សដទៃ និងរបៀបដែលមនុស្សដទៃប្រព្រឹត្តចំពោះ
ពួកគេ ។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងនៅក្នុងទំនាក់ទំនងមួយ ឬមាន
ការលំបាកនឹងការញៀនមួយ ដែលធ្វើឲ្យអ្នក ឬគ្រួសារអ្នកស្ថិតក្នុង
ភាពគ្រោះថ្នាក់ សូមស្វែងរកជំនួយ ។ សូមលោងទៅរកអាជ្ញាធរ
សីវិល និងការប្រឹក្សាពីអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ព្រមទាំងប៊ីស្ស៊ុយ ឬប្រធាន
សមាគមសង្គ្រោះរបស់អ្នក ដែលអាចជួយអ្នកទាក់ទងនឹងធនធាន
នានាដែលសមស្របនៅក្នុងព្រះវិហារ និងក្នុងសហគមន៍ ។ អ្នក
ស័ក្តិសមក្នុងការទទួលបានសុវត្ថិភាព និងការគោរព ។

ម៉ែលីន កូនច្បាប់សង្គមកិច្ចការ ដោយ ធើរ លីនស្ទី © ១៩៨៣

យើងក៏គួរតែធ្វើជាគំរូក្នុងការមើលថែកម្លាំងខាងវិញ្ញាណរបស់យើងផងដែរ ។ តើ កូនៗយើងឃើញយើងអធិស្ឋានដែរឬទេ ? តើពួកគេដឹងថា យើងអានព្រះគម្ពីរដែរឬ ទេ ? តើពួកគេបានស្តាប់ឮទីបន្ទាល់របស់យើងដែរឬទេ ? តើយើងបានពាក់ « គ្រប់ គ្រឿងសឹករបស់ព្រះ » ជាក្រុមគ្រួសារនៅពេលព្រឹក ពីមុនចេញទៅកាន់ពិភពលោក ខាងក្រៅដែរឬទេ ? (សូមមើល អេភេសូរ ៦:១១-១៨; គោលលទ្ធិ និងសេចក្តី សញ្ញា ២៧:១៥-១៨) ។

ព្រះយេស៊ូវបានផ្ទៀងការពារពួកគេ

ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានផ្ទៀងទាស់នឹងអ្នកដែលធ្វើបាបកុមារ (សូមមើល ម៉ាថាយ ១៨:៦) ។ យើងក៏អាចនិយាយគាំពារកុមារនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងផងដែរ ។

ប្រធាន ដាល្លិន អេក អូក ទីប្រឹក្សាទីមួយក្នុងគណៈប្រធានទីមួយបានបង្រៀនថា « កុមារត្រូវការមនុស្សដទៃនិយាយគាំពារពួកគេ ហើយពួកគេត្រូវការអ្នកសម្រេចចិត្ត ឲ្យ ដែលដាក់សុខុមាលភាពរបស់ពួកគេសំខាន់ជាងចំណាប់អារម្មណ៍ដ៏អាក្រក់និយម របស់មនុស្សពេញវ័យនោះ » ។^១

ខណៈដែលយើងមិនត្រូវខ្លាច ឬសង្ស័យហួសហេតុដល់មនុស្សដទៃ នោះ យើងគួរតែដឹងពីការគំរាមកំហែងដែលអាចកើតមាន ហើយធ្វើការសម្រេចចិត្ត ដោយសុវត្ថិភាពប្រកបដោយភាពវៃឆ្លាត ។ ថ្នាក់ដឹកនាំអង្គការបឋមសិក្សាគួរតែ ធ្វើតាមសេចក្តីណែនាំរបស់សាសនាគ្រិស្តពីការបង្ការការរំលោភបំពាន^២—គឺជា ការការពារ ដោយមានគ្រូបង្រៀនពីរូបនៅក្នុងថ្នាក់រៀននីមួយៗ ហើយទីប្រឹក្សាម្នាក់ ក្នុងគណៈប្រធានត្រួតពិនិត្យថ្នាក់ ។

ឪពុកម្តាយ និងថ្នាក់ដឹកនាំគួរតែប្រឹក្សាមគ្គុ ហើយសម្រេចថា តើមាន ការប្រុងប្រយ័ត្នជាមុនអ្វីបន្ថែមទៀតដែលពួកគេអាចធ្វើដើម្បីកាត់បន្ថយ ការគំរាមកំហែងជាក់លាក់នានា ។ ឧទាហរណ៍ អគារសាសនាចក្រជាច្រើនមាន បង្អួចក្នុងបន្ទប់រៀន ។ ប្រសិនបើអគាររបស់អ្នកគ្មានបង្អួចក្នុងបន្ទប់រៀន អ្នកអាចបើក ទ្វារបន្តិចអំឡុងពេលម៉ោងរៀន ហើយប្រឹក្សាជាមួយអ្នកតំណាងគ្រប់គ្រងអគារក្នុង មូលដ្ឋាន ដើម្បីដឹងថា តើត្រូវដាក់បង្អួចក្នុងបន្ទប់រៀនដែរឬទេ ។ មិនថា ពួកគេមាន ការហៅបម្រើជាអ្វីឡើយ មនុស្សពេញវ័យទាំងអស់អាចផ្តោតចិត្តទុកដាក់ពេលនៅ ឯព្រះវិហារ ហើយជួយពេលត្រូវការ ដូចជាការស្វាគមន៍ភ្ញៀវ ដែលដើរតាមសាល ឬ លើកទឹកចិត្តកុមារដែលដើរស្រេចប្រសាចឲ្យត្រឡប់ទៅថ្នាក់រៀនវិញ ។

គួរឲ្យស្តាយណាស់ ជួនកាលកុមារៗត្រូវបានធ្វើបាបដោយកុមារផ្សេងទៀត ។ ប្រសិនបើយើងឃើញមានការសង្កត់ធ្ងន់ ឬការប៉ះពាល់មិនសមរម្យណាមួយនៅឯ ព្រះវិហារ ឬនៅកន្លែងផ្សេងទៀត យើងត្រូវតែធ្វើអន្តរាគមន៍ភ្លាម ។ ប្រសិនបើយើង ជាអ្នកដឹកនាំ យើងត្រូវតែមានឆន្ទៈនិយាយជាមួយគ្រួសារដែលពាក់ព័ន្ធ—ទោះបីជា ការសន្ទនានោះពុំងាយស្រួលក្តី—ដើម្បីប្រាកដថា កុមារទាំងអស់មានសុវត្ថិភាព ។ សូមនិយាយដោយសេចក្តីអាណិតអាសូរ និងច្បាស់លាស់ ដើម្បីជួយស្ថាបនា វប្បធម៌នៃការមានសន្តានចិត្តល្អ ។

ប្រសិនបើយើងជឿថា មានគេបានធ្វើបាបកុមារណាម្នាក់ យើងគួរតែរាយ ការណ៍កង្វល់ទាំងនោះទៅអាជ្ញាធរសីវិលជាបន្ទាន់ ។ នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន មានលេខទូរសព្ទទាក់ទងបន្ទាន់ដើម្បីផ្តល់ការអន្តរាគមន៍ពេលមានវិបត្តិ ផ្តល់ ព័ត៌មាន និងផ្តល់សេវាកម្មគាំទ្រ ។ យើងក៏គួរតែប្រាប់ប្តីស្រ្តីអំពីការរំលោភបំពាន ដែលសង្ស័យនោះ ជាពិសេសទាក់ទងនឹងបុគ្គលដែលអាចប៉ះពាល់កុមារតាមរយៈ សាសនាចក្រ ។ ក្រៅពីការចាត់វិធានការដើម្បីការពារឧក្រិដ្ឋជនមិនឲ្យទាក់ទង នឹងកុមារនៅពេលខាងមុខទៀត ប្តីស្រ្តីអាចផ្តល់ការល្អលោម និងការជួយ ជ្រោមជ្រែងដល់ជនរងគ្រោះ ហើយជួយពួកគេឲ្យទាក់ទងនឹងធនធានបន្ថែម ទៀតមកពីសេវាកម្មគ្រួសារ ។

ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានពរដល់ពួកគេម្តងម្នាក់ៗ

ព្រះយេស៊ូវបានស្គាល់ ហើយបានប្រទានពរដល់កុមារម្តងម្នាក់ៗ (សូមមើល និវ្វេទីត ១៧:២១) ។ ដូចគ្នានេះផងដែរ យើងគួរតែស្គាល់កុមារម្នាក់ៗ ហើយ ជាពិសេសព្យាយាមជួយពួកគេ ។

តើយើងអាចធ្វើឲ្យព្រះវិហារកាន់តែមានសុវត្ថិភាពដល់កុមារជាមួយនឹងផ្នែក វេជ្ជសាស្ត្រតាមរបៀបណា ? តើយើងមានផែនការដើម្បីជួយកុមារថ្នាក់អង្គការបឋម សិក្សាដែលពិការដែរឬទេ ? តើមេរៀនថ្នាក់អង្គការបឋមសិក្សាដែលយើងបង្រៀនវា ប៉ះពាល់ដល់ស្ថានភាពផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងផ្ទះពួកគេដែរឬទេ ? តើយើងអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីជួយពួកគេឲ្យចូលរួមកាន់តែសកម្មនោះ ?

យោបល់ដែលប្រកាន់ពូជសាសន៍ វាចាដែលបន្ទាបដល់វប្បធម៌ដទៃទៀត និងឥរិយាបថកាត់ទោស ដល់សមាជិកនៃអ្នកមានជំនឿផ្សេងទៀត ពុំគួរមាននៅក្នុងសាលាខិតខំដែលយើងចែកចាយឡើយ ។ នៅក្នុងថ្នាក់អង្គការបឋមសិក្សាមួយ កុមារម្នាក់ពុំអាចនិយាយភាសាដូចគ្នាដែលកុមារដទៃទៀត និយាយបាននោះទេ ។ ដើម្បីជួយឲ្យគាត់មានអារម្មណ៍ថា គេស្មោះត្រង់ នោះគ្រូបង្រៀនត្រូវប្រាកដថា បានបោះពុម្ពក្រដាសចែកទាំងពីរភាសានោះ ។ ទង្វើសាមញ្ញនៃការចេះគិតគូរបង្ហាញកុមារថា យើងដឹង ហើយខ្វល់ខ្វាយពីពួកគេម្នាក់ៗ ហើយទង្វើទាំងនេះអាចក្លាយជាគំរូឲ្យពួកគេធ្វើតាម ។

យើងអាចឃើញថា កុមារខ្លះត្រូវការជំនួយបន្ថែមមួយ ។ ឧទាហរណ៍ ទោះបីជាការផ្លាស់ប្តូរ អារម្មណ៍មួយចំនួនគឺជាផ្នែកមួយសាមញ្ញនៃការផ្តល់សេចក្តី ប្រសិនបើកុមារម្នាក់ខឹង ផ្តាច់ខ្លួន ចេញពីមនុស្សដទៃ ឬកើតទុក្ខអស់ជាច្រើនសប្តាហ៍ នោះប្រហែលជាមានបញ្ហាផ្ទះផ្ទាល់ដែលត្រូវការ ជំនួយពីអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ។ ខណៈដែលទម្លាប់នៃភាពសុចរិតដូចជាការអធិស្ឋាន និងការសិក្សា ព្រះគម្ពីរសំខាន់ៗ ជាញឹកញយ ការគាំទ្របន្ថែមគឺចាំបាច់ដល់កុមារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងជំងឺផ្លូវចិត្តដែល ទើបតែមាន ឬកំពុងតែពុះពារនឹងការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តដ៏សម្ងាត់មួយ ។ ការព្រងើយកន្តើយនឹងស្ថានភាព នោះនឹងពុំធ្វើឲ្យស្ថានភាពនោះបានប្រសើរឡើង ។ នៅក្នុងតំបន់ជាច្រើន ប៊ីស្ស៊ីអាចផ្តល់ជំនួយ ហិរញ្ញវត្ថុដល់បុគ្គលម្នាក់ៗ និងក្រុមគ្រួសារ សម្រាប់ការប្រឹក្សាតាមរយៈសេវាកម្មគ្រួសារ ឬអ្នក ផ្តល់សេវាដទៃផ្សេងទៀត ។

ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានអំណាចដល់ពួកគេ

ពេលការពារកុមារ ព្រះយេស៊ូវក៏បានប្រទានអំណាចដល់ពួកគេ ផងដែរ ។ ទ្រង់បានលើកពីកុមារទុកជាគំរូ (សូមមើល ម៉ាថាយ ១៨:៣) ។ បន្ទាប់ពីការយាងទៅទ្វីបអាមេរិករបស់ទ្រង់ កុមារ តូចៗអាចបង្រៀនមនុស្សពេញវ័យបាននូវ « ការណ៍ដ៏អស្ចារ្យទាំង ឡាយ » (នីវ៉ែទី ៣ ២៦:១៦) ។

យើងអាចផ្តល់អំណាចដល់កុមារដែលយើងស្គាល់ តាមរយៈ ការបង្រៀនពួកគេឲ្យទទួលស្គាល់របៀបដែលព្រះវិញ្ញាណមាន បន្ទូលមកកាន់ពួកគេ ហើយបន្ទាប់មកធ្វើតាមព្រះវិញ្ញាណពេល ពួកគេធ្វើការសម្រេចចិត្ត—គឺការជួយកុមារឲ្យអភិវឌ្ឍតម្រងផ្ទៃក្នុង ដើម្បីដឹកនាំទង្វើរបស់ពួកគេ ។ ដូចសិស្សចូនស៍បានបង្រៀនថា « ការជួយកុមារឲ្យបង្កើតហេតុផលក្នុងចិត្តពួកគេផ្ទាល់សម្រាប់ ការចង់ [ធ្វើការសម្រេចចិត្តប្រកបដោយសុវត្ថិភាព] គឺចាំបាច់ ណាស់ » ។^៤ នេះជាយោបល់មួយចំនួនដែលផ្តល់អំណាចដល់ ក្រុមគ្រួសារដទៃទៀត ៖

- ម្តាយមួយរូបបង្រៀនកូនៗរបស់គាត់ឲ្យយកចិត្តទុកដាក់លើ « អារម្មណ៍គួរឲ្យសង្ឃឹម » របស់ពួកគេ ហើយមានភាព ប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះមនុស្សដែលហាក់ដូចជាមាន « ល្បិច កល » ។ ការណ៍នេះមានភាពជោគជ័យ ពេលមនុស្សមួយ ចំនួនបានព្យាយាមបញ្ចុះបញ្ចូលកូនប្រុសគាត់ឲ្យធ្វើតាម ពួកគេចូលទៅក្នុងបន្ទប់ទឹកមួយ ហើយកូនប្រុសនោះបាន ស្តាប់តាមអារម្មណ៍នៃការព្រមានរបស់គាត់ ហើយបាន បដិសេធមិនធ្វើតាមពួកគេ ។
- ក្រុមគ្រួសារមួយចំនួនបង្កើតផែនការរវាងជាមុនដើម្បី ប្រើប្រាស់ ពេលពួកគេជួបនឹងអ្វីមួយដែលគ្រោះថ្នាក់ ។ ឧទាហរណ៍ ផែនការរវាងរបស់គ្រួសារមួយត្រូវបានហៅថា « បិទ និងប្រាប់ » ហើយរួមមានការបិទទ្រព្យកុំព្យូទ័រ និង ការប្រាប់ឪពុកម្តាយភ្លាម ប្រសិនបើប្រភពអាក្រក់មួយបាន ផុសឡើងមកនោះ ។ កូនៗរបស់ពួកគេពុំដែលសង្ឃឹមពី របៀបទាក់ទងនឹងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយមិនល្អឡើយ—ពួកគេ បានដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ !
- គ្រួសារមួយទៀតបានបង្កើតពាក្យសម្ងាត់មួយដែលកូនៗ របស់ពួកគេអាចផ្ញើសារទៅកាន់ឪពុកម្តាយគេ ឬនិយាយ តាមទូរសព្ទ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវឲ្យឪពុកម្តាយទៅទទួល យកភ្លាមៗ ។
- អ្នកអាចជួយកូនៗរបស់អ្នកអនុវត្តការនិយាយ « បដិសេធ ! » ពេលនរណាម្នាក់ព្យាយាមបញ្ចុះបញ្ចូល

ពួកគេឲ្យធ្វើអ្វីមួយដែលធ្វើឲ្យពួកគេមានអារម្មណ៍ពុំល្អ ។ កុមារគ្រប់រូបគួរដឹងថា ពួកគេអាចសូមជំនួយបាន ហើយពួកគេគួរបន្តសូមជំនួយរហូតដល់ពួកគេមានសុវត្ថិភាព ។

តួនាទីរបស់យើងជាមនុស្សពេញវ័យ

សូមយើងពួកម្តងទៀតពិឈ្មតនាកនៅក្នុង និរ្យោទី៣ ១៧ ពេលព្រះយេស៊ូវ « បានយកកូនក្មេងរបស់ពួកគេ ម្តងម្នាក់ៗហើយបានប្រទានពរដល់ពួកវា ហើយបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាសម្រាប់ពួកគេ ។ . . រីឯភ្លើងក៏ពុំទុំដុំវិញពួកវា ហើយពួកទេវតាបានធ្វើការងារបម្រើដល់ពួកកូនក្មេង » (ខទី ២១, ២៤) ។ ប្រហែលចំណុចសំខាន់មួយនៃរឿងនេះគឺពុំគ្រាន់តែបង្រៀនយើងអំពីសារៈសំខាន់របស់កុមារនោះទេ វាក៏បង្ហាញពីតួនាទី របស់យើង ដែលគួរធ្វើ ក្នុងនាមជាមនុស្សពេញវ័យផងដែរ ។ យើងគឺជាអ្នកមើលថែមនុស្សនៅជំនាន់បន្ទាប់ទៀត។ យើង គួរតែធ្វើជាពួកទេវតាដែលពុំទុំដុំវិញ ហើយធ្វើការងារបម្រើដល់កុមារ ។ សូមបន្តសម្លឹងមើលទៅព្រះយេស៊ូវទុកជាគំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់យើង ហើយបន្ទាប់មកធ្វើកិច្ចការឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពដែលយើងអាចធ្វើបាន ដើម្បីហ៊ុមព័ទ្ធកុមារតូចៗរបស់យើងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការការពារ ។ ■

កំណត់ចំណាំ

១. សូមមើលសេចក្តីយោងបទគម្ពីរក្រោមវគ្គចំណងជើង នីមួយៗនៅក្នុងអត្ថបទនេះ ដើម្បីស្វែងរករឿងទាំងនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ។
២. សូមមើល « Child Maltreatment (Child Abuse) » World Health Organization, who.int/violence_injury_prevention/violence/child/en ។
៣. ចយ ឌី ចូនស៍ - Addressing Pornography: Protect, Respond, and Heal » *Liahona* ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៩ ទំព័រ ៣៨ ។
៤. ចយ ឌី ចូនស៍ - Addressing Pornography » ទំព័រ ៣៩, ៤០ ។
៥. ចយ ឌី ចូនស៍ - Addressing Pornography » ទំព័រ ៣៩ ។
៦. ដាល្លិន អេក អូក » Protect the Children » *Liahona* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១២ ទំព័រ ៤៣ ។
៧. សូមមើល « Preventing and Responding to Abuse » newsroom.ChurchofJesusChrist.org ។
៨. ចយ ឌី ចូនស៍ - Addressing Pornography » ទំព័រ ៤០ ។

ធនធានជំនួយតាមអ៊ិនធើរណេត

- OvercomingPornography.lds.org
- « ការរំលោភបំពាន » ប្រធានបទដ៏ណឹងល្អ topics.lds.org

យោបល់គន្លឹះសម្រាប់ការពារកុមារ

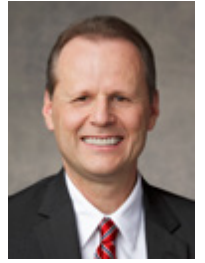
នៅផ្ទះ

- សូមបង្កើតផែនការគ្រួសារមួយដើម្បីនៅឆ្ងាយពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយមិនល្អ ឬចៀសចេញពីស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ ។
- និយាយអំពីរូបកាយ បញ្ញាផ្លូវភេទ និងភាពស្និតស្នាលទៅតាមអាយុត្រឹមត្រូវ ។

នៅព្រះវិហារ

- ធ្វើតាមសេចក្តីណែនាំពីសាសនាចក្រសម្រាប់ការបង្រៀន រួមមានការមានមនុស្សពេញវ័យពីរនាក់នៅក្នុងគ្រប់ថ្នាក់រៀន ។
- លើកទឹកចិត្តឲ្យមានវប្បធម៌នៃការមានសន្តានចិត្តល្អ ហើយកុំបណ្តោយឲ្យមានការសម្អាតគំរាម ។

ដោយអែលឌឺរ ចូនី អិល គុច
ក្នុងពួកចិត្តសិបនាក់

គឺជា ឬ ធ្លាប់ជា ៖ នោះគឺជាសំណួរ

យើងត្រូវបានរំពឹងឲ្យវិនិច្ឆ័យ ។ យើងត្រូវតែវិនិច្ឆ័យ ។ ប៉ុន្តែយើង ពុំ
ត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយការស្មាន ឬលាបពណ៌នរណាម្នាក់នោះទេ ។

កាលពីបីបួនឆ្នាំមុន ភរិយារបស់ខ្ញុំ និងខ្ញុំ បានទៅទស្សនាប្រាសាទ ក្រុងប៉ក នៅទីក្រុងហែលស៊ិនប៉ារ
ប្រទេសដាណឺម៉ាក ។ ប្រាសាទនេះបានមានភាពល្បីល្បាញដោយសារតារាច្បាប់មួយមានចំណង
ជើងថា Hamlet ដែលនិពន្ធដោយ វីល្លាម ស្បៀកស្បៀ ។ ពេលយើងទៅលេងប្រាសាទនោះ ចិត្តរបស់
យើងបានពោរពេញដោយលុកលាត និងការសន្ទនានៅក្នុងល្ខោននោះ ជាពិសេសសំណួរដ៏ល្បីល្បាញមួយក្នុងល្ខោន
Hamlet ដែលបានសួរថា « គឺជា ឬមិនធ្លាប់ជា ៖ នោះគឺជាសំណួរ » ។

ប៉ុន្តែក្រោយមក ខ្ញុំបានគិតពីសំណួរមួយដែលទាក់ទងគ្នាយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីសួរខ្លួនយើងថា ៖ « គឺជា ឬ ធ្លាប់ជា នោះ
គឺជាសំណួរ » ។

អនុញ្ញាតឲ្យមានការកែលម្អ

ជាអកុសល នៅពេលយើងនិយាយពីមនុស្សដទៃ ជាញឹកញយយើងច្រើនតែលាបពណ៌ឲ្យអ្នកនោះ ។ ឧទាហរណ៍
យើងអាចនិយាយពាក្យដូចជា ៖

- « អែលឌឺរបានគឺជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាខ្លិលច្រអូស » ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងគួរនិយាយថា « អែលឌឺរ
បានពុំបានខំធ្វើការទេមួយរយៈនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថា គាត់អាចកែលម្អខ្លួនបាន » ។
- « ម៉ារីពុំមែនជាមនុស្សជឿលើសាសនាទេ » ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងអាចនិយាយថា « ម៉ារីពុំចាប់អារម្មណ៍នឹង
សាសនាទេ ប៉ុន្តែគាត់អាចទទួលអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណ ប្រសិនបើខ្ញុំថ្លែងទិវបន្ទាល់របស់ខ្ញុំប្រាប់គាត់ » ។

ពេលយើងនិយាយថា នរណាម្នាក់ គឺជា អ្វីមួយ នោះយើងអាចកំពុងតែលាបពណ៌ ឬវិនិច្ឆ័យគេដោយការស្មាន
វិនិច្ឆ័យដោយគ្មានទុកចន្លោះសម្រាប់លទ្ធភាពដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ និងកែលម្អឡើយ ។ ប៉ុន្តែពេលយើងនិយាយថា ធ្លាប់ជា
នោះយើងបង្ហាញថា យើងជឿថា អាចមានការលូតលាស់ និងការរីកចម្រើន ។

ចេញផ្សាយដោយ វេទិកា ប្រើន

តើវាខុសទេដើម្បីនិច្ច័យនោះ ?

ការបកប្រែព្រះគម្ពីរឃើញភាគច្រើនផ្តល់កំណែដូចគ្នាទៅនេះអំពីការបង្រៀនមកពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ ៖ « កុំឲ្យថ្កោលទោសគេឡើយ ដើម្បីមិនឲ្យមានគេថ្កោលអ្នកវិញ » (ម៉ាថាយ ៧:១) ។ ប៉ុន្តែការបកប្រែរបស់យ៉ូសេប ស្ទីវ ផ្តល់ភាពច្បាស់លាស់ថា ៖ « ចូរកុំថ្កោលទោស ដោយមិនសុចរិតឡើយ . . . ប៉ុន្តែចូរថ្កោលទោសដោយការថ្កោលទោសដ៏សុចរិតចុះ » (នៅក្នុង ម៉ាថាយ ៧:១ លេខយោង ក ការគូសបញ្ជាក់បានបន្ថែម) ។

វាពិតជាអាចទទួលយកបាន—ហើយថែមទាំងរឹងមាំជាមុនទៀតផង—ថា យើងអនុវត្តការវិនិច្ឆ័យពេលយើងស្ទង់មើល វាយតម្លៃ ហើយញែកដឹងពីស្ថានភាព និងធ្វើការសម្រេចចិត្ត ។ ហើយវារឹកតែសំខាន់ថា យើងអនុវត្តការវិនិច្ឆ័យសុចរិត ពេលយើងទាក់ទងជាមួយមនុស្ស ។

ឧទាហរណ៍ យើងគួរតែវាយតម្លៃដោយប្រុងប្រយ័ត្នពីបុគ្គលដែលយើងនឹងរៀបការជាមួយ ប្រើការញែកដឹងដើម្បីយល់ពីបំណងចិត្តរបស់នរណាម្នាក់ ឬស្ទង់មើលសមត្ថភាពរបស់នរណាម្នាក់ ដើម្បីបំពេញការចាត់តាំងប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈមួយ ។

យើងគួរតែវាយតម្លៃពីទង្វើ ឬបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់មនុស្សតាមបទដ្ឋានរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាដាច់ខាត ដូចមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរដ៏បរិសុទ្ធ និងប្រសាសន៍របស់ពួកព្យាករណ៍ ។ លើសពីនោះ យើងគួរតែប្រាកដថាការវិនិច្ឆ័យរបស់យើងពុំព្យាយាមរកភាពអសប្បុរសរបស់វិនិច្ឆ័យដោយការស្មាន ឬលាបពណ៌នរណាម្នាក់ដោយអយុត្តិធម៌ឡើយ ។

អាចផ្លាស់ប្តូរបាន

យើងអនុវត្តការវិនិច្ឆ័យមិនសុចរិត ពេលយើងពិពណ៌នាមិនត្រឹមត្រូវពីមនុស្សដទៃ ជាពិសេសបើយើងធ្វើបែបនោះ យើងថ្លែងបញ្ជាក់ថា ពួកគេពុំអាចផ្លាស់ប្តូរបានឡើយ ។ នៅក្នុងគ្រប់ទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយមនុស្សដទៃ យើងគួរតែចងចាំថាដោយសារពលិកម្មផ្ទះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះ

យើងម្នាក់ៗមានសមត្ថភាពដើម្បីកែលម្អខ្លួន ។ សូមពិចារណាពីគំរូទាំងនេះមកពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ ៖

- ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ស្រ្តីម្នាក់ដែលគេទាន់នៅដំណេកថា « អញ្ជើញទៅចុះ តែកុំធ្វើបាបទៀតឡើយ » (យ៉ូហាន ៨:១១) ។
- ទ្រង់បានមានបន្ទូលប្រាប់បុរសម្នាក់ដែលត្រូវបានភ្លាងនៅក្បែរទ្រង់ថា « ថ្ងៃនេះអ្នកនឹងនៅក្នុងស្ថានបរមសុខជាមួយនឹងខ្ញុំដែរ » (លូកា ២៣:៤៣) ។
- ជាអង្គដែលបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់បានបន្តឃើញសក្តានុពលរបស់ពេត្រុស ហើយណែនាំលោក ទោះបីជាពេត្រុសបានបដិសេធទ្រង់បីដងក្តី (សូមមើលម៉ាថាយ ២៦:៣៤ និង យ៉ូហាន ២១:១៥-១៧) ។
- ទ្រង់បានមានបន្ទូលប្រាប់សូល ដែលបានបៀតបៀនដល់ពួកបរិសុទ្ធឲ្យប្រើចិត្ត ។ សូលដែលបានក្លាយជា ប៉ុល បានគោរពតាមហើយក្លាយជាមនុស្សសុចរិត ។ (សូមមើលកិច្ចការ ៩:៣-៦) ។

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាអង្គដែលជួយជ្រោមជ្រែងយ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់ឱកាសទីពីរ—និងទីបី និងទីបួនផងដែរ ។ ទ្រង់បានបង្រៀនយើងឲ្យអភ័យទោស « ប្រាំពីរចិតសិបដង » (ម៉ាថាយ ១៨:២២) ។ ទ្រង់គឺជាបុគ្គលតែម្នាក់គត់ដែលបានរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៅលើផែនដីនេះ ប៉ុន្តែដោយសារព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ ការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ពលិកម្មដ៏ធ្ងន់របស់ទ្រង់ និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ និងតាមរយៈពិធីបរិសុទ្ធនៃដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ នោះយើងក៏អាចប្រែជាល្អឥតខ្ចោះនៅថ្ងៃខាងមុខផងដែរ ។ ការហៅបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់យើងក្នុងរបៀបមួយដែលផ្តល់ការឥតជំនឿនៅក្នុងសមត្ថភាពពួកគេដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ នោះវាក៏នឹងផ្តល់ការឥតជំនឿដល់អំណាចនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងដង្វាយធ្ងន់របស់ទ្រង់ផងដែរ ។

ខាងក្រៅ និងខាងក្នុង

វាជារឿងពិតក្នុងជីវិតដែលយើងតែងតែវិនិច្ឆ័យ (ហើយត្រូវបានគេវិនិច្ឆ័យ) តាមរយៈអការៈខាងក្រៅ ។ យើងស្ថិតនៅក្នុងភាពគ្រោះថ្នាក់នៃការវិនិច្ឆ័យឥតសុចរិត ប្រសិនបើយើងវិនិច្ឆ័យដោយផ្អែកតែទៅលើអការៈខាងក្រៅ ហើយមិនវាយតម្លៃបុគ្គលិកលក្ខណៈពិតរបស់បុគ្គលម្នាក់ ។

« ព្រះទ្រង់មិនទតចំពោះសេចក្តី ដែលមនុស្សលោកពិចារណាមើលទេ ឯមនុស្សលោក តែងមើលតែប្លកពាខាងក្រៅប៉ុណ្ណោះ តែព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ទតចំពោះក្នុងចិត្តវិញ » (សាំយូអែល ១១:១៦-៧) ។ ព្រះយេស៊ូវហៅពួកមនុស្សលោកពុកនៅជំនាន់ទ្រង់ថាជា « ម៉ុងខ្មោចដែលលាបស ឯខាងក្រៅ ល្អមើលពិតមែន តែខាងក្នុងមានពេញដោយ . . . សេចក្តីស្លោកគ្រាកគ្រប់មុខវិញ » (ម៉ាថាយ ២៣:២៧) ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះពុំបានបង្រៀនថា អការៈខាងក្រៅដែលវិជ្ជមាន និងល្អគន់ពុំមែនជារឿងល្អនោះទេ ប៉ុន្តែបុគ្គលិកលក្ខណៈខាងក្នុងរបស់បុរស ឬស្រ្តីនោះទេ (លក្ខខណ្ឌផ្នែកសីលធម៌ និងខាងវិញ្ញាណ) ដែលកាន់តែសំខាន់ខ្លាំងនោះ ។ សូមគិតពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធដ៏មានវិទ្ធិរបស់យើង បរិវេណខាងក្រៅគឺមានភាពស្រស់ស្អាតណាស់ ប៉ុន្តែអ្វីដែលកាន់តែសំខាន់ខ្លាំងនោះគឺពិធីបរិសុទ្ធដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងនោះ ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាគ្រូត្រូវត្រូវត្រូវស្លៀកពាក់ និងតុបតែងកាយតាមបទដ្ឋានផងដែរ ។ តាមរយៈភាពស្អាតចាត់ ការស្លៀកពាក់រម្ងម្ង និងការប្រើពាក្យសម្តីសមរម្យ នោះពួកគេធ្វើជាគំរូល្អដល់អ្នកដែលត្រូវបានគេណែនាំឲ្យស្គាល់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នឹងទទួលបានអ្វីដែលពួកគេឃើញនិងស្តាប់ឮពីពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។

ការអនុវត្តការញែកដឹង

ពេលយើងសាកល្បងធ្វើការវិនិច្ឆ័យសុចរិត វាចាំបាច់ត្រូវប្រើការញែកដឹង ។ សេចក្តីណែនាំដល់បទគម្ពីរទាំងឡាយថ្លែងពីការញែកដឹងថា « គឺដើម្បីឲ្យយល់ ហើយដឹងនូវអ្វីៗ តាមរយៈព្រះចេស្តានៃ

ព្រះវិញ្ញាណ ។ . . គឺមានទាំងការស្គាល់យ៉ាង
ជ្រាលជ្រៅពិតអំពីចិត្តនៃមនុស្ស និងប្រភព និងន័យ
នៃសេចក្តីសម្តែងខាងវិញ្ញាណផង » (« ការញែកដឹង,
អំណោយទាននៃ ») ។

ជួនកាលមនុស្សដែលមានចិត្តអាក្រក់ប្រើអាការៈ
ខាងក្រៅនៃលោកិយ ដើម្បីបោកបញ្ឆោតយើងឲ្យគិតថា
ពួកគេសក្តិសមដើម្បីធ្វើតាម ។ ពួកគេ « មានប្រាជ្ញា
ហើយស្មានថាខ្លួនគេមានគំនិតស្រួច » (អេសាយ
៥:២១; នីហ្វែម ១៥:២១) ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះអាច
ទតមើលឃើញថា ទស្សនៈនេះមិនត្រឹមត្រូវទេ ហើយ
ទ្រង់អាចញែកឲ្យដឹងពីភាពខ្លាំងខាងចរិតលក្ខណៈ
និងបំណងចិត្តទៀងត្រង់ នៅក្នុងចំណោមមនុស្សដ៏
រាបទាប និងមនុស្សដែលគេសង្កត់សង្កិនខ្លាំងបំផុត ។

អាស្រ័យទៅលើអនុវត្តការញែកដឹងនេះ ពេលលោក
បានច្នែងទៅកាន់អ្នកដែល « អស់ទាំងមនុស្សស្អប់
គេ ដោយព្រះសេចក្តីកម្សត់របស់គេ » ប៉ុន្តែមាន
ពរដោយសារពួកគេបន្ទាបខ្លួន និង « ចិត្តរាបសា »
(សូមមើល អាស្រ័យ ៣២:៥-៨) ។

យើងគួរតែចងចាំថា « សេចក្តីខាង
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ . . . ត្រូវពិចារណាយល់ខាង
វិញ្ញាណវិញ » (កូរិនថូសទី១ ២:១៤) ។ ពេលយើង
មើលទៅមនុស្សដទៃដូចព្រះវរបិតាគង់នៅស្ថានសួគ៌
ទ្រង់ទតមើលពួកគេ នោះការញែកដឹងអនុញ្ញាតឲ្យ
យើងអនុវត្តការវិនិច្ឆ័យសុចរិត ។

វិនិច្ឆ័យសុចរិត

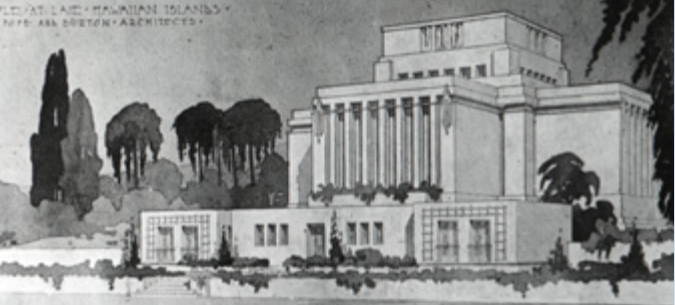
រៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងជីវិតយើង យើងវិនិច្ឆ័យតាមរយៈ
ការស្ទង់មើល ការវាយតម្លៃ និងការញែកដឹង ។
ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់រំពឹងឲ្យយើងធ្វើវាដោយសុចរិត ។
ក្នុងនាមជាសិស្សនៃព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ពាក្យ
សម្តី និងទង្វើរបស់យើងគួរតែបង្ហាញថា យើងមាន
សេចក្តីមេត្តាករុណា មានសេចក្តីស្រឡាញ់ និងមាន
ឆន្ទៈដើម្បីជួយ ។

នៅពេលវិនិច្ឆ័យដោយសុចរិត នោះយើងត្រូវ
ប្រាកដថា យើងបានផ្តោតចិត្តទុកដាក់បានច្រើនលើ
បុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់មនុស្ស ជាជាងអាការៈខាងក្រៅ

របស់ពួកគេ ។ នៅពេលតំណាលគ្នានោះ យើងគួរតែ
ចងចាំថា រៀងរាល់ថ្ងៃ យើងបង្កើតចំណាប់អារម្មណ៍
ដំបូង តាមរយៈអាការៈខាងក្រៅរបស់យើង និងពាក្យ
សម្តីដែលយើងនិយាយ ។ មនុស្សភាគច្រើននឹង
ព្យាយាមស្វែងយល់ពីបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់យើង
និងសារលិខិតនៃដំណឹងល្អបន្ថែមទៀត ប្រសិនបើ
អាការៈខាងក្រៅរបស់យើងឆ្លុះបញ្ចាំងពីគុណតម្លៃ
ដ៏ខ្ពស់នៃសារលិខិតរបស់យើង ។

ព្រះអម្ចាស់ និងលោកចៅហ្វាយយើងគឺ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានបង្ហាញគំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះដល់យើង
ឲ្យយើងធ្វើតាម ពេលយើងព្យាយាមវិនិច្ឆ័យដោយ
សុចរិត ។ យើងគួរតែធ្វើ—ដូចទ្រង់ធ្វើ—ធ្វើឲ្យមាន
តុល្យភាពនូវអ្វីដែលយើងមើលឃើញនៅអាការៈ
ខាងក្រៅ ជាមួយនឹងអ្វីដែលមាននៅក្នុងបុគ្គល
ម្នាក់ៗ ។ ■

ស្ថាបត្យកម្មផ្តល់ដោយស្ថាបត្យករ
ហៃរ៉េម ប៊ូប និង ហាវីត ដំបូលយូរ
បើរតុន ។
ខាងស្តាំ ៖ រូបចម្លាក់លើជ្រុងមួយនៃ
រូបចម្លាក់លើជ្រុងទាំងបួននៅជុំវិញ
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដែលតំណាងឲ្យ
សម័យកាន់កាប់ត្រួតត្រាទាំងបួននៃ
ដំណឹងល្អ ។

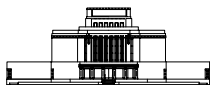
បានដែលមានឆ្លាក់រូបដាក់តាំងបង្ហាញ
ពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធទាំងប្រាំបីដំបូង
គេនៅសាសនាចក្រ ។ ឡាអីអេនៅ
កណ្តាលខាងក្រោម ។

រូបចម្លាក់នៃមាតាភាពដែលបាន
ឆ្លាក់ដោយ អារ៉ិច ហ្វែប្រាំង ។
ខាងឆ្វេង ៖ សមាជិកប្រមូលផ្តុំគ្នានៅ
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ (១៩២០) ។

កណ្តាល ៖ ប្រធាន ហ៊ីប៊ើ ចេ ក្រាន
នៅទីក្រុងឡាអីអេ សម្រាប់ការឧទ្ទិស
ឆ្លងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។
ខាងលើ ៖ ប្រធាន យ៉ូវីស អេហ្វ
ស្តីធី (នៅឆ្នាំខាងឆ្វេង) នៅទីក្រុង
ឡាអីអេ ។ លោកបានឧទ្ទិសឆ្លង
បរិវេណសម្រាប់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅខែ
មិថុនាឆ្នាំ ១៩១៥ ។

ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអីអេ ហាវី ៖

មួយសតវត្សរ៍នៃការប្រមូលផ្តុំ

ដោយបានឧទ្ទិសឆ្លងកាលពី ១០០ ឆ្នាំមុន នោះព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអីអេ ហាវី បានអនុញ្ញាតឱ្យ ពួកបរិសុទ្ធជូបជុំគ្នាទទួលពរជ័យ នៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ពេលដំណឹងល្អ បានចាប់ផ្តើមផ្សាយនៅទូទាំង ពិភពលោក ។

ដោយ ក្លិនតុន ឌី និង អែនដែលឡា អ៊ែ គ្រីស្ទីនសេន

អ្នកនិពន្ធរស់នៅរដ្ឋយូថាហ៍ ស.រ.អា. ។ បងប្រុសគ្រីស្ទីនសេនធ្វើការនៅសាកលវិទ្យាល័យស្រីសាស្ត្រ សាសនាចក្រ ។

បែ

សកកម្មមួយដ៏អស្ចារ្យនៃសាសនាចក្រនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ គឺ ផ្តល់ពរជ័យនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធដល់មនុស្ស នៅលើពិភពលោក ទាំងអ្នកនៅរស់ និង មរណជន ។ ព្យាករណ៍ យ៉ូសែប ស្ទីល បានបង្រៀនថា

« គោលបំណងនៃការប្រមូលផ្តុំ . . . រាស្ត្ររបស់ព្រះនៅជំនាន់ណាមួយនៃពិភពលោក នេះ . . . គឺដើម្បីសាងសង់ដំណាក់ក្លាយព្រះអម្ចាស់ជាកន្លែងដែលទ្រង់អាចបើក សម្តែងដល់រាស្ត្រទ្រង់នូវពិធីបរិសុទ្ធនៃដំណាក់របស់ទ្រង់ »^១

នៅដើមសតវត្សរ៍ទី ២០ មានព្រះវិហារបរិសុទ្ធតែបួនប៉ុណ្ណោះដែលមាននៅលើ ផែនដីនេះ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធទាំងអស់មានទីតាំងនៅរដ្ឋយូថាហ៍ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ការប្រមូលផ្តុំដោយផ្ទាល់ទៅរដ្ឋយូថាហ៍គឺជាមធ្យោបាយសំខាន់ក្នុងការទទួលបាន ពរជ័យនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ក្នុងឆ្នាំ ១៩១៩ ការប្រមូលផ្តុំបានផ្លាស់ប្តូរ ។ នៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩១៩ ប្រធាន ហ៊ីប៊ើរ ចេ ក្រាន (១៨៥៦-១៩៤៥) បានឧទ្ទិស ឆ្លងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអីអេ ហាវី ។ ការណ៍នេះគូសបញ្ជាក់ពីពេលវេលាផ្លាស់ប្តូរ ជាប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងការស្តារឡើងវិញ ពេលពរជ័យនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធបានដល់ ប្រជាជាតិជាច្រើន ។

ដោយការគោរព ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអីអេ ហាវី គឺជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធអន្តរជាតិ ដំបូងគេ ។ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះបានបម្រើសមាជិកចាប់ពីរដ្ឋហាវី, នូវវែលសេឡង់, សាម៉ា, តុងហ្គា, តាហៃទី, ជប៉ុន និង អូស្ត្រាលី ។ ពេលសាសនាចក្របានបន្ត រីកចម្រើនទូទាំងតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិក និងអាស៊ី នោះចំនួនប្រទេសដែលបានទទួលពី ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះបានបន្តរីកចម្រើន ។

ឆ្នាំនេះជាខួបលើកទី ១០០ នៃព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សំខាន់នេះក្នុងការប្រមូលផ្តុំសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលនៅផ្នែកសងខាងនៃរ៉ាងនន ។

ការប្រមូលផ្តុំមកពីសាម៉ា

កោះសាម៉ាមានចម្ងាយប្រហែល ៤០២៣ គីឡូម៉ែត្រពីរដ្ឋហាវី ។ នៅឆ្នាំ ១៩១៩ ចន យូ អដឹម ប្រធានរបស់កកម្មនៅសាម៉ាបានមានប្រសាសន៍ថា « ពេលព្រះវិហារ បរិសុទ្ធនៅទីក្រុងឡាអីអេបានសាងសង់រួច ប្រជាជនរបស់យើងហាក់ដូចជាមាន បំណងប្រាថ្នាភ្លាមយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីប្រមូលផ្តុំគ្នាទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ឧទាហរណ៍ អូលេលីអូ អាណេ បានបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដោយពុំទទួលបានប្រាក់ កម្រៃអស់រយៈពេល ២០ ឆ្នាំ ។ ដោយសារការលះបង់បម្រើជាច្រើនឆ្នាំនោះ នោះគាត់ គ្មានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើដំណើរទៅរដ្ឋហាវីទេ ។ ដូច្នេះបងប្រុសអាណេបានលក់ អ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន ហើយបានចាត់ចែងប្រមូលប្រាក់ទាំងអស់បាន ៦០០ ឬ ៧០០ ដុល្លារអាមេរិក ។^២ បងប្រុសអាណេ និងប្រជាជនសាម៉ាដទៃផ្សេងទៀតបាន លះបង់អ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ដើម្បីប្តូរលំនៅទីក្រុងឡាអីអេអំឡុង

ប្រតិបត្តិការប្រមូលផ្តុំនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហាវី ទទួលបានសិទ្ធិអនុញ្ញាតជាផ្លូវការពីយុទ្ធសាស្ត្រសាសនាចក្រ ប្រចំណុចពេលច្បាប់នៃ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអីអេ ហាវី ដោយ ខាងឡា ចនស្ទែន

ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩២០ ។

គ្រួសារមួយឈ្មោះលេអូតា បានទៅដល់រដ្ឋហាវ៉ៃនៅថ្ងៃបុណ្យចូលឆ្នាំថ្មីឆ្នាំ ១៩២៣ ។ រ៉េលីន លេអូតា អាយុប្រាំពីរឆ្នាំបានចាំថា « ការ [ទស្សនា] ព្រះវិហារបរិសុទ្ធលើកដំបូងរបស់យើង . . . គឺជា ឆ្នាំងទស្សនីយភាពដ៏អស្ចារ្យបំផុត » ។^៣ ពីរសប្តាហ៍ក្រោយមក ឪពុកម្តាយរបស់រ៉េលីនគឺ អេវ៉ាអូ និង ម៉ាតាឡា បានទទួលអំណោយទានពិសិដ្ឋរបស់ពួកគេ ហើយបានផ្សារភ្ជាប់ជាគូស្វាមីភរិយា និងកូនៗ របស់ពួកគេក៏បានផ្សារភ្ជាប់នឹងពួកគេផងដែរ ។ គ្រួសារលេអូតាបានបម្រើយ៉ាងស្មោះត្រង់នៅក្នុង ដំណាក់កំរប់ព្រះអម្ចាស់អស់រយៈពេល ៥០ ឆ្នាំ ហើយត្រូវបានបញ្ចុះ « នៅក្បែរព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែល ពួកគេស្រឡាញ់យ៉ាងខ្លាំង » ។^៤ ថ្ងៃនេះ ពូជពង្សដ៏ស្មោះត្រង់របស់ពួកគេរាប់រយនាក់រស់នៅទូទាំងរដ្ឋ ហាវ៉ៃ ។

កិច្ចការដែលពុំអាចធ្វើបាន

ខណៈសមាជិកជាច្រើននៅតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិកបានចេញពីស្រុកកំណើតពួកគេ ហើយធ្វើអន្តោប្រវេសន៍ ទៅរដ្ឋហាវ៉ៃ នោះមានរូដ និងសាខាជាច្រើនពីប្រទេសជាច្រើនបានរៀបចំការធ្វើដំណើរជាមួយ ដែលហៅថាការធ្វើដំណើរទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ទម្រង់នៃការប្រមូលផ្តុំខាងវិញ្ញាណនេះបានផ្តល់ មធ្យោបាយមួយដល់សមាជិកសាសនាចក្រឲ្យធ្វើដំណើរទៅទទួលពិធីបរិសុទ្ធនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយបន្ទាប់មកត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់ពួកគេវិញ ដើម្បីស្ថាបនាសាសនាចក្រនៅក្នុងប្រទេសរបស់ពួកគេ ផ្ទាល់ ។

នៅជំនាន់ខ្លះស្ត្រី ប្រធានក្រសួងបានអធិស្ឋានទូលសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់បើកផ្លូវឲ្យពួកបរិសុទ្ធនៅ ប្រទេសនូវវែលសេឡង់ និងពួកអ្នកនៅកោះប៉ាស៊ីហ្វិកទាំងអស់ ហើយក៏ទូលសូមឲ្យការពារដល់ ពង្សវង្សរបស់ពួកគេ ដើម្បីពួកគេអាចមកព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយក្លាយជាអ្នកសង្គ្រោះដ៏ដុះដីតារបស់ ពួកគេ ។

ការធ្វើដំណើរទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងក្រុមពួកបរិសុទ្ធម៉ែរី នៅប្រទេស នូវវែលសេឡង់បន្ទាប់ពីការខ្ចីសន្លងបានតែប្រាំមួយខែប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះបីវាមានទីតាំងចម្ងាយ ៨០៤៥ គីឡូម៉ែត្រពីរដ្ឋហាវ៉ៃក្តី ពួកបរិសុទ្ធទាំងនេះបានរីករាយនឹងដំណឹងអំពីការខ្ចីសន្លងនោះ ។

រ៉េម៉េត និង ហេនី អាណារុ ចង់ចូលរួមនៅក្រុមដំបូងដើម្បីធ្វើដំណើរទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ប៉ុន្តែ កិច្ចការនេះហាក់ដូចជាពុំអាចធ្វើទៅបានទេ ដោយសារតែសភាពក្រីក្ររបស់គ្រួសារនេះ ហើយតម្រូវ ឲ្យមានប្រាក់ ១២០០ ដោន នូវវែលសេឡង់ ដើម្បីចំណាយលើថ្លៃធ្វើដំណើរនេះ—គឺជាទឹកប្រាក់ច្រើន អនេក ។ ពួកគេត្រូវការអព្វុតហេតុមួយ ។

អស់ពេលជាច្រើនឆ្នាំ គ្រួសារអាណារុបានធ្វើតាមការទូន្មានរបស់ព្យាករី ហើយបានប្រមូល

កំណត់ត្រាពង្សវង្សរបស់ពួកគេ ។ កំណត់ត្រាទាំងនោះមានច្រើន ខណៈដែលគ្រួសារអាណារុទន្លឹងរង់ចាំអព្វុតហេតុមួយកើតឡើង ។ កូនប្រុសរបស់ពួកគេ រ៉ឺនី បានដឹងពីសេចក្តីជំនឿរបស់ឪពុកម្តាយ គាត់ ៖ « ម្តាយខ្ញុំពុំធ្លាប់អស់សង្ឃឹមថា គាត់នឹង [ពុំ] អាចលុត ជង្គង់ជាមួយឪពុកខ្ញុំនៅអាសនាព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃខាងមុខ ទេ » ។

អព្វុតហេតុមួយបានកើតឡើង ។ រ៉េម៉េតបានឈ្នះការចុះកុងត្រា មួយពីរដ្ឋាភិបាលនូវវែលសេឡង់សម្រាប់គម្រោងអភិវឌ្ឍដីធ្លីដ៏ធំ មួយ ។ ប្រាក់ចំណូលរបស់គាត់បានមកពីគម្រោងនេះបានផ្តល់ សាច់ប្រាក់គ្រប់គ្រាន់លុបដើម្បីបង់ថ្លៃធ្វើដំណើរនោះជាមុនទៅរដ្ឋ ហាវ៉ៃ ។ រ៉េម៉េត និង ហេនី បានយកឈ្នះលើក្តីភ័យខ្លាចក្នុងការធ្វើ ដំណើរឆ្លងកាត់មហាសមុទ្រ និងការធ្វើដំណើរទៅរដ្ឋហាវ៉ៃជាមួយ នឹងពួកបរិសុទ្ធមួយក្រុមដែលមានគ្នា ១៤ នាក់នៅខែឧសភាឆ្នាំ ១៩២០ ។ ពួកគេបានទទួលអំណោយទានពិសិដ្ឋរបស់ពួកគេ ហើយបានផ្សារភ្ជាប់ ។ រឿងដែលពុំអាចធ្វើបាននោះ បានកើតឡើង មែន ។

រឿងរបស់អាណារុគឺគ្រាន់តែជារឿងមួយក្នុងចំណោមរឿងរាប់រយ ពាន់អំពីពួកបរិសុទ្ធផ្ទៃចុងក្រោយដែលបានធ្វើដំណើរទៅព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ឡាអ៊ីអេ ហាវ៉ៃ ដើម្បីទទួលពិធីបរិសុទ្ធ ហើយទទួលបាន ការសន្យាដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឲ្យនៅក្នុងដំណាក់កំរប់ទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះ ។ វាតម្រូវឲ្យមានការលះបង់ដ៏ធំ ប៉ុន្តែវាបានបង្កើតឲ្យ មានពួកបរិសុទ្ធនិមួយដែលបានត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេ វិញដើម្បីដឹកនាំសាសនាចក្រ ។^៥

ការប្រមូលផ្តុំខាងវិញ្ញាណមកពីទ្វីបអាស៊ី

បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ និងការស្ថាបនាសាសនាចក្រ ឡើងវិញនៅប្រទេសជប៉ុន នោះពួកបរិសុទ្ធនៅទីនោះបានរៀបចំការ ធ្វើដំណើរទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធជាលើកដំបូងពីទ្វីបអាស៊ី ។ នៅឆ្នាំ ១៩៦៥ យន្តហោះមួយដែលដឹកពួកបរិសុទ្ធដ៏មានការលះបង់ចំនួន

១៨៥០

ឆ្នាំ ១៨៥០ ៖ ពួកអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនាទៅដល់ ព្រះរាជាណាចក្រហាវ៉ៃ ដើម្បី ប្រកាសដំណឹងល្អដែលបាន ស្តារឡើងវិញ ។

ឆ្នាំ ១៨៥៥ ៖ យ៉ូសែប អេហ្វ ស្ទីធី បម្រើបេសកកម្ម ដំបូងរបស់លោកនៅ ហាវ៉ៃ ។

ឆ្នាំ ១៨៦៥ ៖ សាសនាចក្រទិញដីនៅ ឡាអ៊ីអេជាកន្លែងសម្រាប់សាងសង់ សាលាជំនុំ ។ អគារនេះបានប្តូរនៅឆ្នាំ ១៩១៦ ដើម្បីធ្វើផ្លូវចូលទៅព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ។

១៩០៦

ឆ្នាំ ១៩០៥ ៖ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអ៊ីអេ ហាវ៉ៃ បានប្រកាសដោយប្រធាន យ៉ូសែប អេហ្វ ស្ទីធី ។

ថ្ងៃទី ២៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩០៩ ៖ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធបានខ្ចីសន្លងដោយ ប្រធាន ហ្វីប៊ើ ចេ ក្រាន់ (សូមមើល រូបខាងលើនៅចំណុចណាស់) ។

១៩២៦

ឆ្នាំ ១៩២៣ ៖ គ្រួសារ លេអូតា (ខាងក្រោម) បានប្តូរទីសាមីនៅរស់នៅ ឡាអ៊ីអេ ។

ឆ្នាំ ១៩២០ ៖ រ៉េម៉េត អាណារុ ធ្វើ ដំណើរពីនូវវែលសេឡង់ទៅព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ ។

ប្រចិត្តរាជវង្សាឈ្មោះខាងមុខព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអ៊ីអេ ហាវ៉ៃ ដោយ អឺនី ប៊ី គីក

១៦៥ នាក់បានធ្វើដំណើរពីទីក្រុងតូក្យូ ទៅរដ្ឋហាវ៉ៃដើម្បីទទួល
ពិធីបរិសុទ្ធនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ការធ្វើដំណើរនេះបានបង្កើត
ឲ្យមានកម្លាំងដ៏ខ្លាំងក្លាសម្រាប់សាសនាចក្រនៅប្រទេសជប៉ុន ។
កៅសិបប្រាំភាគរយនៃសមាជិកទាំងនេះបានបន្តសកម្មភាពនៅក្នុង
សាសនាចក្រ ។ ក្រោយមកមានប្រាំនាក់បានក្លាយជាប្រធាន
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅក្នុងស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេ រួមមានអែលឌើរ
យ៉ូស៊ីហ្គឹកូ គីតូឈី ដែលជាអ្នកមានសិទ្ធិអំណាចដំបូងគេមកពី
ប្រទេសជប៉ុន ។^១

នៅឆ្នាំ ១៩៧០ សមាជិកក្រុមមួយក្រុមបានធ្វើដំណើរទៅ
ឡាអ៊ីអេ ។ នយ រ៉ុក វ៉ាន ជាប្រធានសាខាបាននិយាយថា
« យើងបានទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយវាបានបើកចិត្តយើង
និងដាស់ស្មារតីដល់យើងពីរបៀបដែលយើងអាចទទួលបាន
សេចក្តីសង្គ្រោះ ។ ផែនការអស់កល្បជានិច្ចបានក្លាយជាការពិត
ទីបន្ទាល់របស់យើងត្រូវបានពង្រឹងយ៉ាងខ្លាំង ហើយវាពិបាកពន្យល់
ណាស់ ។ ឱវាជាពរជ័យអស្ចារ្យណាស់សម្រាប់ប្រជាជនកូរ៉េ ដើម្បី
មានឱកាសចូលរួមព្រះវិហារបរិសុទ្ធ » ។^២

ការប្រមូលផ្តុំមរណជនដែលជាសាច់ញាតិយើង

ពេលពិធីបរិសុទ្ធនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធមានដល់ប្រទេសមួយ នោះ
ពួកគេបាននាំពរជ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ពុំគ្រាន់តែដល់អ្នកដែលនៅ
រស់ក្នុងប្រទេសនោះប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំងនាំពរជ័យដល់អ្នកដែល
នៅផ្នែកម្ខាងទៀតនៃរាំងននផងដែរ ។ សមាជិកនៅក្នុងប្រទេស
នៅអាស៊ីបានទទួលអារម្មណ៍នៃពរជ័យនេះ ជាកន្លែងដែលវប្បធម៌
របស់ពួកគេបានកត់ត្រាពង្សាវលីរបស់ពួកគេយ៉ាងផ្ចិតផ្ចង់អស់
រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សរ៍ ។

ឪពុកម្តាយរបស់ វី ស្យូន ឡាំង បានធ្វើអន្តោប្រវេសន៍ពី
ប្រទេសចិនទៅរដ្ឋហាវ៉ៃ ។ គាត់បានកើតនៅស្រុកការ៉េអ៊ី នៅឆ្នាំ
១៨៩៤ ហើយបានជ្រមុជទឹកនៅឆ្នាំ ១៩៤៤ នៅគម្របខ្ពស់អាហ្ស
៥០ ឆ្នាំរបស់គាត់ ។ បងប្រុសឡាំងបានបង្រៀនពង្សាវលីនៅ

ព្រះវិហារ ហើយបានប្រាប់សិស្សក្នុងថ្នាក់គាត់ថា « ខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តនៅយប់មួយ ខ្ញុំបានឃើញ
សាច់ញាតិជាច្រើនរបស់ខ្ញុំដែលបានស្លាប់ទៅនោះបត់ដៃហៅខ្ញុំឲ្យធ្វើកិច្ចការសម្រាប់ពួកគាត់ » ។ បីថ្ងៃ
ក្រោយមកគាត់បានទទួលពង្សាវលីរបស់គាត់ពីម្តាយមីងគាត់នៅប្រទេសចិន ៖ ចំនួន ២២ ទំព័រដែល
មានសរសេរជាភាសាចិនបានបង្ហាញនូវជីវិតគាត់រហូតទៅដល់ឆ្នាំ ១២២១ មុនគ្រិស្តសករាជ ។
ជាមួយនឹងហ្នឹងកូនប្រុសគាត់ និងកូនប្រុសស្រីគាត់ឈ្មោះជូលីណា នោះពួកគាត់បានបញ្ចប់ពិធី
បរិសុទ្ធរាប់ពាន់ពិធីនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធសម្រាប់គ្រួសារពួកគេ ។ ក្រោយមក ហ្នឹង និងជូលីណា
ឡាំង បានបម្រើយ៉ាងស្មោះត្រង់ជាប្រធាន និងប្រពន្ធប្រធានព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
ឡាអ៊ីអេពីឆ្នាំ ២០០១ ដល់ ២០០៤ ។^៣

ការប្រមូលផ្តុំបន្ត

ដោយមានទីតាំងនៅចន្លោះមហាសមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិក រវាងទ្វីបអាមេរិក និងអាស៊ី នោះ
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអ៊ីអេ រដ្ឋ ហាវ៉ៃ បានបើកទ្វារនៃពរជ័យព្រះវិហារបរិសុទ្ធដល់ប្រទេសជាច្រើន ។
ហេតុដូច្នេះហើយ ការប្រមូលពួកសាសន៍ស្រាវអែលបានក្លាយជាជឿនលឿននៃការប្រមូលផ្តុំខាង
វិញ្ញាណ ពេលសមាជិកអាចទទួលពរជ័យនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយបន្ទាប់មកត្រឡប់ទៅស្ថាបនា
សាសនាចក្រនៅក្នុងដែនដីកំណើតរបស់ពួកគេ ។ ឱកាសនេះបានជួយដល់ការពង្រីកកិច្ចការផ្សាយ
ដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើងវិញនៅដល់វប្បធម៌ និងមនុស្សជាច្រើននៅទាំងសងខាងរាំងនន ។

ពេលយើងប្រារព្ធជុបលើកទី ១០០ ឆ្នាំនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡាអ៊ីអេ ហាវ៉ៃ នោះយើងមានឯកសិទ្ធិ
មើលឃើញព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងការស្តារឡើងវិញ និងការបំពេញនៃការព្យាកររបស់ព្យាករិយ៉ាកុបនៅក្នុង
ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ « ពាក្យសន្យាទាំងឡាយរបស់ព្រះធំណាស់ហ្ន៎ ចំពោះពួកអ្នកដែលនៅលើកោះទាំង
ឡាយក្នុងសមុទ្រ » (និវ្យៃទី២ ១០:២១) ។ ■

កំណត់ចំណាំ

១. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (ឆ្នាំ ២០០៧) ទំព័រ ៤១៦ ។
២. សូមមើល James Adams Argyle, comp « The Writings of John Q. Adams - ទំព័រ ១៤
FamilySearch.org ។
៣. Vailine Leota Niko, in Clinton D. Christensen, comp. *Stories of the Temple in Lā‘ie, Hawai‘i*
(ឆ្នាំ ២០១៩) ទំព័រ ៧០-៧១ ។
៤. Aivao Frank Leota (១៨៧៤-១៩៦៦) FamilySearch.org ។
៥. សូមមើល Christensen, *Stories of the Temple in Lā‘ie, Hawai‘i*, ទំព័រ ៦៤-៦៥ ។
៦. សូមមើល Christensen *Stories of the Temple in Lā‘ie, Hawai‘i* ទំព័រ ១១៤-១១៧ ។
៧. Choi Wook Whan នៅក្នុង - *Going to the Temple Is Greatest Blessing - Church News* ថ្ងៃទី ១៧ ខែ
មេសា ឆ្នាំ ១៩៧១ ទំព័រ ១០ ។
៨. សូមមើល Christensen *Stories of the Temple in Lā‘ie, Hawai‘i* ទំព័រ ១១៦ ។

១៩៦៦

ឆ្នាំ ១៩៦៥ ៖ សម្រាប់ការធ្វើដំណើរដំបូង
របស់ពួកអាស៊ី ពួកបរិសុទ្ធជប៉ុនចំនួន ១៦៥
នាក់ទៅដល់រដ្ឋហាវ៉ៃ ។

១៩៧០

ថ្ងៃទី ១៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៧៤ ៖ ប្រធាន ស្តេនស្ទើរ ជប្បលយូ យើមប៊ីល
បានឧទ្ទិសឆ្លងព្រះវិហារបរិសុទ្ធឡើងវិញ បន្ទាប់ពីបានធ្វើការពង្រីកទំហំដ៏
ធំនោះ ។ លោក និងប្រធាន អិស អែលដុន ថែននើរ (ខាងលើ) ក៏បាន
ទៅសម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌលវប្បធម៌ប៉ូលីនីសៀនផងដែរ ។

ឆ្នាំ ១៩៧០ ៖ ពួកបរិសុទ្ធពិ
ប្រទេសកូរ៉េចូលរួមជាមួយពួក
បរិសុទ្ធជប៉ុនធ្វើដំណើរទៅព្រះវិហារ
បរិសុទ្ធ ។

ថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១០ ៖
បន្ទាប់ពីការកែលម្អ និងជួសជុល
ក្រោយការញុយដឹមក ប្រធាន
ជូម៉ាស អេស. ម៉ែសុន បានឧទ្ទិស
ឆ្លងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះឡើងវិញ ។

បានដឹកនាំទៅកម្ពុជីកា

កាលខ្ញុំរស់នៅទីក្រុង សៅ ប៊ូឡូ ប្រទេស ប្រេស៊ីល ខ្ញុំបានស្គាល់ស្រ្តីដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ ឈ្មោះប្រាស្យា ។ គាត់ជាមនុស្សគួរឲ្យស្រឡាញ់ ហើយមានចិត្តល្អ ហើយជាមិត្តជាមួយមនុស្ស ទាំងអស់ ។

ប្រាស្យាគឺជាគ្រូបង្រៀនសូរសុខទុក្ខរបស់ខ្ញុំ ។ គាត់មានកូនបីនាក់ ធ្វើការក្រៅម៉ោង ហើយគ្មានឧទ្ធរណ៍ ឬទូរសព្ទទេ ប៉ុន្តែទោះបីគាត់គ្មានវាក្តី ក៏វាមិនអាច បញ្ឈប់គាត់មិនឲ្យបម្រើផងដែរ ។

ខ្ញុំអាចមើលឃើញបង្អួចមួយនៅផ្ទះរបស់គាត់ពី រានហាលផ្ទះខ្ញុំ ។ ពេលគាត់ទំនេរ ប្រាស្យានឹងដាក់ ក្រណាត់ពណ៌ក្រហមមួយផ្ទាំងនៅបង្អួចនោះ ដើម្បី ផ្តល់ជាសញ្ញាថា គាត់ត្រៀមខ្លួនចេញទៅសួរសុខទុក្ខ ហើយ ។ គាត់មិនដែលដោះសារថាមិនបម្រើឡើយ ។ ជាញឹកញយខ្ញុំបានគិតអំពីសញ្ញារបស់ប្រាស្យា និងគំរូ

ប្រាស្យានឹងដាក់ក្រណាត់ពណ៌ក្រហម មួយផ្ទាំងនៅបង្អួចគាត់ ដើម្បីផ្តល់ ជាសញ្ញាថា គាត់ត្រៀមខ្លួនចេញទៅសួរសុខទុក្ខ ហើយ ។

ដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់អំពីការបម្រើដោយស្មោះត្រង់ និង សាមញ្ញ ។

បទពិសោធន៍មួយបានផុសឡើងក្នុងគំនិត ខ្ញុំ ។ យើងបានរៀបចំ ហើយអធិស្ឋានពីមុន ទៅសួរសុខទុក្ខបងប្អូនស្រីរបស់យើងម្នាក់ ។ ពេលយើងទៅដល់ផ្ទះគាត់ យើងបានដឹងថា យើងត្រូវបានទាក់ទាញចិត្តឲ្យទៅផ្ទះបងស្រីផ្សេងម្នាក់ ទៀត ។ យើងត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅសួរសុខទុក្ខបងស្រី នេះ ជាម្តាយមួយរូបដែលមិនសូវសកម្ម ដែលមានកូន តូចពីរនាក់ ប៉ុន្តែយើងពុំបានគ្រោងទៅសួរសុខទុក្ខគាត់ នៅថ្ងៃនោះទេ ។ ដោយសារយើងបានទៅទីនោះ យើង បានគោះទ្វារ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាបើកទេ ។

យើងបានសម្រេចចិត្តបន្តគោះទ្វារ ហើយរង់ចាំ ។ ទីបំផុត បងស្រីម៉ែនីកាបានមក ហើយប្រាប់យើងថា គាត់ជាប់រល់ ។ យើងបានសម្គាល់ឃើញថា គាត់ ហត់នឿយ ហើយស្ទើរតែយំ ។ ពេលយើងនិយាយ ថា យើងមកទីនេះដើម្បីជួយ នោះគាត់បានអនុញ្ញាត ឲ្យយើងចូលទៅក្នុងផ្ទះ ។ កូនរបស់គាត់បានស្រែក យំ ដូច្នេះយើងបានប្រាប់គាត់ឲ្យមើលកូនគាត់ ហើយ យើងបានរង់ចាំ ។ ពេលម៉ែនីកាបានឡើងទៅជាន់ខាង លើជាមួយកូនគាត់ យើងបានធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗ ដូច សម្អាតបន្ទប់បីបួន និងបត់ខោអាវដែលយើងអាចមើល ឃើញ ។

ពេលម៉ែនីកាបានឃើញថា ផ្ទះគាត់មើលទៅមាន សណ្តាប់ធ្នាប់ នោះគាត់បានចាប់ផ្តើមយំ បានបើក ដួងចិត្តចំពោះយើង ហើយគាត់បានប្រាប់យើងពី ឧបសគ្គមួយចំនួនរបស់គាត់ ។ យើងបានសន្យា ដើម្បីជួយគាត់ ហើយយើងបាននិយាយជាមួយ ប្រធានសមាគមសង្គ្រោះអំពីឧបសគ្គរបស់គាត់ ។ នៅសប្តាហ៍បន្ទាប់ ម៉ែនីកាបានទៅព្រះវិហារ ។

ម៉ែនីកាបានសកម្មឡើងវិញ ជាស្រ្តីក្រោយម្នាក់ ហើយយើងបានបន្តផ្តល់ការងារបម្រើដល់គាត់ដោយ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងការមើលថែ ។ គាត់នៅតែមាន ឧបសគ្គដដែល ប៉ុន្តែគាត់អាចដោះស្រាយឧបសគ្គ នោះបានជាមួយនឹងសេចក្តីជំនឿកាន់តែខ្លាំង ហើយ មានភាពក្លាហាន ដោយសារសកម្មភាពរបស់គាត់នៅ ក្នុងព្រះវិហារ ។

ខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះគំរូរបស់ប្រាស្យា ពេល យើងបានបម្រើជាមួយគ្នា ។ យើងបានអធិស្ឋាន ទូលសូមការណែនាំ ហើយព្រះបាននាំយើងទៅក ម៉ែនីកា ។ ■

រ៉ូសាលា សូរីស រដ្ឋប្បថាហ៍ ស.វ.អា

ខ្ញុំ មានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំគួរតែ
ប្រាប់ពួកស្រីស្ទើរថា តើ
នរណាដែលបានបង្រៀនខ្ញុំឲ្យ
ចូលជាសមាជិកសាសនាចក្រ
ហើយពួកគេបានដាំគ្រាប់ពូជនៃ
ដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើង
វិញក្នុងចិត្តខ្ញុំ ។

ពួកគេបានដាំគ្រាប់ពូជ មួយក្នុងចិត្តខ្ញុំ

តើ ខ្ញុំមកពីណា ? តើខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្វីនៅទីនេះ ? តើខ្ញុំ
នឹងទៅកន្លែងណា បន្ទាប់ពីជីវិតនេះ ?

កាលខ្ញុំមានអាយុ ២៩ ឆ្នាំ ខ្ញុំបានគិតពីសំណួរទាំង
នេះម្តងហើយម្តងទៀត ។ ឪពុកម្តាយខ្ញុំបានចែករំលែក
ហើយ ។ ខ្ញុំបានកើតទុក្ខយ៉ាងខ្លាំងចំពោះការបាត់បង់
កូនប្រុសកូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំមានកូនបីនាក់ផ្សេង
ទៀតដើម្បីចិញ្ចឹមបីបាច់ ហើយជីវិតនេះពោរពេញ
ដោយឧបសគ្គ ។

ព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមឆ្លើយតបសំណួរខ្ញុំ ពេល
ទ្រង់បានដឹកនាំពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាក្មេងៗពីរ
នាក់មកផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ។ ពេលខ្ញុំបានស្វាគមន៍ពួកគេនៅ
ក្នុងផ្ទះ ពួកគេបានសួរ ប្រសិនបើខ្ញុំមានអារម្មណ៍ខ្វះអ្វី
មួយក្នុងជីវិតខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេអំពីឪពុកម្តាយ
និងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេថា ខ្ញុំបាន
គិតថា វាអយុត្តិធម៌ណាស់ដើម្បីមានកូន ហើយបង្កើត
ក្រុមគ្រួសារ តែអ្វីៗត្រូវបញ្ចប់ត្រឹមសេចក្តីស្លាប់នោះ ។
ខ្ញុំបានសួរពួកគេ ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងជួបឪពុកម្តាយ
និងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំវិញ ។

ពួកគេបាននិយាយថា « ម៉ាថា អ្នកអាចនៅជាមួយ
គ្រួសារអ្នកជារៀងរហូត » ។

អំណរបានមានពេញដួងចិត្តខ្ញុំ ។ ខ្ញុំចង់ដឹង
បន្ថែមទៀត ។ នៅពេលពួកគេមកជួបខ្ញុំលើកក្រោយ

ទៀត ពួកគេបានបង្រៀនខ្ញុំបន្ថែមអំពីដំណឹងល្អ
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ពួកគេបានឲ្យព្រះគម្ពីរមរមន
មួយក្បាលមកខ្ញុំ ហើយបានអញ្ជើញខ្ញុំឲ្យអាន រួចទូល
សួរដល់ព្រះ បើវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ។ ខ្ញុំបាន
ទទួលយកការអញ្ជើញនោះ ។ ពេលខ្ញុំបានអធិស្ឋាន
ព្រះបានឆ្លើយតបមកខ្ញុំយ៉ាងច្បាស់ដូចថ្ងៃ ។ ខ្ញុំបានដឹង
ក្នុងចិត្តថា វាជាការពិត ។

ជាអកុសល ពេលខ្ញុំបានធ្វើការងារថ្មីមួយ នោះ
ខ្ញុំបានបាត់ការទាក់ទងជាមួយពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយ
សាសនា ។ នៅអំឡុងប៉ុន្មានខែបន្ទាប់មកនោះ
អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ខ្ញុំបានបញ្ចប់ ហើយខ្ញុំបាន
ព្យាយាមដើម្បីចាប់ផ្តើមជីវិតថ្មីមួយជាមួយកូនៗ
របស់ខ្ញុំ ។

ទីបំផុតខ្ញុំបានរៀបការម្តងទៀត ។ នៅថ្ងៃមួយស្វាមី
ខ្ញុំបាននិយាយថា គាត់បានខ្វះព្រះនៅក្នុងជីវិតគាត់ ។
យើងបានសម្រេចចិត្តចូលរួមព្រះវិហារដែលគាត់ធ្លាប់
បានចូលរួម ។ ពេលយើងដើរចូលទៅក្នុងអគារ ខ្ញុំបាន
ឃើញព្រះគម្ពីរមរមននៅលើតុនៅច្រកផ្លូវដើរ ។ នេះគឺជា
ព្រះវិហារដដែល ដែលគេបានណែនាំឲ្យខ្ញុំស្គាល់ ។ ខ្ញុំ
បានចូលចិត្តអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណដែលខ្ញុំបានទទួល
នៅទីនោះ ។ នៅពេលយើងបានចេញទៅវិញ ខ្ញុំបាន
សួរស្វាមីខ្ញុំថា តើខ្ញុំអាចជ្រមុជទឹកបានតាមរបៀបណា ?

គាត់បាននិយាយថា « ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា
ត្រូវបង្រៀនអូន » ។

ខ្ញុំបានតបថា « ពួកគេបានបង្រៀនអូនកាលពីប្រាំ
ឆ្នាំមុន ! »

ពួកគេបានបង្រៀនមេរៀនទាំងឡាយដល់កូនៗ
របស់ខ្ញុំ និងខ្ញុំ ។ ថ្ងៃបុណ្យជ្រមុជទឹកយើងគឺជាថ្ងៃដ៏
រីករាយខ្លាំងបំផុតក្នុងជីវិតយើង ។

ជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំគួរតែ
ប្រាប់ពួកស្រីស្ទើរថា តើនរណាដែលបានបង្រៀនខ្ញុំឲ្យ
ចូលជាសមាជិកសាសនាចក្រ ។ នៅលើហ្វេសប៊ុក ខ្ញុំ
បានរកឃើញទំព័រក្រុមពួកអ្នកត្រឡប់មកពីបេសកកម្ម
ប្រេស៊ីល សាន់តា ម៉ាវៀ ។ ខ្ញុំបានឃើញស្រីស្ទើរម្នាក់
ដែលបានបង្រៀនខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានធ្វើការស្នើសុំធ្វើជាមិត្ត
ជាមួយគាត់ ហើយបានប្រាប់គាត់ពីខ្លួនខ្ញុំ របៀបដែល
ខ្ញុំបានក្លាយជាសមាជិកសាសនាចក្រ របៀបដែល
គ្រួសារខ្ញុំបានផ្សារភ្ជាប់នៅក្នុងព្រះវិហារបេស៊ីល ហើយ
កូនប្រុសខ្ញុំបានបម្រើបេសកកម្មពេញម៉ោង ។ ខ្ញុំបាន
ប្រាប់គាត់ថា រឿងទាំងអស់កើតឡើងបាន ដោយសារ
គាត់ និងដៃគូគាត់បានដាំគ្រាប់ពូជមួយនៃដំណឹងល្អ
ដែលស្តារឡើងវិញក្នុងចិត្តខ្ញុំ ។ ■

ម៉ាថា អាលហ្គាវេ ទីក្រុង សាន់តា កាតារីណា ប្រទេស
ប្រេស៊ីល

រចនាប្រភេទដោយ ព័រណូល ឡូប៊ូស

ខ្ញុំ បានទិញអាហារពីរ ស្បែកពេញ ហើយ ធ្វើដំណើរទៅផ្ទះរបស់ បងស្រីម្នាក់នៅក្នុងវូដរូបស៍ យើង ។

ពរជ័យបន្ថែម

កិរិយាខ្ញុំខាមិន និងខ្ញុំទើបតែមានកូនលើកដំបូង ពេលខ្ញុំត្រូវបានហៅឲ្យធ្វើជាបីសប្តាហ៍នៃវូដយើង ។ នៅចំពេលដែលយើងមានបញ្ហាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ។ វា បានប្រែកាន់តែកាន់តឹងឡើងចំពោះខ្ញុំ ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ គ្រួសារខ្ញុំ ហើយនៅគ្រាដំណាលគ្នានោះ ខ្ញុំត្រូវ គ្រប់គ្រង និងមើលថែសមាជិកក្នុងរូង ។

នៅថ្ងៃអាទិត្យមួយ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញម្តាយ ទោលម្នាក់ជាមួយកូនតូចបួននាក់របស់គាត់នៅក្នុង ការប្រជុំសាលាប្រជុំ ។ គាត់បានអង្គុយលើកៅអីក្រោយ គេនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយបានព្យាយាមអស់ពី សមត្ថភាពគាត់ដើម្បីមើលកូនគាត់កុំឲ្យមាត់ឡូឡា ។ ខ្ញុំបានដឹងថា គាត់ក៏កំពុងមានបញ្ហាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ផងដែរ ប៉ុន្តែគាត់ពុំដែលសូមជំនួយទេ ។ ជាច្រើន សប្តាហ៍បានកន្លងទៅ ហើយគាត់បានមកព្រះវិហារ ជាមួយកូនៗរបស់គាត់រៀងរាល់សប្តាហ៍ ។

នៅថ្ងៃមួយខ្ញុំបានបើកប្រាក់ខែរបស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបាន ពរដោយបានទទួលប្រាក់រង្វាន់បន្ថែម ខ្ញុំបានសម្រេច ចិត្តប្រើប្រាក់បន្ថែមនោះ ដើម្បីទិញគ្រឿងបរិក្ខារ ជួសជុលគ្រឿងប្រើប្រាស់នានានៅផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ។ ប៉ុន្តែ

ពេលខ្ញុំបានធ្វើដំណើរទៅផ្សារ នោះខ្ញុំបាននឹកឃើញ បងស្រីរូបនេះ និងកូនៗរបស់គាត់ក្នុងចិត្តខ្ញុំ ។ ខ្ញុំមាន អារម្មណ៍ថា ខ្ញុំគួរប្រើប្រាក់បន្ថែមនោះដើម្បីទិញអាហារ ឲ្យពួកគេ ។ ខ្ញុំបានទូរសព្ទប្រាប់ខាមិន ហើយបាន ប្រាប់គាត់ពីអារម្មណ៍ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើតាម ។ គាត់បាន យល់ព្រម ។

ពេលខ្ញុំដើរទិញភ័រ៉ា ខ្ញុំបានសម្លឹងរកមើលនំមួយ ចំនួន ។ ខ្ញុំបានគិតថា ប្រហែលជាក្មេងៗចូលចិត្ត បង្អែមខ្លះហើយ ។ ខ្ញុំបានទិញអាហារពីរស្បែកពេញ ហើយធ្វើដំណើរទៅផ្ទះរបស់បងស្រីនោះ ។

ខ្ញុំបានគោះទ្វារផ្ទះចាស់ដែលធ្វើពីឈើនោះបីបួន ដង ។ ពេលខ្ញុំហៀបនឹងចេញទៅហើយនោះ ស្រាប់ តែទ្វារបានបើកឡើង ។ បងស្រីនោះបាននិយាយថា « បីសប្តាហ៍ ខ្ញុំរើបចិត្តណាស់ដែលឃើញបីសប្តាហ៍មក ទីនេះ » ។ ភ្លាមនោះ កូនៗរបស់គាត់បានរត់មកពី ក្រោយគាត់ ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា « ខ្ញុំបានទិញអាហារមួយចំនួន ឲ្យបង » ។

កូនស្រីម្នាក់របស់គាត់បានឃើញនំ ហើយនាង

បានលាន់មាត់ឡើងថា « នំ ! » ។ បងប្អូនប្រុសស្រី របស់គាត់បានមកជួបជុំគ្នាបរិភោគនំនោះដោយ ក្តីរីករឹប ។ កូនស្រីអាយុប្រាំពីរឆ្នាំម្នាក់បានឱបខ្ញុំ ។ គាត់បាននិយាយថា « សូមអរគុណបីសប្តាហ៍ ! » ។

ខ្ញុំបានមើលទៅក្នុងផ្ទះពួកគេ ហើយខ្ញុំបានឃើញ ថា បងស្រីនេះបានបោកខោអាវនៅក្នុងបានដៃកមួយ នៅលើកម្រាលឥដ្ឋ ។ គ្រួសារនេះគ្មានតុ ហើយដេក លើពួកដែលនៅលើកម្រាលឥដ្ឋ ។ ខ្ញុំបានឃើញថា ពួកគេមានការខ្វះខាតខ្លាំងណាស់ ។ ខ្ញុំបានរៀបចំ ដើម្បីប្រាកដថា ពួកគេមានតុមួយ និងមានគ្រែដេក សម្រាប់ពួកគេម្នាក់ៗ ។

បទពិសោធន៍នេះបានជួយខ្ញុំឲ្យទទួលស្គាល់ថា ព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំ និងប្រទានពរដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ ទ្រង់ ។ យើងពុំចាំបាច់ត្រូវមានការហៅបម្រើពិសេស មួយ ដើម្បីជួយបងប្អូនប្រុសស្រីយើងទេ ។ យើង គ្រាន់តែស្តាប់តាមព្រះវិញ្ញាណ ស្វែងរកមនុស្សដែល ត្រូវការជំនួយយើង ហើយមានឆន្ទៈធ្វើជាឧបករណ៍ក្នុង ព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ ។ ■ រ៉ូបឺតូ អាតុនខា ឆីអេតូ ទីក្រុង លីម៉ា ប្រទេស ប៉េរូ

ពីរទំព័រពោរពេញដោយអំណរគុណ

ខ្ញុំ ពុកខ្ញុំបានរងទុក្ខពេញមួយជីវិតគាត់ពីការពុំផ្តល់ តម្លៃឲ្យខ្លួនឯង និងការមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនគ្មាន តម្លៃ ។ គាត់ត្រូវបានចិញ្ចឹមដោយឪពុកប្រមឹកម្នាក់ ដែលជាអ្វីយៗបានប្រាប់គាត់ពីភាពគ្មានតម្លៃនៃខ្លួន គាត់ ។ ដោយអំណរគុណ ឪពុកខ្ញុំពុំបានក្លាយជា មនុស្សប្រមឹកទេ ប៉ុន្តែគាត់ពុំបានប្រាប់ខ្ញុំ និងបងប្អូន ខ្ញុំថា គាត់មានមោទនភាពចំពោះពួកយើង ឬបាន សរសើរយើងចំពោះកិច្ចការដែលយើងបានធ្វើយ៉ាង ល្អនោះទេ ។ ពេលធំឡើង ខ្ញុំបានព្យាយាមផ្តាច់ចិត្ត គាត់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំផ្តាច់ចិត្តគាត់ពុំត្រូវទេ ។ ការណ៍នេះបានបណ្តាលឲ្យយើងមានទំនាក់ទំនងពុំ សូវល្អទេ ។

មានឆ្នាំមួយនោះ ខ្ញុំបាននិយាយរឿងនេះប្រាប់ ប៊ីស្ស្តពង្រីកដំណាលរឿងរបស់ខ្ញុំ ។ គាត់បានផ្តល់យោបល់ ឲ្យខ្ញុំសរសេរសំបុត្រទៅឪពុកខ្ញុំ ហើយប្រាប់គាត់នូវ ហេតុផលទាំងអស់ដែលខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះ គាត់ ។ រឿងនេះមិនងាយស្រួលធ្វើទេសម្រាប់ខ្ញុំ ។ ដំបៅផ្លូវចិត្តខ្ញុំមានទំហំធំណាស់ ហើយខ្ញុំពុំចង់ឲ្យ សំបុត្រនៃអំណរគុណរបស់ខ្ញុំក្លាយជាការថ្នាំថ្នាក់ ចិត្តនោះទេ ។ ដូច្នោះខ្ញុំបានអធិស្ឋាន ។ ដោយមាន ព្រះវិញ្ញាណបានដឹកនាំខ្ញុំ នោះហេតុផលនានាដែលខ្ញុំ មានអំណរគុណចំពោះឪពុកខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមផុសឡើង មក ។ វាបានចំណាយពេលច្រើន ប៉ុន្តែពេលខ្ញុំបាន បញ្ចប់ការសរសេរសំបុត្រខ្ញុំ ខ្ញុំសរសេរសំបុត្របាន ពីរទំព័រពេញ ។

ខ្ញុំបានផ្ញើសំបុត្រនោះទៅឪពុកខ្ញុំ ដោយពុំដឹងថា គាត់នឹងតបមកវិញយ៉ាងណានោះទេ ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាន ដឹងថា ខ្ញុំពុំអាចជ្រើសរើសចម្លើយរបស់គាត់ទេ ។ ខ្ញុំ គ្រាន់តែមើលទៅចិត្តខ្លួនឯង ហើយចាំពីមូលហេតុ ដែលខ្ញុំបានសរសេរសំបុត្រនោះ ។

នៅព្រឹកបន្ទាប់ ខ្ញុំបានទទួលទូរសព្ទពីម្តាយចុង របស់ខ្ញុំ ។ គាត់បានយំ ។ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ឪពុកខ្ញុំ បានអានសំបុត្រខ្ញុំនោះសារចុះសារឡើង ។ ម្តាយចុង ខ្ញុំបាននិយាយថា គាត់ពុំអាចនិយាយជាមួយខ្ញុំបានទេ ដោយសារគាត់ក៏កំពុងយំយ៉ាងខ្លាំងផងដែរ ។

ម្តាយចុងខ្ញុំបាននិយាយថា « អរគុណ ! » ។ ឪពុក របស់កូនត្រូវការសំបុត្រនេះ » ។

ក្រោយមកនៅថ្ងៃដដែលនោះ ឪពុកខ្ញុំបានទូរសព្ទ មកអរគុណខ្ញុំ ។ គាត់បានទូរសព្ទមកខ្ញុំរៀងរាល់ថ្ងៃ អស់រយៈពេលបីបួនថ្ងៃ ដើម្បីបង្ហាញពីអត្តន័យដ៏ អស្ចារ្យនៃសំបុត្រនោះមានចំពោះគាត់ ។

ខ្ញុំប្រាថ្នាថា ខ្ញុំអាចនិយាយថា ទំនាក់ទំនងយើង ត្រូវបានព្យាបាលប្រកបដោយអព្វកហេតុ ប៉ុន្តែយើង នៅតែមានកិច្ចការជាច្រើនដែលត្រូវធ្វើ ។ យូរៗទៅ ចិត្ត

ខ្ញុំចាប់ផ្តើមជាសះស្បើយ ហើយទំនាក់ទំនងយើងបាន ប្រសើរឡើង ។ ទីបំផុតខ្ញុំអាចអភ័យទោសឲ្យគាត់ បាន ។

ពីរបីឆ្នាំក្រោយមក បន្ទាប់ពីការតស៊ូយ៉ាងខ្លាំងក្លា នឹងជំងឺមហារីក នោះឪពុកខ្ញុំបានស្លាប់ ។ ខ្ញុំដឹង យ៉ាងប្រាកដថា ឥឡូវនេះគាត់កំពុងមានអំណរយ៉ាង ខ្លាំង ពេលព្រះអង្គសង្គ្រោះជួយគាត់ឲ្យជាសះស្បើយ ពីការធ្វើទុក្ខទោសអស់ជាច្រើនឆ្នាំ ។ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំមាន បទពិសោធន៍នៃការព្យាបាលតាមរយៈអំណាចនៃ ដង្វាយធួនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ យល់ពីតម្រូវការយើង ហើយអាចជួយយើងដកចេញ នូវជាកិពុលនៃការយឺតយ៉ាវ និងការថ្នាំថ្នាក់ចិត្ត ចេញពីព្រលឹងរបស់យើង ។ ខ្ញុំដឹងថា អំណរគុណ ការអភ័យទោស និងសេចក្តីស្រឡាញ់គឺជា ការព្យាបាលដ៏មានឥទ្ធិពល ។ ■

អេលីសេ ដាលែន រដ្ឋបូថាហ៍ ស.វ.អា.

ខ្ញុំ ពុកខ្ញុំបានអានសំបុត្រខ្ញុំសារចុះសារឡើង ។ គាត់ពុំអាចនិយាយជាមួយខ្ញុំបានទេ ដោយសារគាត់ក៏កំពុងយំយ៉ាងខ្លាំងផងដែរ ។

ការដោះស្រាយនឹងការណ៍អាសគ្រាម ៖

ការពារ ឆ្លើយតប & ព្យាបាល

ដោយ ឈ ឌី គួនស៍
ប្រធានអង្គការបឋមសិក្សា
ទូទៅ

ការអនុវត្តសេចក្តីស្រឡាញ់បីយ៉ាងនេះអាចជួយកូនៗរបស់យើង ក្នុងការប្រឈមមុខ
នឹងការណ៍អាសគ្រាមដែលពួកគេអាចជួបប្រទះ ។

ខ្ញុំ បានដឹងយ៉ាងឈឺចាប់ពីឥទ្ធិពលនៃការណ៍អាសគ្រាមទៅលើកុមារនៅក្នុងសង្គមយើង—គឺកូនៗរបស់យើង ។
ជាសមាមាត្រដ៏ធំមួយនៃបញ្ហា នោះការណ៍អាសគ្រាមអាចបណ្តាលឲ្យមានក្តីអាម៉ាស់ ការបោកប្រាស់ ខូចចិត្ត
បាត់បង់ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង ញៀនខ្លាំង ហើយខាតបង់ពេលវេលា គំនិត និងថាមពល ។ យើងទាំងអស់គ្នាមាន
តម្រូវការមួយយ៉ាងខ្លាំង—ឪពុកម្តាយ គ្រូបង្រៀន ថ្នាក់ដឹកនាំ—ដើម្បីមើល ផ្តល់តម្លៃ និងការពារកុមារ និងយុវវ័យយើង
ពិតប្រាកដ ។

សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាអំណោយទានដ៏មហិមាបំផុតរបស់ព្រះ ។ ការស្រឡាញ់ព្រះ និងការស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង
យើងគឺជាបទបញ្ញត្តិដ៏ពិរោះដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផ្តល់បានប្រទានដល់យើង ។ ខ្ញុំជឿថា សេចក្តីស្រឡាញ់ក៏ជាអាវុធដ៏
ខ្លាំងបំផុតរបស់យើងក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការណ៍អាសគ្រាម ។

ប្រាកដណាស់ ដូចយូដឺលីមួយថ្ងៃថា « ការណ៍អាសគ្រាមសម្លាប់សេចក្តីស្រឡាញ់ » ប៉ុន្តែច្បាចាំថា
សេចក្តីស្រឡាញ់ក៏អាចសម្លាប់ការណ៍អាសគ្រាមវិញបានដែរ ។ វាពុំមែនមានន័យថា សេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើង
ចំពោះបុគ្គលម្នាក់ទៀតអាចផ្លាស់ប្តូរលក្ខខណ្ឌ ឬសូម្បីតែឥរិយាបថរបស់ពួកគេនោះទេ ។ ប៉ុន្តែសេចក្តីស្រឡាញ់អាច
ជំរុញចិត្តយើង—រៀបយើងរៀបចំ រៀបយើងឆ្លើយតប រៀបយើងស្តាប់—ជាពិសេសកូនៗរបស់យើង ។ ប្រសិនបើ
យើងចង់បានសេចក្តីសង្ឃឹមក្នុងការកម្ចាត់បញ្ហានេះពីពិភពលោក នោះសេចក្តីស្រឡាញ់ត្រូវតែជាគ្រឹមុខផង និងជាគ្រឹះ
ផងនៃកិច្ចខិតខំរបស់យើងទាំងអស់គ្នា ។

ខ្ញុំចង់ផ្តល់យោបល់នូវការអនុវត្តចំនួនបីអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលខ្ញុំសង្ឃឹមថា យើងនឹងផ្តោតយកចិត្តទុកដាក់ ឱប
ក្រសោបយក និងអនុវត្ត ។ ការអនុវត្តសេចក្តីស្រឡាញ់បីយ៉ាងនេះនឹងភ្ជាប់ទៅនឹងឃ្លាបីនៃការប្រឈមមុខនឹងការណ៍
អាសគ្រាម ដែលកូនៗរបស់យើងអាចជួបប្រទះ ។

ដំបូងយើងនិយាយថា « ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក » ដោយការពារពិតប្រាកដដល់ពួកគេ ។ ទីពីរ យើងនិយាយថា « ខ្ញុំ
នៅតែស្រឡាញ់អ្នក » តាមរបៀបដែលយើងឆ្លើយតបចំពោះការមើលការណ៍អាសគ្រាមរបស់ពួកគេ ទោះដោយចេតនា
ឬអចេតនាក្តី ។ ហើយទីបី យើងនិយាយថា « ខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកជានិច្ច » ដោយការផ្តល់ការជួយជ្រោមជ្រែងប្រកប
ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់ពួកគេ ពេលពួកគេខិតខំដើម្បីព្យាបាលខ្លួន ប្រសិនបើពួកគេបានជួបនឹងការប្រើប្រាស់ ឬ
ញៀនដែលអត់ពុំបាន ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗ សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាគន្លឹះ ។

ប្រភពរូបភាព៖ GETTY IMAGES បានប្រើសម្រាប់គោលបំណងដោះស្រាយការណ៍ បង្ហាញដោយស៊ុ

បញ្ហានេះគឺជះឥទ្ធិពលដល់
កូនប្រុសស្រីរបស់យើង
ហើយយើងពុំអាចនិយាយវា
អស់នោះទេ ។

១ ការការពារ ៖ « ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក »

សូមគិតក្នុងចិត្តអ្នកពីកូនម្នាក់ដែលអ្នកស្រឡាញ់ ។ ពេលអ្នកប្រាប់កូននោះថា « ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក » តើវាមានន័យយ៉ាងណា ? ជាមូលដ្ឋានគោល យើងផ្តល់ការការពារ ដើម្បីយើងអាចជួយអ្នកដែលយើងស្រឡាញ់ ដើម្បីឲ្យពួកគេក្លាយជាមនុស្សល្អបំផុត ហើយប្រឈមមុខនឹងឧបសគ្គក្នុងជីវិតបានល្អបំផុត ។ ផ្នែកនៃការការពារនោះគឺការបង្កើតទំនាក់ទំនងរឹងមាំ គួរឲ្យទុកចិត្តដ៏ខ្លាំងខ្លួន ។ ទំនាក់ទំនងបែបនេះជួយទាញកូនយើងឲ្យមានភាពស្និទ្ធស្នាល ។ ពេលយើងបង្កើតទំនាក់ទំនងរឹងមាំនៃការជឿទុកចិត្ត ហើយការពារកូន រួមទាំងរបស់យើង—ឬកុមារផ្សេងទៀត—យើងផ្តល់កន្លែងដ៏មានសុវត្ថិភាពមួយដល់ពួកគេដើម្បីពួកគេងាកទៅរក ។ ការការពារនេះជួយយើងយល់ពីពួកគេ ហើយជួយពួកគេដឹងពីទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេជាមួយព្រះ ។ អារម្មណ៍ដែលដឹងថា គេផ្តល់តម្លៃឲ្យ និងមានគេស្រឡាញ់ជួយកុមារឲ្យគិតឃើញ និងពឹងផ្អែកលើព្រះវរបិតាស្និតដែលមើលថែ ជាអង្គដែលផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់សុភមង្គលរបស់ពួកគេ ។

ខ្ញុំមានកង្វល់ថា ឪពុកម្តាយជាច្រើនពុំទាន់ដឹងពិតប្រាកដពីគ្រោះថ្នាក់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃការណែនាំសម្រាប់នៅឡើយ ឬអាចគិតថា វាគ្រាន់តែជាបញ្ហារបស់ក្មេងនៅជិតខាងប៉ុណ្ណោះ ។ ភាពពិតនោះគឺថា បញ្ហានេះគឺជះឥទ្ធិពលដល់កូនប្រុសស្រីរបស់យើង

ហើយយើងពុំអាចនិយាយវាអស់នោះទេ ។
អស់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ស្វាមីខ្ញុំ និងខ្ញុំបានរៀនមួយដំឡើងអត្តន័យ ហើយយើងបាននិយាយឡើងវិញជាញឹកញយប្រាប់កូនរបស់យើង ។ រឿងនោះគឺស្តីពីសត្វពស់កណ្តឹងចាស់មួយដែលបានសូមក្មេងប្រុសម្នាក់ដែលដើរកាត់នោះ ឲ្យយកវាទៅលើកំពូលភ្នំដើម្បីមើលព្រះអាទិត្យលិចជាលើកចុងក្រោយមុននឹងសត្វពស់នោះងាប់ ។ ក្មេងប្រុសនោះមានចិត្តស្លាកស្លើវ ប៉ុន្តែសត្វពស់នោះបានសន្យាថា មិនចឹកក្មេងប្រុសនោះទេដែលជាថ្ងៃនឹងការយកវាឡើងទៅលើភ្នំនោះ ។ បន្ទាប់ពីនិយាយគ្នារួច ក្មេងប្រុសនោះបានចាប់ពស់នោះយកទៅលើកំពូលភ្នំ ជាកន្លែងដែលពួកគេមើលថ្ងៃលិចជាមួយគ្នា ។

បន្ទាប់ពីបានយកពស់នោះចុះមកជ្រលងភ្នំវិញ ក្មេងប្រុសនោះបានចម្អិនអាហារសម្រាប់ខ្លួនឯង និងរៀបចំគ្រែដេកសម្រាប់យប់នោះ ។ នៅពេលព្រឹក សត្វពស់នោះបានសូមថា « ក្មេងតូចអើយ តើអ្នកអាចយកខ្ញុំត្រឡប់ទៅសំបុកខ្ញុំវិញដែលឬទេ ? ឥឡូវវាដល់ពេលដែលខ្ញុំត្រូវលាចាកពីពិភពលោកនេះហើយ ហើយខ្ញុំចង់ត្រឡប់ទៅកសំបុករបស់ខ្ញុំវិញ » ។ ក្មេងប្រុសនោះមានអារម្មណ៍ថា គាត់មានសុវត្ថិភាព ហើយពស់នោះបានរក្សាពាក្យរបស់ខ្លួន ដូច្នេះគាត់បានសម្រេចចិត្តថា គាត់នឹង

យកពស់នោះទៅសំបុកវាវិញដូចការស្នើសុំ ។

គាត់បានលើកពស់នោះយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ដាក់វានៅជិតនឹង ទ្រូងគាត់ ហើយបិទត្រឡប់ទៅកាន់វាលដែលជាសំបុកវា ដើម្បី រង់ចាំសេចក្តីស្លាប់ ។ ពីមុនគាត់បានដាក់សត្វពស់នោះចុះ ពស់ នោះបានងាកមក ហើយចឹកទ្រូងរបស់គាត់ ។ ក្មេងប្រុសតូចនោះ បានស្រែកយំ ហើយបោះពស់នោះទៅលើដី ។ « សត្វពស់អើយ ហេតុអ្វីឯងធ្វើដូច្នោះ ? ឥឡូវនេះខ្ញុំប្រាកដជាស្លាប់ជាមិនខានទេ ! » ពស់នោះបានងើយមើលទៅគាត់ ហើយនិយាយថា ៖ « អ្នកបាន ស្គាល់ខ្ញុំហើយ តាំងតែពីពេលអ្នកលើកខ្ញុំឡើងម៉្លោះ » ។

នៅក្នុងពិភពលោកបច្ចុប្បន្ននេះ ខ្ញុំឃើញឪពុកម្តាយជាច្រើន បានហុចសត្វពស់ទៅឲ្យកូនរបស់ពួកគេ ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយ អំពីទូរសព្ទទំនើប ។ យើងពុំអាចដាក់ទូរសព្ទទំនើបដែលភ្ជាប់ អ៊ិនធើរណែតនៅក្នុងដៃក្មេងតូចៗ ដែលពុំទាន់គ្រប់អាយុ ទទួលការបង្រៀន ជាអាយុដែលពុំទាន់មានហេតុផល និងគ្មាន សមត្ថភាពធ្វើការសម្រេចចិត្តចាំបាច់ ហើយជាអ្នកដែលគ្មាន ការគ្រប់គ្រងពីឪពុកម្តាយ និងឧបករណ៍ដទៃទៀត ដើម្បីជួយ ការពារពួកគេនោះទេ ។ ជេសុស ស៊ី ខាវ៉ូល សាស្ត្រាចារ្យស្តីពីជីវិត គ្រួសារនៅសាកលវិទ្យាល័យ ព្រិកហាំ យ៉ង់ បានថ្លែងថា ៖ « យើង ការពារកូនរបស់យើងរហូតដល់គ្រាមួយដែលពួកគេអាចការពារ ខ្លួនពួកគេបាន » ។ ផ្នែកតូចនៃខួរក្បាលដែលផ្ទុកនូវមជ្ឈមណ្ឌល នៃភាពរីករាយនៃខួរក្បាលអភិវឌ្ឍន៍មុនគេ ។ ក្រោយមកទៀត ទើបសមត្ថភាពនៃការមានហេតុផល និងការសម្រេចចិត្តអភិវឌ្ឍ ពេញលេញនៅក្នុងផ្នែក frontal cortex នៃខួរក្បាល ។ « ដូច្នោះ ក្មេងអាចមានអារម្មណ៍ និងស្វែងរកការសប្បាយ តែពុំអាចគ្រប់គ្រង សកម្មភាពពួកគេបានទេ » ។^១

គ្រប់ទូរសព្ទទំនើបគួរតែមានកម្មវិធីការពារ ទាំងទូរសព្ទទំនើប របស់មនុស្សវ័យជំទង់ផងដែរ ។ ការទូន្មាននេះក៏ល្អចំពោះមនុស្ស ពេញវ័យផងដែរ ។ គ្មាននរណាម្នាក់គេច្បាប់ពីឥទ្ធិពលអាក្រក់បាន ទេ ។ ឪពុកម្តាយមួយចំនួនជ្រើសរើសឲ្យទូរសព្ទរបស់កូនរបស់ ពួកគេ ដើម្បីកំណត់ការប្រើប្រាស់ក្នុងការទូរសព្ទ និងផ្ញើសារ ។

ក្រៅពីទូរសព្ទទំនើប មានឧបករណ៍រាប់មិនអស់ផ្សេងទៀត ដែលអាចចូលមើលប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយដែលគួរឲ្យប្រាថ្នាចង់មើល តាមរយៈអ៊ិនធើរណែត ។ ការសិក្សាថ្មីមួយបានបង្ហាញថា ៧៩ ភាគរយនៃការមើលការណ៍អាសត្រាមដោយអចេតនាបានកើត ឡើងនៅក្នុងផ្ទះ ។^២ កុមារអាចឃើញការណ៍អាសត្រាមនៅលើ ឧបករណ៍ tablets ទូរសព្ទទំនើប ទូរទស្សន៍ ម៉ាស៊ីនចាក់ DVD ចល័ត និងស្នាដៃ និងឧបករណ៍មួយចំនួនទៀត ។ ខ្ញុំស្គាល់ ក្រុមគ្រួសារដែលបានបង្កើតកន្លែងមួយក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ ដែល មានមនុស្សដើរកាត់ជាញឹកញយ ដើម្បីប្រើឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិច ។

ក្រុមគ្រួសារទាំងនេះហៅកន្លែងនោះថា « បន្ទប់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ » ហើយឧបករណ៍ចល័តរបស់ពួកគេ បានទុកនៅកន្លែងដែលគេមើលឃើញ នៅកន្លែងភ្លឺ ។ គ្មាននរណាម្នាក់នៅតែឯងក្នុងបន្ទប់មើល ឧបករណ៍ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយឡើយ ។

ក្រុមគ្រួសារផ្សេងទៀតបានដាក់ច្បាប់ថា ហាមប្រើប្រាស់ទូរសព្ទនៅក្នុងបន្ទប់គេង ឬបន្ទប់ទឹក ។ គ្រួសារខ្លះទៀតនិយាយយ៉ាងសាមញ្ញថា « ហាមប្រើទូរសព្ទពេលនៅតែឯង » ។ មានគ្រួសារផ្សេង ទៀតបន្ថែមការចូលមើលតាមកម្មវិធីទូរសព្ទរបស់កូនៗពួកគេដោយសន្សឹមៗ ជាមួយនឹងកម្មវិធីដែល អនុញ្ញាតឲ្យទូរសព្ទរបស់ក្មេងៗដែលត្រូវបានរៀបចំដោយឪពុកម្តាយ ។ តាមរបៀបនេះពួកគេបង្រៀនថា ការទុកចិត្តគឺអាចកាន់បាន ហើយសុវត្ថិភាពផ្នែកទូរសព្ទគឺសំខាន់ ។

ទោះបីតម្រូវការសម្រាប់គ្រួសារនីមួយៗជាអ្វីក្តី សូមបង្រៀនគ្រួសារនីមួយៗឲ្យប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ដោយល្អសាមញ្ញ ហើយដោយភាពវិជ្ជមានចាប់តាំងពីដំបូង—ដើម្បីអភិវឌ្ឍផ្នត់គំនិតសីលធម៌ ។ សូម អប់រំកុមារក្នុងរបៀបមួយវិជ្ជមានដើម្បីប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់សេចក្តីល្អ ។ យើងអាចបង្រៀន ពួកគេឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ តាមរយៈការសួរពួកគេថា « តើការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេះបម្រើក្នុងគោលបំណង ល្អឬទេ ? » ជម្រើសរបស់យើងតាមរបៀបដែលយើងបង្រៀនគ្រួសារយើងក្នុងពេលនេះ និងជះឥទ្ធិពល ដល់ជំនាន់បន្ទាប់ ។

ក្នុងនាមជាឪពុកម្តាយ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា យើងនឹងពិចារណាពីសារៈសំខាន់នៃទំនាក់ទំនងយើងជាមួយ កូនៗ និងការខិតខំជាពិសេស ដែលយើងកំពុងធ្វើដើម្បីការពារពួកគេ ។ ពេលយើងពង្រឹងទំនាក់ទំនង នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ទាំងនេះ នោះកុមារនឹងយល់កាន់តែច្បាស់ពីមូលហេតុដែលព្រះព្រមានទាស់នឹង អំពើអាក្រក់នៃការណ៍អាសត្រាម ពួកគេនឹងដឹងពីរបៀបចៀសវាងពីវា ហើយពួកគេនឹងត្រៀមខ្លួនបើ ពួកគេឃើញវា ។

២ ការឆ្លើយតប ៖ « ខ្ញុំនៅតែស្រឡាញ់អ្នក »

ការបង្កើតការស្វាគមន៍ ការបើកចំហរ ការអញ្ជើញឲ្យមានការសន្ទនាដែលលើកទឹកចិត្តកុមារឲ្យ ចែកចាយគំនិត បទពិសោធន៍ និងសំណួររបស់ពួកគេជាមួយឪពុកម្តាយពួកគេគឺមិនងាយស្រួល ទេ ។ យើងអាចអញ្ជើញកុមារគ្រប់អាយុឲ្យនិយាយ ឬពេលពួកគេអភិវឌ្ឍកម្រិតណាមួយលើបញ្ហា ការណ៍អាសត្រាម—តាំងពីដំបូងទី ប្រហែសប្រើប្រាស់យូរៗម្តង មានចេតនាប្រើ និងប្រើទាំងបង្ខំ ចិត្ត ។ ការពិភាក្សាឲ្យបានឆាប់គឺកាន់តែប្រសើរ ហើយកុមារនឹងមកនិយាយជាមួយយើងកាន់តែ ច្រើន ពេលពួកគេដឹងថា ពួកគេត្រូវបានស្រឡាញ់ ហើយអ្វីដែលពួកគេនិយាយ ឬធ្វើពុំអាចផ្លាស់ប្តូរ សេចក្តីស្រឡាញ់នោះបានឡើយ ។

ប៉ុន្តែវាក៏ម្រណាស់ដែលកុមារមកនិយាយជាមួយយើងដោយស្ម័គ្រចិត្តនោះ ។ ជាទូទៅវាកើតឡើង ពេលឪពុកម្តាយដែលចេះសង្កេត សួរកុមារថា « តើកូនមានរឿងអ្វីឬ ? » ឬ « កូនដូចជាមានបញ្ហា អី ? » ។ កាលណាកុមារទទួលបានអារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់កាន់តែច្រើន នោះវាកាន់តែងាយស្រួលឲ្យ ពួកគេបើកដួងចិត្ត ។

ការបញ្ជាក់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់នេះគឺបានកើតមានឡើងក្នុងចិត្តពួកគេ មកពីបទពិសោធន៍តិចតួច ដែលកើតមានម្តងហើយម្តងទៀត ។ ការនិយាយអំពីបញ្ហាតូចៗក្នុងលក្ខណៈនៃក្តីស្រឡាញ់ បង្កើត ជាគ្រឹះមួយនៃការឆ្លើយតបដ៏ល្អ ដូច្នោះពេលបញ្ហាធំៗកើតឡើង នោះទំនាក់ទំនងគឺនៅតែបន្តមាន ។ សំខាន់បំផុត កុមារដឹងថា ចម្លើយរបស់អ្នកនោះគឺ « ខ្ញុំនៅតែស្រឡាញ់អ្នក ។ ខ្ញុំពុំយប់ស្រឡាញ់អ្នក ដោយសារតែរឿងដែលបានកើតឡើងទេ ។ ខ្ញុំនៅតែស្រឡាញ់អ្នក » ។

សម្រាប់ហេតុផលមួយចំនួន យើងពុំនិយាយច្រើនចំពោះ យុវវ័យ និងកុមារអំពីការជំរុញចិត្តដ៏ខ្លាំងមួយ និងការល្បួងដ៏ធំដែល យើងនឹងជួបប្រទះនោះទេ ។ ការស្នាក់ស្នើចិត្តរបស់យើងរៀបចំ ពួកគេដើម្បីទទួលការបង្រៀនជាចម្បងពីអ៊ិនធើរណេត កុមារ ឬក្មេង ជំទង់ផ្សេងទៀត ឬពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយដែលមានប្រជាប្រិយភាព ។ ពួកយើងខ្លះប្រហែលជាស្នាក់ស្នើចិត្តក្នុងការប្រើពាក្យ *ការណ៍ អាសត្រាម* ជាមួយកុមារក្នុងការខិតខំដើម្បីការពារដល់ភាពពុំដឹង របស់ពួកគេ ។ វាជាអារម្មណ៍ចម្លែកណាស់ ។ ប្រហែលជាឪពុក ម្តាយយើងពុំធ្លាប់និយាយរឿងនោះបើកថាជាមួយយើងទេ ។ ចុះមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើការសន្ទនារបស់យើងនាំទៅរក ការចង់ដឹង ឬចង់ឃើញនោះ ? ចុះមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើ ពួកគេចង់ដឹងបន្ថែមទៀតនោះ ? តើយើងអាចរំពឹងថា កូនរបស់ យើងនិយាយអំពីការណ៍អាសត្រាមជាមួយយើងតាមរបៀបណា ប្រសិនបើយើងមិនធ្លាប់និយាយរឿងនោះជាមួយពួកគេសោះ ?

ឪពុកម្តាយអើយ យើងត្រូវចាប់ផ្តើមសន្ទនា ហើយកុំរង់ចាំរហូត ទាល់តែកូនមកនិយាយជាមួយយើងឡើយ ។ ខ្ញុំចូលចិត្តយោបល់ ឲ្យមានការសន្ទនាទៀងទាត់ ញឹកញាប់ ដោយសម្រួល ជំនួសឲ្យ ការនិយាយរឿងនោះតែម្តងប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រយោជន៍នៃការសន្ទនា ដោយយកចិត្តទុកដាក់នោះគឺថា ឪពុកម្តាយ និងថ្នាក់ដឹកនាំដែល ទុកចិត្តគឺជាអ្នកជំនាញ ពុំមែន Google ទេ ការនិយាយនេះ អាចកើតមានក្នុងបរិស្ថានសុវត្ថិភាព ហើយនិយាយដើម្បីបង្កើន ការទុកចិត្តពីកូន ។ យើងចង់ឲ្យកូនទទួលបានអារម្មណ៍ថា បានត្រៀម ខ្លួន និងទទួលបានអំណាច ពុំមែនភ័យខ្លាចទេ ។ យើងចង់និយាយ ជាមួយពួកគេ ពុំមែននិយាយប្រាប់គេនោះទេ ។

ក្នុងនាមជាឪពុកម្តាយ និងគ្រូបង្រៀន នោះយើងពុំអាច ជួយកុមារបានទេ ប្រសិនបើយើងពុំបានរៀនខ្លួនយើងនោះ ។ ការបង្រៀនពី *រឿងនោះ* និង *មូលហេតុរបស់វា* គឺចាំបាច់ណាស់ ។ យើងអាចរៀនដោយខ្លួនយើង ហើយជួយកុមារឲ្យយល់ពីមូលហេតុ ដែលការណ៍អាសត្រាមគឺជារឿងខុស មូលហេតុដែលវាគ្រោះថ្នាក់ មូលហេតុដែលយើងពុំចង់ឲ្យពួកគេឃើញចាប់ដោយសារវា និងអ្វី ដែលត្រូវធ្វើ ប្រសិនបើពួកគេឃើញវា ។

តើយើងកំពុងប្រាប់កូនយើងបានគ្រប់គ្រាន់ពី *មូលហេតុ* នៃរឿង នោះតាមអាយុសមរម្យដែរឬទេ ? ប្រសិនបើហេតុផលតែមួយដែល យើងផ្តល់ឲ្យពួកគេ គឺគ្រាន់តែដើម្បីចៀសវាងពីការណ៍អាសត្រាម នោះគឺ « វាអាក្រក់ណាស់ » ដែលអាចបញ្ចប់ដោយហេតុផលដែល មិនគ្រប់គ្រាន់ ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងត្រូវបង្ហាញមូលហេតុឲ្យបាន ច្រើន ដោយសារយើងអាចបង្កើតច្បាប់សីលធម៌ដែលជំរុញចិត្ត យើងសម្រាប់យុវវ័យយើង ។

មានហេតុផលជាច្រើនដើម្បីចៀសវាងពីការណ៍អាសត្រាម ប៉ុន្តែ

នេះគឺជាហេតុផលមួយចំនួនដែលជំរុញចិត្តយើងមកពីអង្គការ Fight the New Drug (ប្រឆាំង និងថ្នាំញៀនថ្មី) ដែលយុវវ័យរបស់យើងអាចចាប់អារម្មណ៍ ៖

- ការណ៍អាសត្រាមអាចផ្លាស់ប្តូរ និងចងខ្វែកក្បាលអ្នក ហើយមានការសិក្សាដែលបង្ហាញថា វា អាចធ្វើឲ្យខ្វែកក្បាលរបស់អ្នកតូចជាងមុន ហើយពុំសូវសកម្មទេ ។
- ការណ៍អាសត្រាមអាចធ្វើឲ្យញៀន ។
- ការណ៍អាសត្រាមនឹងបំផ្លាញការមានទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង ។
- ការណ៍អាសត្រាមអាចធ្វើឲ្យអ្នកឯកោ ។
- ការណ៍អាសត្រាមអាចធ្វើឲ្យមនុស្សដែលអ្នកស្រឡាញ់ឈឺចាប់ ។
- ការណ៍អាសត្រាមអាចបំផ្លាញសុខភាពផ្លូវភេទ ។
- ការណ៍អាសត្រាមពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើហិង្សា ។
- ការណ៍អាសត្រាមបណ្តាលឲ្យមនុស្សប្រែជាមិនទៀងត្រង់ ។
- ការណ៍អាសត្រាមនឹងប្លន់យកពេលវេលា និងថាមពលរបស់អ្នក ។
- ការណ៍អាសត្រាមបណ្តាលឲ្យមានជំងឺបាក់ទឹកចិត្ត ការថប់បារម្ភ និងក្តីអាម៉ាស់ ។

ខ្ញុំចង់បន្ថែមថា ការណ៍អាសត្រាមគឺប្រឆាំងនឹងបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ។ ជាមួយនឹងហេតុផលទាំង នេះ និងហេតុផលផ្សេងមួយចំនួនទៀត យើងកំពុងបង្កើតការណ៍មួយទាស់នឹងការណ៍អាសត្រាម ប៉ុន្តែ ចំណេះដឹងដែលគ្មានការអនុវត្តនាំទៅរកភាពស្មុគស្មាញ ។ យើងត្រូវកំណត់ព្រំដែន ដែនកំណត់ និង ការរំពឹងទុកដែលមានហេតុផល និងមានប្រយោជន៍ ។ ការជួយកុមារឲ្យបង្កើតហេតុផលក្នុងចិត្តពួកគេ ផ្ទាល់សម្រាប់ការចង់នៅឲ្យឆ្ងាយពីការណ៍អាសត្រាមគឺចាំបាច់ណាស់ ។ ប្រសិនបើកូនម្នាក់ពុំសម្រេច ចិត្តដោយខ្លួនឯងពីជម្រើសដែលត្រូវធ្វើស្តីពីបញ្ហានេះ ពួកគេទំនងជាត្រូវជាផ្នែកនៃស្ថិតិបច្ចុប្បន្នដ៏ ច្រើនលើសលុបនេះ ។

៣ ការព្យាបាល ៖ « ខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកជានិច្ច »

ពេលកុមារបានឃើញការណ៍អាសត្រាម ហើយជាប់អន្ទាក់វា នោះពួកគេពិបាកនឹងប្រតិកម្ម ជាសះស្បើយ និងព្យាបាល ។ ការជួយគាំទ្រដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ដោយចិត្តស្មោះសារ ជាប់លាប់ រឹងប៉ឹង និងអត់ធ្មត់គឺជាគម្រូវការចាំបាច់ ដោយសារកុមារគិតពីការទទួលខុសត្រូវចំពោះ ការជាសះស្បើយផ្ទាល់របស់ពួកគេ ហើយបន្តដំណើរទៅមុខទៀត ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចផ្តល់ការជួយ ជ្រោមជ្រែងបែបនេះដូចឪពុកម្តាយបានទេ ។ បន្ទាប់ពីយើងត្រូវបានបង្រៀនដោយយកចិត្តទុកចិត្ត ដាក់ និងផ្ទាល់ខ្លួននូវសេចក្តីពិតនេះរួច បន្ទាប់ពីយើងបានបង្កើតទំនុកចិត្តដោយរម្ងម ហើយមាន ការសន្ទនាដែលលើកទឹកចិត្តរួច នោះកុមារត្រូវការដឹងថា ទោះជាពួកគេធ្វើខុស និងជ្រើសរើសខុសក្តី នោះការអះអាងរបស់យើងគឺថា « ខ្ញុំនៅតែស្រឡាញ់អ្នក ទោះបីមានរឿងអ្វីកើតឡើងក្តី » ។

ខ្ញុំចាំពីរឿងសាមញ្ញមួយដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងគ្រួសារយើងជាច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅ ។ ស្វាមីខ្ញុំ និងខ្ញុំមិននៅផ្ទះទេ ហើយកូនប្រុសច្រងរបស់យើងនៅមើលកូនៗផ្សេងទៀតរបស់យើង ។ អ្នកជិតខាង នៅកាច់ជ្រុងផ្ទះយើងបានទូរសព្ទមកប្រាប់យើងថា មានឡានទឹកបានមកផ្ទះរបស់យើង ។ យើងបាន ប្រញាប់ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ហើយបានដឹងថា កូនប្រុសអាយុ ១០ ឆ្នាំរបស់យើងបានលេងនៅវាលខាង ក្រោយផ្ទះនៅជាប់នឹងវាលស្មៅខ្ពស់ៗ និងស្នូតទំហំពីរហិចតាកាន្លះ ។ គាត់បានព្យាយាមចង់ដឹងថា តើ គាត់អាចដុតភ្លើងដោយប្រើផ្កាភ្លើងបានដែរឬទេ ។

ប្រាកដណាស់ គាត់បានដុតតាំងមែន ! ពេលយើងទៅដល់ អ្នកពន្លត់អគ្គិភ័យបានពន្លត់ភ្លើងនេះ

ស្វែងរកធនធានបន្ថែមទៀតនៅ
 លើអ៊ីនធឺណែតនៅគេហទំព័រ
 overcoming
 pornography.lids.org ។

បន្តិចបន្តួចនោះ អ្នកពន្លត់អគ្គិភ័យបានបង្រៀនកូនប្រុសយើង
 ហើយអ្នកជិតខាងយើងបានចាប់ផ្តើមបែកផ្លូវគ្នារៀងៗខ្លួន ។ កូន
 ប្រុសយើងមានការរៀនខ្មាស ភ័យខ្លាច យំ ហើយដឹងថា គាត់ពិត
 ជាមានបញ្ហាហើយ ។

យើងទាំងអស់គ្នាបានចូលទៅក្នុងផ្ទះ ។ កូនប្រុសរបស់យើង
 ភ័យយ៉ាងខ្លាំងថា ទោះបីស្ថានភាពនោះវាធ្ងន់ធ្ងរក្តី អ្វីទាំងអស់ដែល
 យើងអាចធ្វើគឺឱបកូនប្រុសដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់នោះ ហើយបញ្ជាក់
 ដល់គាត់អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើង និងជំនឿរបស់យើងថា
 គាត់មិនឈឺចាប់ទេ ។

ពេលកុមារបានឃើញការណែនាំស្រាម ហើយជាពិសេសពេល
 ពួកគេបានដាប់នឹងសំណាញ់របស់វា នោះពួកគេនឹងខ្មាសរៀន
 ភ័យខ្លាច ហើយយំផងដែរ ។ វាពិតជាដើម្បីយកអ្វីមួយដែលធ្លាប់
 នៅក្នុងភាពងងឹត ហើយដាក់បង្ហាញវានៅក្នុងពន្លឺ ។ វាជាអាម្មណ៍
 ខ្មាសរៀន និងឈឺចាប់ ។ ពួកគេអាចបរាជ័យ និងមានឧបសគ្គ
 នៅបន្តទៀត ពេលពួកគេជាសះស្បើយ និងបានព្យាបាលរួច ។
 តម្រូវការរបស់ពួកគេដើម្បីឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់ខ្ជាប់ខ្ជួនគឺជា
 រឿងសំខាន់ណាស់ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ឱពួកម្តាយត្រូវ
 ដឹងថា សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ពួកគេនឹងជួយក្នុងរឿងនេះបាន
 ជានិច្ច ប៉ុន្តែការដឹងរឿងនេះ វាមិនគ្រាន់តែចាំបាច់ប៉ុណ្ណោះទេ ។

នៅក្នុងការព្យាបាល អ្នកត្រូវភ្ជាប់សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលអ្នក
 មានចំពោះកូនរបស់អ្នកទៅនឹងការរកធនធានត្រឹមត្រូវដើម្បីជួយ ។

សេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នកគឺជាគ្រឹះសម្រាប់អ្វីដែលចាំបាច់ដែល
 កើតឡើង ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានណាម្នាក់ដែលអ្នកស្រឡាញ់ត្រូវបាន
 ជាប់អន្ទាក់ នោះអ្នកទំនងជាត្រូវស្វែងរកអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ដែលអាច
 ជួយមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នក ហើយក៏នឹងជួយអ្នកផងដែរ ។

ពេលអ្នក និងមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នកស្វែងរក
 ការព្យាបាល ខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នកនឹងរកឃើញកម្លាំងនៅក្នុងព្រះមួយ
 អង្គដែលមានព្រះចេស្ដាដើម្បីព្យាបាលគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ ផ្សារភ្ជាប់
 មនុស្សឱ្យប្រមូលគ្នា ហើយបង្កើតទំនាក់ទំនងមួយហួសពីសមត្ថភាព
 បច្ចុប្បន្នដែលយើងនឹងស្មានមិនដល់ ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះយើងជា
 អង្គព្យាបាលដ៏ទន់ភ្លន់ មានព្រះចេស្ដាដើម្បីសង្គ្រោះ ។ យើងអាច
 ក្លាយជាឱពួកម្តាយរបស់កូនៗយើង ហើយចង្អុលបង្ហាញពួកគេ
 ទៅរកទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់តែអង្គឯងអាចធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់
 ពួកគេ ។ ហើយរឿងដ៏អស្ចារ្យនោះគឺថា ទ្រង់ស្រឡាញ់កូនយើង
 ខ្លាំងជាងយើងស្រឡាញ់ពួកគេទៅទៀត—ទោះជាមានរឿងអ្វីក៏
 ដោយ ។ ■

ដកស្រង់ពីសន្ទុកថានៅក្នុងការប្រជុំដែលបានថ្លែងនៅសន្និសីទស្តីពីការប្រយុទ្ធនឹង
 និងការណែនាំស្រាមដូចជាហ្វ្លា ២០១៨ នៅទីក្រុង សលត លេក រដ្ឋយូថាហ្វ ។
 កំណត់ចំណាំ

១. Jason S. Carroll រក Lisa Ann Thomson « Eight Strategies to Help Children Reject Pornography » *Liahona* ខែ សីហា ឆ្នាំ២០១៧ ទំព័រ ១៩ ។
២. Jason S. Carroll រក Lisa Ann Thomson « Eight Strategies to Help Children Reject Pornography » *Liahona* ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៧ ទំព័រ ១៩ ។

យុវមជ្ឈិមវ័យ

នៅក្នុងវគ្គនេះ

៤៤ ការដើរលេងជាគូ និងការណ៍អាសគ្រាម
ដោយបុគ្គលិក ទស្សនាវដ្តី និងសេវាកម្ម
គ្រួសារ

មានតែឌីជីថលប៉ុណ្ណោះ

របៀបដែលខ្ញុំបានរៀនដើម្បីឆ្លើយតប ពេលបុគ្គល
ម្នាក់សារភាពថា ពួកគេកំពុងមានបញ្ហាជាមួយ
ការណ៍អាសគ្រាម

ឈ្មោះត្រូវបានដកចេញ រដ្ឋយូថាហ៍ ស.រ.អា

ការឆ្ពោះទៅមុខបន្ទាប់ពីដឹងពីការប្រើប្រាស់
ការណ៍អាសគ្រាមរបស់គូដណ្តឹងខ្ញុំ

ឈ្មោះត្រូវបានដកចេញ បារាំង ប៉ូលីនេស៊ី

ខ្ញុំបានតម្រូវឲ្យឈ្នះលើការណ៍អាសគ្រាម ។
ហេតុអ្វីគាត់ពុំអាចធ្វើបាន ?

ឈ្មោះត្រូវបានដកចេញ ប្រទេសហូឡេម៉ាឡា

ស្វែងរកអត្ថបទទាំងនេះ និងអ្វីៗបន្ថែមទៀត ៖

- នៅគេហទំព័រ liahona.ChurchofJesusChrist.org
- នៅក្នុង យុវមជ្ឈិមវ័យប្រចាំសប្តាហ៍ (ខាង
ក្រោមវគ្គយុវមជ្ឈិមវ័យនៅក្នុងកម្មវិធី Gospel
Library)
- នៅគេហទំព័រ [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona)

ចែកចាយរឿងរបស់អ្នក

តើអ្នកមានរឿងដើម្បីចែកចាយឬទេ ? ឬតើអ្នក
ចង់ឃើញអត្ថបទអ្វីខ្លះអំពីប្រធានបទជាក់លាក់
នានា ? អ្នកអាចផ្ញើអត្ថបទ ឬមតិកែលម្អរបស់អ្នក
តាមគេហទំព័រ liahona.ChurchofJesusChrist.org ។

ការស្វែងរកព្រះគ្រីស្ទជាជាងឥទ្ធិពលអាក្រក់នៃការណ៍អាសគ្រាម

នៅក្នុងការគ្រោងធ្វើអត្ថបទសម្រាប់យុវមជ្ឈិមវ័យ នោះយើងចំណាយពេលច្រើនគិតពីបញ្ហានានា
ដែលពួកគេកំពុងជួបប្រទះក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។ មានបញ្ហាច្រើនណាស់ ។ ប៉ុន្តែនៅពេល
បានគិតអំពីប្រធានបទសម្រាប់ខែនេះ យើងត្រូវបាននាំទៅកេប្រធានបទមួយ ដែលជះឥទ្ធិពល
ដល់យើងផ្ទាល់ខ្លួន មិត្តភក្តិ និងមនុស្សដទៃទៀតរាប់មិនអស់ ៖ ការដើរលេងជាគូ និងការណ៍អាសគ្រាម ។ យើង
ដឹងថា ការដាក់ផែនការសម្រាប់វគ្គនេះគឺពិបាកណាស់ ។ លើសពីអ្វីៗទាំងអស់ ការណ៍អាសគ្រាមជះឥទ្ធិពលដល់
មនុស្សជាច្រើនក្នុងរបៀបមួយដែលធ្វើឲ្យខូចចិត្ត ហើយជូនកាលបំផ្លាញជីវិត ។ ហើយសម្រាប់ពួកយុវមជ្ឈិមវ័យ
នៅលីវ អនាគតកាលហាក់ដូចជាជំនុំប្រាក់ដេញដោល ជាពិសេសការរៀបចំខ្លួនសម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ ។
យើងពិតជាបានឃើញព្រះចេស្ដារបស់ព្រះវរបិតាស្នាក់នៅក្នុងចក្ខុវិស័យយើង ពេលយើងចាប់ផ្តើមទទួលរឿងនានា
មកពីយុវមជ្ឈិមវ័យ ដែលទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេរងឥទ្ធិពលមកពីការណ៍អាសគ្រាម ។ ហើយយើងឃើញថា មាន
សេចក្តីសង្ឃឹមដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍រីករាយ អាពាហ៍ពិពាហ៍អស់កល្បដែលគ្មានការព្រៀង ។ ហេតុអ្វី ?
ដោយសាររឿងនីមួយៗថ្លែងទិបន្ទាល់អំពីអំណាចដែលផ្លាស់ប្តូរជីវិត ផ្តល់នូវក្តីសង្ឃឹម ការព្យាបាលដោយអំណាច
នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងដង្ហាយធួនរបស់ទ្រង់ ។

ដូច្នេះ ប្រសិនបើអ្នកឃើញថា ខ្លួនអ្នកនៅក្នុងទំនាក់ទំនងមួយដែលទទួលរងឥទ្ធិពលពីការណ៍អាសគ្រាម នោះ
យើងសូមអញ្ជើញអ្នកឲ្យអានវគ្គនេះនៅក្នុងច្បាប់ចេញផ្សាយខែនេះ ដែលមានអត្ថបទនានាបានចែកចាយដោយ
ក្តីឈឺចាប់ដោយមនុស្សដទៃ ដែលស្គាល់មនុស្សទាំងអស់យ៉ាងច្បាស់ដែលពុះពារប្រឆាំងនឹងការណ៍អាសគ្រាម
ថាគឺជាការពិត ។ អត្ថបទទាំងនេះមានប្រធានបទដូចជា របៀបលើកឡើងពីការណ៍អាសគ្រាម ពេលអ្នកដើរលេង
ជាគូ និងរបៀបពិភាក្សាអំពីវា (ទំព័រ ៤៤) របៀបឆ្លើយតបពេលនរណាម្នាក់សារភាពថា មានបញ្ហាជាមួយ
ការណ៍អាសគ្រាម (មានតែឌីជីថលប៉ុណ្ណោះ) របៀបអភ័យទោស និងការព្យាបាលដែលអាចមានសម្រាប់បុគ្គល
ទាំងពីរ (មានតែឌីជីថលប៉ុណ្ណោះ) និង របៀបដែលព្រះវិញ្ញាណអាចដឹកនាំអ្នកឲ្យស្គាល់របៀបបន្តទំនាក់ទំនង
របស់អ្នក (មានតែឌីជីថលប៉ុណ្ណោះ) ។

យើងដឹងថា ប្រសិនបើអ្នកពឹងផ្អែកលើព្រះអង្គសង្គ្រោះ ហើយអញ្ជើញព្រះវិញ្ញាណចូលក្នុងជីវិតអ្នក ពេល
អ្នកស្វែងរកចម្លើយ នោះព្រះវរបិតាស្នាក់នៅក្នុងទិសដៅត្រឹមត្រូវសម្រាប់ស្ថានភាពជាក់លាក់របស់
អ្នក ។ ឥទ្ធិពលអាក្រក់នៃការណ៍អាសគ្រាមអាចមានឥទ្ធិពលខ្លាំងនៅក្នុងពិភពលោកនេះ ប៉ុន្តែការព្យាបាលរបស់
ព្រះអង្គសង្គ្រោះអាចកម្ចាត់ឥទ្ធិពលអាក្រក់នោះបាន ។ អ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើនោះគឺស្វែងរកទ្រង់ ។

ដោយស្មោះស្ម័គ្រ
ឆាខែល រ៉ូដលែញ និង មីនឌី សេលូ
អ្នកនិពន្ធវគ្គយុវមជ្ឈិមវ័យសម្រាប់ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

សូមអានការទូន្មានរបស់ប្រធាន អិម សែល បាឡីដ ឡីពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ ពេលទំនាក់ទំនងដើរលេងជាគូរបស់អ្នកត្រូវបានរង
ឥទ្ធិពលពីការណ៍អាសគ្រាម នៅក្នុងអត្ថបទរបស់លោកក្នុងកំណែឌីជីថលនៅក្នុងច្បាប់ចេញផ្សាយ *លីវអាហ្សណា* ខែនេះ ។

ប្រធានាធិការ GETTY IMAGES បានប្រើសម្រាប់តាមបំណងជាទូទៅលើកិច្ចការផ្ទៃក្នុង

ការដើរលេងជាកូន និងការណ៍អាសគ្រាម

ដោយបុគ្គលិក ទស្សនាវដ្តី និងសេវាកម្មគ្រួសារ

ក្នុងនាមជាយុវជនវ័យ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងថា ការដើរលេងជាកូនអាចជារឿងដ៏រំភើបគួរឲ្យខ្លាច ជាការបំពេញចិត្តមួយ និងជារឿងលំបាកមួយនៅក្នុងពេលដំណាលគ្នានោះ ។ ពេលយើងបើកដួងចិត្តចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក នោះយើងចង់ស្គាល់គ្នាកាន់តែច្បាស់ ហើយការបង្កើននូវភាពមានឥទ្ធិពលចំពោះគ្នាគឺជារឿងសំខាន់ក្នុងការស្ថាបនានិងធ្វើឲ្យទំនាក់ទំនងមានភាពស៊ីជម្រៅ ។ តើអ្វីខ្លះជាក្តីសុបិន ការភ័យខ្លាច និងជំនឿរបស់យើង ? តើយើងមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងក្រុមគ្រួសារ ? តើយើងបានប្រឈមមុខនឹងឧបសគ្គអ្វីខ្លះកាលពីអតីតកាល ឬបច្ចុប្បន្ននេះ ដែលយើងគួរតែចែកចាយជាមួយគ្នា ?

ការខ្លាចមិនហ៊ាននិយាយ (ឬសួរ) អំពីបញ្ហាការណ៍អាសគ្រាម ប្រហែលជា មិន និយាយអំពីវា អាចនាំទៅកាន់បញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរនៅពេលក្រោយ ។ បញ្ហាការណ៍អាសគ្រាមនីមួយៗគឺមានលក្ខណៈ

ពិសេស និងមានឧបសគ្គ ហើយអ្នកថែមទាំងពុំអាចដឹងថា តើវាជាបញ្ហាដែរឬទេ ឬតើអ្នកលើកមកនិយាយពីរឿងនេះជាមួយបុគ្គលដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាកូនដោយរបៀបណា ដូច្នេះវាសំខាន់ថា អ្នកត្រូវស្វែងរកការណែនាំពីព្រះវិញ្ញាណ ។ ពុំមែនមានតែដំណោះស្រាយមួយសម្រាប់គ្រប់ស្ថានភាពទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងអត្ថបទនេះ យើងសូមផ្តល់យោបល់មួយចំនួនដល់អ្នកដែលអាចមានចម្ងល់ ៖

- តើខ្ញុំអាចលើកនិយាយពីប្រធានបទការណ៍អាសគ្រាមជាមួយបុគ្គលដែលខ្ញុំកំពុងដើរលេងជាកូនតាមរបៀបណា ? តើនៅពេលណាដែលវាសមរម្យដើម្បីសួរ/ប្រាប់ ?
- តើខ្ញុំអាចដឹងតាមរបៀបណាថា តើខ្ញុំគួរតែបន្តទំនាក់ទំនងជាមួយបុគ្គលម្នាក់ដែលមានប្រវត្តិនឹងការប្រើប្រាស់ការណ៍អាសគ្រាមនោះ ឬយ៉ាងណា ?
- តើយើងអាចធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីយកឈ្នះលើការណ៍អាសគ្រាមយ៉ាងដូចម្តេច ?

ជំនួយ និងសេចក្តីសង្ឃឹមក្នុងការប្រឈមមុខនឹងការណ៍អាសគ្រាមក្នុងទំនាក់ទំនងការដើរលេងជាកូន ។

កំណត់ចំណាំ
 របស់អ្នកបោះពុម្ពផ្សាយ ៖
 « ការដើរលេងជាកូន » មានន័យផ្សេងៗតាមវប្បធម៌ផ្សេងគ្នា សម្រាប់គោលបំណងនៅក្នុងអត្ថបទនេះ យើងមានន័យថា ជាការដើរលេងជាកូន ក្នុងបទដ្ឋាននៃដំណឹងល្អ ដើម្បីស្គាល់នរណាម្នាក់ឲ្យបានច្បាស់ ហើយអភិវឌ្ឍទំនាក់ទំនងជាមួយពួកគេដែលអាចឈានទៅដល់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។

រូបថត និងប្រតិណែងតម្រូវការចម្រើន បានប្រើប្រាស់រូបថតរបស់អ្នករៀបចំជាឧទាហរណ៍ បង្ហាញជាយុវជន

ចំពោះអស់អ្នកដែល ធ្លាប់មានបញ្ហា ឬកំពុង មានបញ្ហា

ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់មានបញ្ហាជាមួយ ការណ៍អាសគ្រាមកាលពីអតីតកាល ឬ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងមានបញ្ហាក្នុងពេល បច្ចុប្បន្ននេះ គំនិតនៃការដើរលេងជា គុណបរិយាយអាមេដូណៃនៃក្តីអស់សង្ឃឹម ឬ ចិត្តរសាប់រសល់ដល់អ្នក ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអ្នកមានបំណងប្រាថ្នា ស្មោះសរដើម្បីដកការណ៍អាសគ្រាម ចេញពីជីវិតអ្នក (ឬបានដកចេញរួច ទៅហើយនោះ) សូមដឹងថា ជាមួយ នឹងកិច្ចខិតខំផ្ទាល់របស់អ្នក និងជំនួយ ពីព្រះវរបិតាស្តី និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះទំនាក់ទំនងល្អ និងយូរអង្វែងអាច កើតមានដល់អ្នក ។ សូមពិចារណា អំពីសំណួរដូចតទៅនេះ ពេលអ្នកបន្ត ទំនាក់ទំនងរបស់អ្នក ។

១. តើយើងពិតជាត្រូវនិយាយ គ្នាអំពីបញ្ហានោះដែរឬ

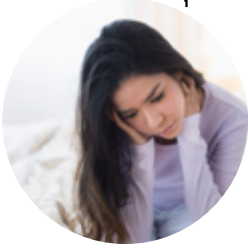
19 ?

សំណួរទូទៅមួយគឺថា « តើខ្ញុំពិតជាត្រូវ ចែកចាយប្រវត្តិនៃការប្រើប្រាស់ការណ៍ អាសគ្រាមរបស់ខ្ញុំជាមួយបុគ្គលដែល ខ្ញុំកំពុងដើរលេងជាគូដែរឬទេ សូម្បីតែ ខ្ញុំបានប្រែចិត្តពីវាហើយនោះ ? » ឬ « តើខ្ញុំត្រូវតែនិយាយអំពីបញ្ហាការណ៍ អាសគ្រាមបច្ចុប្បន្នរបស់ខ្ញុំជាមួយបុគ្គល

ដែលខ្ញុំកំពុងដើរលេងជាគូដែរឬទេ ? » ជាទូទៅ វា ពិតជា ត្រូវពិភាក្សាគ្នា—នៅពេលវេលាសមរម្យ និង ក្នុងរបៀបមួយដែលអាចទទួលយកបាន ។ ពេលអ្នកមានការសន្ទនានេះ សូមចាំពីគោលការណ៍សំខាន់ មួយចំនួន ៖

- ពេលវេលា—ការសន្ទនាត្រូវតែធ្វើឡើង ពេលទំនាក់ទំនងរីកចម្រើនទៅរកស្ថានភាពមួយដែលប្រាកដ ប្រជា ដែលនឹងតម្រូវឲ្យមានការសន្ទនាពីរឿងនោះដោយឯកឯង ។
- ភាពទៀងត្រង់—ទំនាក់ទំនងគួរតែផ្អែកលើការទុកចិត្ត និងភាពទៀងត្រង់ ។ ទោះបីជាបុគ្គលដែល អ្នកកំពុងដើរលេងជាគូអាចជ្រើសរើសបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងក្តី ពួកគេត្រូវតែយល់ពីធម្មជាតិនៃបញ្ហា នោះ ការរីកចម្រើនបច្ចុប្បន្នរបស់អ្នកក្នុងការដោះស្រាយវា និងផែនការរបស់អ្នកសម្រាប់ដោះស្រាយ វា ប្រសិនបើកើតឡើងម្តងទៀតនាពេលខាងមុខ ។
- ការអភ័យទោស—ការមានភាពទៀងត្រង់អំពីការប្រើប្រាស់ការណ៍អាសគ្រាមរបស់អ្នកជាមួយបុគ្គល ដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាគូ ពុំមែនមានន័យថា អ្នកត្រូវតែប្រាប់លម្អិតពេលពិភាក្សាពីរឿងនោះ ទេ ។ ប្រសិនបើអ្នកបានប្រែចិត្ត ហើយទទួលបានការណ៍ថា អ្នកបានទទួលការអភ័យទោស អ្នកពុំ គួរមានវិប្បដិសារីអំពីរឿងនោះទៀតទេ ។ ព្រះអម្ចាស់ពុំចាំអំពីរបៀបយើងទៀតទេ បន្ទាប់ពីយើង ប្រែចិត្តពីវានោះ (សូមមើល គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ៥៨:៤២) ដូច្នេះការពិភាក្សារបស់ អ្នកជាមួយបុគ្គលដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាគូគឺ « សារភាព » គឺ ប៉ុន្តែបង្កើនការសាងទំនុកចិត្ត ការចែកចាយផែនការសម្រាប់ការជាសះស្បើយជារៀងរហូត និងការទទួលបានការគាំទ្រ ។
- ការព្យាបាល—ទោះបីអ្នកបានប្រែចិត្ត បានពន្យារពេល ឬប្រើប្រាស់ការណ៍អាសគ្រាម ច្រើនយ៉ាងណាក្តី វាអាចមានឥទ្ធិពលដ៏វិសាស្ត្រ ផ្លូវចិត្ត សង្គម និងខាងវិញ្ញាណយូរអង្វែង ។ ដំណើរការនៃការព្យាបាលអាចមានការពិបាក ហើយត្រូវការពេលវេលា ប៉ុន្តែការជាសះស្បើយ និង ការព្យាបាលពិតប្រាកដគឺអាចកើតមាន ។ តាមរយៈដំណើរការនេះ អ្នកត្រូវការជំនួយ និងការគាំទ្រ សមស្រប ដែលត្រូវតែរួមទាំងអនាគតស្វាមី ឬករិយារបស់អ្នក ។

២. តើខ្ញុំត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចសម្រាប់ទំនាក់ទំនងប្រាកដប្រជាដែរឬ ទេ ?

ភាពខុសគ្នាដ៏ធំបំផុតមួយរវាងបុគ្គលម្នាក់ដែលត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេច សម្រាប់ទំនាក់ទំនងប្រាកដប្រជា និងបុគ្គលម្នាក់ដែលគ្មានឆន្ទៈធ្វើឲ្យ មានតម្លាភាពជាមួយបុគ្គលដែលពួកគេកំពុងដើរលេងជាគូ ។ ប្រសិនបើ អ្នកមានបញ្ហាជាមួយការណ៍អាសគ្រាម នោះអ្នកអាចបណ្តោយឲ្យភាព ភ័យខ្លាចឆក់យកទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកទៅក្នុងស្ថានភាពមួយដែលគ្មាន

ការទុកចិត្ត ឬប្រើសេចក្តីជំនឿដើម្បីដោះស្រាយឧបសគ្គរួមគ្នា ។ ទោះបីវាពុំងាយស្រួល ហើយគួរឲ្យខ្លាចរអាណក្នុងការចែកចាយប្រវត្តិការណ៍អាសគ្រាមរបស់អ្នកក្តី ការចៀសវាងមិនចែកចាយពីវា អាចធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍កាន់តែភ័យខ្លាច និងខ្មាស់អៀន ។ ការកើន

ចំពោះអ្នកដែលកំពុងដើរលេងជាគូជាមួយនរណាម្នាក់ដែលធ្លាប់មានបញ្ហា

ដោយសារអាត្រាអាយុជាមធ្យមនៃការមើលការណ៍អាសត្រាមលើកដំបូងគឺនៅអាយុ ១១ ឆ្នាំ ហើយវាមានភាពងាយស្រួលនឹងចូលមើល នោះយុវវ័យជាច្រើនបានមើលការណ៍អាសត្រាមយ៉ាងហោចណាស់នៅពេលអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ។ នេះអាចជាកង្វល់ទាក់ទងនឹងការដើរលេងជាគូ ។ ប៉ុន្តែការមើលឃើញពុំដូចការញៀនទេ ហើយមានកម្រិតខុសគ្នាក្នុងការពាក់ព័ន្ធនឹងការណ៍អាសត្រាម (សូមមើល ជាល្លិន អេក អូក « Recovering from the Trap of Pornography » *Liahona* ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ៥០-៥៥) ។ ដំណឹងល្អនោះគឺថា ដង្ហាយធួនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអាចផ្តល់កម្លាំង និងការព្យាបាលដល់មនុស្សទាំងអស់ដែលស្វែងរកវា ។ នេះគឺជាសំណួរមួយចំនួនដែលអ្នកអាចយកមកពិចារណា ពេលទំនាក់ទំនងរបស់អ្នករីកចម្រើន ៖

ខ្លាចរបស់អ្នកក្នុងការបាត់បង់បុគ្គលនោះ អាចធ្វើឲ្យអ្នកបដិសេធ ឬចៀសវាងការចែកចាយរឿងនោះទាំងស្រុង ដែលអាចធ្វើឲ្យ បាត់បង់ទំនុកចិត្ត ឬបំផ្លាញទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកនៅពេលក្រោយ ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ពេលអ្នកគោរពដល់សិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់បុគ្គលដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាគូ នោះអ្នកនឹងគោរពដល់ជម្រើសរបស់ពួកគេ ដើម្បីបន្តទំនាក់ទំនងមួយដែលដឹងទាំង *រឿងល្អ និងរឿងអាក្រក់ផងនោះទេ* ។ អ្នកអាចនៅតែខ្លាចចំពោះលទ្ធផលដែលកើតឡើង ប៉ុន្តែវាសំខាន់ដើម្បីដឹងថា ការផ្តល់ព័ត៌មានទាំងអស់ នោះដល់ បុគ្គលផ្សេងទៀតក៏អាចជួយអ្នកក្នុងកិច្ចខិតខំ និងបំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកដើម្បីដកយកការណ៍អាសត្រាមចេញពីជីវិតរបស់អ្នកផងដែរ ។ ប៉ុន្តែទោះបីទំនាក់ទំនងនោះមិនដំណើរការល្អក៏ ជាមួយនឹងជំនួយរបស់ព្រះ អ្នកអាចបន្តដើរនៅលើផ្លូវឆ្ពោះទៅកាន់ការជាសះស្បើយ ។

១. តើខ្ញុំគួរតែសួរអំពីការណ៍អាសត្រាមពេលណា និងរបៀបណា ?

ការសម្រេចចិត្តពេលវេលា និងពីរបៀបដើម្បីលើកមកនិយាយពីបញ្ហានេះជាមួយបុគ្គលដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាគូអាចជាអ្វីមួយដែលត្រូវពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្តាយ បងបង្កើតរបស់អ្នក ថ្នាក់ដឹកនាំរបស់សាសនាចក្រ ឬនរណាម្នាក់ដែលអ្នកទុកចិត្តថានឹងផ្តល់យោបល់បានល្អ ។ សូមស្វែងរករបៀបមួយដែលធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អ បន្ទាប់មកធ្វើការសន្ទនានៅពេលវេលាសមរម្យ ពេលអ្នកដាក់ចិត្ត ឬមានទំនាក់ទំនងប្រាកដប្រជាក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់អ្នក ។

នោះពុំមែនមានន័យថា អ្នកត្រូវចាប់ផ្តើមការដើរលេងជាគូដំបូងរបស់អ្នកជាមួយនឹងការសួរសំណួរពីអតីតកាលរបស់ពួកគេនោះទេ ប៉ុន្តែពេលទំនាក់ទំនងអ្នករីកចម្រើន អ្នកអាចស្វែងរកការបំផុសគំនិតពីព្រះវិញ្ញាណដើម្បីជួយអ្នកដឹងពីរបៀប និងពេលវេលាដើម្បីសួរអំពីប្រវត្តិរបស់ពួកគេទាក់ទងនឹងការណ៍អាសត្រាម ។

២. តើខ្ញុំគួរតែឆ្លើយតបដូចម្តេច ?

ពេលអ្នក និងបុគ្គលដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាគូចាប់ផ្តើមចែកចាយអារម្មណ៍ស្មោះត្រង់របស់អ្នក វាអាចនាំមកនូវការព្យាបាល ។ វាសំខាន់ដើម្បីដឹងពីគំនិត និងអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ពេលការប្រើប្រាស់ការណ៍អាសត្រាមត្រូវបានបើកបង្ហាញប្រាប់—វាអាចបណ្តាលឲ្យអ្នកមានភាពម៉ឺងម៉ាត់ ខឹង តក់ស្លុត ឬមានអារម្មណ៍ថាគេបោកប្រាស់អ្នក ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងពេលដំណាលគ្នានេះ ការចែករំលែករបស់ពួកគេក៏អាចបង្កើននូវទំនុកចិត្ត ការអាណិតអាសូរ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងការយោគយល់ជាមួយអ្នកផងដែរ ។ សូមពិចារណាពីអារម្មណ៍របស់ពួកគេ និងអារម្មណ៍របស់អ្នកផ្ទាល់ ពេលអ្នកឆ្លើយតប ។

៣. តើខ្ញុំបន្តទៅមុខទៀតដោយរបៀបណា ?

ការដឹងថា បុគ្គលដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាគូកំពុងមានបញ្ហាជាមួយការណ៍អាសគ្រាមគួរតែជាកង្វល់ មួយ ប៉ុន្តែកុំក្បត់ទំនុកចិត្តរបស់ពួកគេដោយការចែកចាយឧបសគ្គរបស់ពួកគេផ្ទាល់ជាមួយមនុស្សដទៃឡើយ ។ ការនិយាយដោយមានទំនុកចិត្តជាមួយប្តីស្សព ឬអ្នកព្យាបាល ឬដោយមានការអនុញ្ញាតពីបុគ្គលដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាគូ ជាមួយមិត្តភក្តិ ឬថ្នាក់ដឹកនាំដែលទុកចិត្តក៏អាចមានប្រយោជន៍ផងដែរ ។

ពេលសម្រេចចិត្តថា តើគួរតែបន្តទំនាក់ទំនងទៀតឬអត់នោះអ្នកគួរតែបន្តស្វែងរកការណែនាំពីព្រះវិញ្ញាណ ។ ប៉ុន្តែយោបល់ដូចតទៅនេះក៏អាចមានប្រយោជន៍ផងដែរ ៖

- សួរពួកគេថា តើការណ៍អាសគ្រាមបានជះឥទ្ធិពលខ្លាំងប៉ុណ្ណាដល់ជីវិតរបស់ពួកគេ ហើយតើពួកគេកំពុងស្ថិតនៅចំណុចណានៃដំណើរការព្យាបាលរបស់ពួកគេ ។ ពួកគេត្រូវបង្ហាញបំណងប្រាថ្នារបស់ខ្លួន ដើម្បីកម្ចាត់ការណ៍អាសគ្រាមចេញពីជីវិតពួកគេ តាមរយៈការចាត់វិធានការសមរម្យផ្សេងៗដែលចាំបាច់ ។
- ទទួលស្គាល់ថា ទម្រង់មួយចំនួននៃការប្រើប្រាស់ការណ៍អាសគ្រាម (ឧទាហរណ៍ ការណ៍អាសគ្រាមកុមារ) គឺជាសញ្ញាបង្ហាញដ៏ធំមួយថា បុគ្គលនោះត្រូវការជំនួយពីអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ហើយគាត់អាចគ្មានសុវត្ថិភាពទេ ។
- សូមដឹងថា ព្រះចេស្តានៃដង្វាយជូនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះគឺមានពិត ។ អ្នកអាចអត់ទោសឲ្យគេ ហើយពួកគេអាចបានព្យាបាល ។
- សូមសម្រេចចិត្តថា អ្នកនឹងរស់នៅដោយពុំចង់បានអ្វីក្រៅពីភាពស្មោះត្រង់ទាំងស្រុងក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់អ្នក និងភាពស័ក្តិសមដើម្បីរៀបការក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធទេ ។

- សូមយល់ថា ការព្យាបាល និងការជាសះស្បើយត្រូវការចំណាយពេលវេលា ។ ការលាប់ឡើងវិញអាចកើតមានហើយអ្នកដែលកំពុងព្យាយាមព្យាបាលត្រូវការការគាំទ្រ ។ ការណ៍នេះរួមទាំងការយល់ព័ត៌មាននិងអ្នកទាញរបស់ពួកគេ (អ្វីដែលអាចបណ្តាលឲ្យពួកគេត្រឡប់ទៅរកការណ៍អាសគ្រាមវិញ) ហើយគាំទ្រ ឬជួយបង្កើតសុវត្ថិភាពសមរម្យមួយ ។
- ប្រសិនបើទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកកំពុងរីកចម្រើនឆ្ពោះទៅរកការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ សូមប្រាកដថា អ្នកទាំងពីរយល់ស្របថា ការណ៍អាសគ្រាមជារឿងពុំអាចទទួលយកបានទេ ហើយពុំត្រូវបញ្ចាំងពីទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទល្អនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ទេ ។

ផ្នែកដ៏សំខាន់បំផុតនៃការបន្តឆ្ពោះទៅមុខនោះគឺពីផ្នែកលើអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបំផុសគំនិតអ្នកឲ្យធ្វើ ដែលអាចជាអ្វីមួយពីការបន្តទំនាក់ទំនងនោះ ជាមួយនឹងការយល់ដឹងថា ការប្រើប្រាស់ការណ៍អាសគ្រាមគឺត្រូវឈប់ ឬត្រូវបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងប៉ុន្តែបន្តគាំទ្រកិច្ចខិតខំរបស់ពួកគេឲ្យផ្លាស់ប្តូរ ។ ទោះបីអ្នកសម្រេចចិត្តបែបណាក្តី បុគ្គលដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាគូគួរតែយល់ថា អ្វីៗអាចផ្លាស់ប្តូរអាស្រ័យលើការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេ ឬកង្វះនៃការរីកចម្រើនក្នុងការយកឈ្នះលើការណ៍អាសគ្រាម ។

ការធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីយកឈ្នះលើ ការណែនាំអាសត្រាម

ការយកឈ្នះលើការណែនាំអាសត្រាមអាចចំណាយពេល ហើយ មានការពិបាក ប៉ុន្តែវាអាចធ្វើបាន ។ ហើយនៅទីបំផុត ការខិតខំ យកឈ្នះលើវាជាមួយគ្នាអាចពង្រឹងទំនាក់ទំនងរបស់អ្នក ពេល អ្នកទាំងពីរទទួលបានការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅអំពីជំងឺរាងកាយរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការរៀនគាំទ្រគ្នាឆ្លងកាត់គ្រាលំបាក ។ សូម ពិចារណានូវចំណុចដូចតទៅនេះ ពេលអ្នកធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីយកឈ្នះលើ ការណែនាំអាសត្រាម ៖

- គេហទំព័រ **overcomingpornography.Churchof JesusChrist.org** របស់សាសនាចក្រផ្តល់ធនធានជាច្រើន (រួមមានព័ត៌មានរបស់សាសនាចក្រស្តីពីកម្មវិធីការជាសះស្បើយ ពីការញៀន) ដែលអាចជួយអ្នកទាំងពីរស្វែងរកដំណើរការ ព្យាបាលនេះ ។
- សូមគិតពីទីកន្លែង និងពេលវេលាជាក់លាក់ដើម្បីពិភាក្សាពី បញ្ហាការណែនាំអាសត្រាម ដើម្បីកុំឲ្យវាក្លាយជារឿងផ្ដោតចិត្តលើ ទំនាក់ទំនងរបស់អ្នក ។ ពេលអ្នកចង់និយាយអំពីរឿងនេះ សូមកុំ និយាយមើលងាយ ឬធ្វើតម្រូវចិត្តគេឡើយ ។ ទំនាក់ទំនងរបស់ អ្នកគួរតែជាកន្លែងមួយមានសុវត្ថិភាព ជាកន្លែងដែលអ្នកទទួល អារម្មណ៍ថា មានគេស្រឡាញ់ និងគាំទ្រ មិនមែនជាកន្លែងដែល គេចោទសួរ ឬបន្ទាបបន្ថោកទេ ។
- ការអនុវត្តខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកអាចជួយផ្តល់ការការពារទាស់ និងការល្ងង់ ។ សូមលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បី រក្សា និងពង្រឹងទម្លាប់ខាងវិញ្ញាណជាទៀងទាត់—រួមមាន ការសិក្សាព្រះបន្ទូលប្រកបដោយអត្ថន័យ និងការថ្វាយបង្គំនៅ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ (ពេលពេលវេលាអនុញ្ញាតឲ្យ) គោរពថ្ងៃឈប់ សម្រាក បម្រើមនុស្សដទៃ តមអាហារឲ្យបានជាប់លាប់ និង អធិស្ឋានដោយស្មោះសរ—ជាមួយនឹងការបង្កើនបំណងប្រាថ្នា ដើម្បីពង្រឹងទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកជាមួយព្រះអង្គសង្គ្រោះ និង ព្រះវរបិតាស្ងួត ។ ទំនាក់ទំនងនោះអាចជួយបន្ថយឥទ្ធិពលនៃ ការណែនាំអាសត្រាមដែលមានលើជីវិតអ្នក ។ វិន័យគឺជាការស្វែងរក យូអង្វែង ហើយកម្លាំងដែលយើងទទួលបានក្នុងនាមជាអ្នកដើរ

- តាមព្រះគ្រីស្ទនឹងជួយយើងយកឈ្នះលើឧបសគ្គទាំងអស់ក្នុងជីវិត យើង ពុំមែនគ្រាន់តែការណែនាំអាសត្រាមនោះទេ ។
- ប្រសិនបើកិច្ចខិតខំរបស់អ្នកផ្ទាល់ពុំផ្តល់ជោគជ័យទេនោះ សូម កុំខ្លាច ឬខ្មាសអៀនដើម្បីស្វែងរកជំនួយពីអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈផ្នែក សុខភាពផ្លូវចិត្តក្នុងផ្នែកញៀនខាងផ្លូវភេទ ។ ពួកគេអាចជួយអ្នក ឲ្យទទួលបានការយល់ដឹងកាន់តែច្រើននៅក្នុងការព្យាបាលការ ប្រើប្រាស់ការណែនាំអាសត្រាម និងការដោះស្រាយមូលហេតុដែល បង្កប់នៅក្នុងនោះ ។
 - សូមចងចាំថា យើងត្រូវបានហ៊ុមព័ទ្ធដោយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយពុំ សមរម្យដែលល្បួងទាក់ទាញយើងឲ្យធ្វើបាប ។ ប្រសិនបើបុគ្គល ដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាគូមានដំណើរលាប់ឡើងវិញ របៀប ដែលពួកគេត្រឡប់មកលើផ្លូវវិញយ៉ាងលឿន គឺជាសញ្ញាណមួយ នៃការតាំងចិត្តរបស់ពួកគេ ដើម្បីកម្ចាត់ការណែនាំអាសត្រាមចេញ ពីជីវិតពួកគេ ។ ប្រសិនបើអ្នកចាប់ផ្តើមមានអារម្មណ៍ថា អ្នក ត្រូវបានជំរុញចិត្តកាន់តែខ្លាំងឲ្យឃើញការផ្លាស់ប្តូរជាងខ្លួនពួកគេ នោះអ្នកគួរតែពិចារណាឡើងវិញពីការបន្តទំនាក់ទំនងដើរលេងជា គូរបស់អ្នក ។
 - ឥទ្ធិពលរបស់អ្នកលើបុគ្គលដែលអ្នកកំពុងដើរលេងជាគូអាច មានទំហំខ្លាំងក្លា ប៉ុន្តែវាគួរតែពុំមែនជាហេតុផលចម្បងសម្រាប់ ការផ្លាស់ប្តូរវិធានរបស់ពួកគេនោះទេ ។ បំណងប្រាថ្នារបស់ ពួកគេដើម្បីផ្លាស់ប្តូរគឺត្រូវចេញពីចិត្តពួកគេ ពុំមែនមកពីអ្នក នោះទេ ។

លើសពីអ្វីៗទាំងអស់ សូមស្វែងរកការណែនាំពីព្រះវរបិតាស្ងួត ហើយចងចាំថា មានសេចក្តីសង្ឃឹមជាច្រើនតាមរយៈ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។ ព្រះគុណរបស់ទ្រង់គឺមានល្អមគ្រប់គ្រាន់ដើម្បី ព្យាបាល និងផ្លាស់ប្តូរយើង ។ ដង្ហែរធួនរបស់ទ្រង់គឺមានសម្រាប់ អ្នកទាំងពីរដើម្បីផ្តល់កម្លាំង ហើយជួយអ្នកឲ្យអភ័យទោស ។ ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយ បុគ្គលដែលមានបញ្ហាជាមួយការណែនាំអាសត្រាមត្រូវ ស្វែងរកជំនួយពីព្រះអម្ចាស់យ៉ាងសកម្ម ដើម្បីយកឈ្នះលើវា ។ គ្មាន នរណាម្នាក់អាចធ្វើវាជំនួសពួកគេបានទេ ។ សូមមានសេចក្តីជំនឿ ហើយទុកចិត្តលើព្រះវរបិតាស្ងួត ។ ទ្រង់នឹងដឹកនាំអ្នកនៅក្នុង ស្ថានភាពជាក់លាក់របស់អ្នក ។ ■

ទូរសព្ទដែលមានតម្លៃថ្លៃនៅ ប្រទេសលីលី

ប៉ុន្តែខ្ញុំបានដាក់គោលដៅថា នៅឆ្នាំ ២០១៦ ខ្ញុំនឹងរកប្រាក់ឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ទិញទូរសព្ទដៃមួយ ។ អស់រយៈពេលពេញមួយឆ្នាំ ខ្ញុំបានទិញស្ព្រាប់ និង *alfajores** លក់ដុំ ហើយបានលក់វាឲ្យមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំនៅសាលារៀន ។ ខ្ញុំបានសន្សំប្រាក់ដែលខ្ញុំរកបាន ។ ខ្ញុំមិនទៅញុំាអាហារនៅខាងក្រៅទេ ហើយខ្ញុំក៏ពុំទៅមើលកូនរំដេរ ។

ខ្ញុំមិនចង់សុំប្រាក់ពីឪពុកម្តាយខ្ញុំដើម្បីទិញទូរសព្ទឡើយ ។ ខ្ញុំចង់មានលទ្ធភាពដើម្បីនិយាយថា ខ្ញុំបានរកប្រាក់ ហើយទិញវាដោយខ្លួនឯង ។ ឪពុកខ្ញុំបានលើកទឹកចិត្តខ្ញុំ ។ គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា « ខារ៉ូល សូមបន្តទៅមុខទៀត » ។

ខ្ញុំរកប្រាក់បានច្រើន ។ គ្មានអ្វីដែលមិនត្រូវការចំណាយប្រាក់ទេ ។ គោលដៅត្រូវការការខិតខំ ប៉ុន្តែយើងពុំគួរចោះបង់ចោលឡើយ ។ ពេលយើងរកបានអ្វីមួយ ហើយដឹងថា យើងចំណាយពេលច្រើនដើម្បីទទួលបានវា នោះយើងផ្តល់តម្លៃឲ្យវាកាន់តែច្រើនឡើង ។

ខ្ញុំបានរៀនថា ខ្ញុំត្រូវសម្រេចចិត្តអ្វីដែលខ្ញុំចង់សម្រេចបាន និងកន្លែងដែលខ្ញុំចង់ទៅ ។ ប្រសិនបើខ្ញុំចង់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នោះខ្ញុំត្រូវទៅព្រះវិហារ និងថ្នាក់សិក្សាសាលា បន្ទាប់មកទៅថ្នាក់វិទ្យាស្ថាន និងសកម្មភាពផ្សេងទៀតរបស់យុវមជ្ឈិមវ័យ ។ ហើយខ្ញុំត្រូវដើរលេងជាតូជាមួយយុវជនដែលមានភាពស័ក្តិសម ។ ការសម្រេចនូវគោលដៅតម្រូវឲ្យមានការលះបង់ក្នុងពេលនេះ សម្រាប់អ្វីដែលល្អប្រសើរនៅពេលក្រោយ ។

ខារ៉ូល អាយុ ១៥ ប្រទេសលីលី

* នំប្រពៃណីរបស់ពួកអាមេរិកខាងត្បូង

យុវីយ

នៅក្នុងវគ្គនេះ

៥២ ពីអ្នកសម្លាញ់គំរាមទៅទទួលបុណ្យ
ជ្រើសរើសទឹក
ដោយ អែលឌើរ ហ្វិលីប ម៉ុនតូយ៉ា

៥៤ ផេស្ទីនីដ៍អស្ចារ្យ
ដោយ អិមម៉ា ស៊ី

៥៦ មិត្តដែលបានចែកចាយពន្លឺរបស់
ពួកគេជាមួយខ្ញុំ
ដោយ ម៉ារៀណា អិម ឡាវ៉ា

៥៨ ពុំខ្លាចដើម្បីចែកចាយសេចក្តីពិត
ដោយ ម៉ែគល អេ ម៉ូរីស

៦២ សំណួរ និងចម្លើយ

៦៤ ពាក្យចុងក្រោយ ៖ ថ្មីជ្រុងយ៉ាងឯក
នៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក
ដោយប្រធាន ហ្គេរដុន ប៊ី ហ៊ីងត្លី

ចក្ខុប្រដាប់ ឡេសលី ណិលសុន

ក

លខ្ញុំអាយុ ១៧ ឆ្នាំ ខ្ញុំបានជួប
នឹងសម្ពាធដ៏ធ្ងន់ធ្ងរពីមិត្តភក្តិនៅ
វិទ្យាល័យខ្ញុំ ។ ជាមិត្តភក្តិដែលពុំ
ទទួលយកតម្លៃដូចខ្ញុំទេ ។ មិត្តភក្តិខ្ញុំ និងខ្ញុំបាន
ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសមរម្យជាច្រើនជាមួយគ្នា
ដូចជាលេងបាល់បោះ ឬបាល់ឱប ។ ប៉ុន្តែពួកគេ
ក៏ដឹកស្រា និងជក់បារីផងដែរ—ជាសកម្មភាព
ពីរដែលខ្ញុំមិនធ្វើជាមួយពួកគេ ។

ថ្ងៃមួយ ពួកយើងមួយក្រុមបាននៅក្រៅសាលា
រៀនដើម្បីសិក្សាសម្រាប់ការប្រឡងមួយ ដែល
យើងនឹងប្រឡងនៅពេលក្រោយទៀតនៅថ្ងៃ
ដដែលនោះ ។ នៅជាមួយមានមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធ
ខ្ញុំពីរនាក់ឈ្មោះហួន និងហ្វាន់ស៊ីស្កូ (ឈ្មោះ
ត្រូវបានប្តូរ) ។ នៅគ្រានោះ មានពួកគេម្នាក់មាន
ដែកកេះ និងបារី ។ ខ្ញុំបានគិតថា មិត្តភក្តិខ្ញុំបាន
ធុញនឹងការសិក្សា ហើយបានភ្លេចថា ខ្ញុំកំពុង
នៅជាមួយពួកគេ ។ ខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំបានយល់
ខុស ពេលពួកគេបានងាកមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយ
ថា « ឥឡូវនេះដល់ពេលដែលហ្វូហ្វូត្រូវរៀនជក់
បារីហើយ » ។

ពីមុនពេលដែលខ្ញុំមានឱកាសដើម្បីតបវិញ
ហួន និងហ្វាន់ស៊ីស្កូ បានលោតមករកខ្ញុំ ហើយ

ពីអ្នកសម្មតិគំរាមទៅ ទទួលបុណ្យជ្រើមុជទឹក

ដោយអែលឆើរ ហ៊ីហ្គ ម៉ុនតូយ៉ា
ក្នុងពួកចិតសិបនាក់

ចាប់ដៃខ្ញុំម្ខាងម្នាក់ ។ ពួកគេបានទាញដៃខ្ញុំចុះក្រោម
ពេលម្នាក់ទៀតបានញឹកញាប់ចូលក្នុងមាត់ខ្ញុំ ។ រំពិច
នោះ ខ្លួនប្រាណរបស់ខ្ញុំបានមានប្រតិកម្មនឹងវា ហើយ
ខ្ញុំបានស្មោះបារីនោះទៅលើជីវិតខ្ញុំ ។ មិនយូរ
ប៉ុន្មានក្រោយមក គេបានច្របាប់មាត់ខ្ញុំម្តងទៀត ។
ពួកគេគំរាមខ្ញុំដោយនិយាយថា « យើងនឹងអុចបារី
ម្តងទៀត ហើយឯងត្រូវរត់រៀនជក់បារីនេះ ។ កុំខ្លាក់វា
ចោលទៅលើជីវិតខ្ញុំ ។ បើឯងខ្លាក់វាចោលទៀត ឯង
នឹងមានរឿងហើយ » ។

នៅគ្រានោះ ខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំកំពុងមានបញ្ហា
ហើយ ។ ខ្ញុំបានបិទភ្នែក ហើយអធិស្ឋានខ្លីមួយទូល
សូមជំនួយពីព្រះ ។ ពេលខ្ញុំបញ្ចប់ការអធិស្ឋានក្លាម
ទូនត្រូវបានប្រាប់របស់យើងបានចេញមក ហើយចត
នៅក្បែរយើង ។ គ្រូបង្រៀនរបស់យើងបានដើរចេញ
មកពីទ្វារ ហើយសួរថា តើយើងកំពុងធ្វើអ្វី ។ មិត្ត
របស់ខ្ញុំបានលែងខ្ញុំ ។ ពួកគេបានឆ្លើយថា « យើង
កំពុងរៀនដើម្បីត្រៀមប្រឡង » ។ យើងបានទៅក្នុង
សាលា ហើយប្រឡង ហើយព្រឹត្តិការណ៍នោះបាន
បញ្ចប់ទៅ ។

ទោះបីជាមានបទពិសោធន៍ពិបាកយ៉ាងណាក្តី ខ្ញុំ
បានអភ័យទោសដល់មិត្តខ្ញុំចំពោះអ្វីដែលពួកគេបាន
ធ្វើ ។ ខ្ញុំបានដឹងថា ពួកគេពុំយល់ពីបទដ្ឋាន និង
ការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីរស់នៅតាមពាក្យសម្តីនៃ
ប្រាជ្ញាវាងវៃ ដូច្នេះខ្ញុំបានអភ័យទោសពួកគេ ហើយ
ជ្រើសមិនមានអារម្មណ៍មិនល្អលើពួកគេឡើយ ។
ពេលយើងរៀនចប់ ខ្ញុំបានចេញបម្រើបេសកកម្ម
ប៉ុន្តែបានបន្តទាក់ទងហ្វូន និងហ្វានស៊ីស្ត ។ ខ្ញុំបាន
សរសេរសំបុត្រទៅពួកគេជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយចែកចាយ
ជាមួយពួកគេអំពីដំណឹងល្អ និងទិបន្ទាល់របស់ខ្ញុំអំពី
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ខ្ញុំបានអញ្ជើញពួកគេឲ្យប្រែចិត្ត
ហើយចូលរួមសាសនាចក្រ ។ គួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលណាស់
មានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានទៅព្រះវិហារ ។

ខ្ញុំបានអញ្ជើញមិត្តខ្ញុំទៅការប្រជុំនៅថ្ងៃអាទិត្យជា
ច្រើនលើកពីមុនមក ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់ទទួលយក
ការអញ្ជើញឡើយរហូតមកដល់ពេលនេះ ។ ទោះបីជា
ខ្ញុំពុំអាចចូលរួមព្រះវិហារជាមួយហ្វូនក្តី បងប្រុស
និងឪពុកខ្ញុំបាននៅទីនោះដើម្បីជួយគាត់ ហើយ
ស្វាគមន៍គាត់ ។ គ្រួសារខ្ញុំបានទទួលគាត់ ហើយ
ហ្វូនមានអារម្មណ៍ផាសុកភាពនៅព្រះវិហារ ។ គាត់

ឲ្យពួកគេដឹងថាអ្នកខ្វល់ខ្វាយពីពួកគេ » ។^១ នេះជា
អ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានជួយខ្ញុំឲ្យប្រព្រឹត្តជាមួយហ្វូន
និងហ្វានស៊ីស្ត ។ ដោយសាររឿងនេះ ខ្ញុំមានមិត្តភក្តិ
ដ៏អស្ចារ្យពីរនាក់ដែលខ្ញុំធ្លាប់ស្គាល់ ហើយឥឡូវនេះ
យើងកំពុងធ្វើការជាមួយគ្នាដើម្បីជួយជួយជ្រោមជ្រែង
នគរព្រះ ក្នុងនាមជាសមាជិកសាសនាចក្រ ។
ចូរប្រកាន់ខ្ជាប់នូវបទដ្ឋានរបស់សាសនាចក្រជានិច្ច

មិត្តភាព និងគំរូសុចរិតរបស់អ្នកនឹងផ្តល់ពរដល់មិត្តភក្តិ របស់អ្នក និងជំនាន់ក្រោយទៀត ។

បានចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរបន្តិចម្តងៗ រហូតដល់គាត់បាន
សម្រេចចិត្តទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ។ ខ្ញុំក៏ប្រើប្រាស់
ណាស់ចំពោះគាត់ ហើយកាន់តែរក្សាចិត្តថែមទៀត
ពេលគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា គាត់បានរៀនស្រឡាញ់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយសារសំបុត្ររបស់ខ្ញុំ ។ ពេលខ្ញុំ
ត្រឡប់ពីបេសកកម្មវិញ ខ្ញុំក៏បានបន្តទាក់ទងជិតស្និទ្ធ
ជាមួយហ្វានស៊ីស្តដែរ ហើយពេលក្រោយមក គាត់
និងភរិយាគាត់ក៏បានជ្រមុជទឹកផងដែរ ។ បច្ចុប្បន្ន
នេះ ហ្វូន និងហ្វានស៊ីស្ត គឺនៅតែជាមិត្តពីរនាក់ដ៏
ជិតស្និទ្ធនឹងខ្ញុំ ។

ព្រឹត្តិការណ៍នេះបានដក់ជាប់ក្នុងជីវិតខ្ញុំ ។ ខ្ញុំ
បានរៀនថា របៀបដ៏ល្អបំផុតដើម្បីជះឥទ្ធិពលដល់
មនុស្សដទៃនោះគឺ រស់នៅដោយសុចរិត ស្រឡាញ់
មនុស្សដទៃ ហើយលោងទៅជួយពួកគេ ។ សៀវភៅ
ដើម្បីកម្លាំងនៃយូវែន ចែងថា « ដើម្បីមានមិត្តភក្តិ
ល្អ ចូរធ្វើជាមិត្តល្អ ។ ចូរបង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍
ដ៏ពិតប្រាកដទៅដល់អ្នកដទៃទៀត ចូរញញឹម និងធ្វើ

ទោះបីអ្នកស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពលំបាកដូចស្ថានភាព
ដែលខ្ញុំមានផងដែរ ។ ដើម្បីកម្លាំងនៃយូវែន បង្ហាត់ថា
« នៅពេលដែលអ្នកព្យាយាមធ្វើជាមិត្តនឹងអ្នកដទៃ ចូរ
កុំបន្ទាបបទដ្ឋានរបស់អ្នកឡើយ ។ ប្រសិនបើ មិត្តភក្តិ
របស់អ្នកទទួលបានអ្នកធ្វើនូវអ្វីដែលខុសឆ្គង ចូរធ្វើជា
មនុស្សម្នាក់ដែលក្រោកឈរឡើងសម្រាប់ភាពត្រឹមត្រូវ
ទោះបីជាអ្នកត្រូវឈរតែម្នាក់ឯងក៏ដោយ » ។^២ ទោះបី
ជានរណាម្នាក់ទៀតកំពុងធ្វើអ្វីមួយដែលផ្ទុយនឹង
បទបញ្ញត្តិក្តី សូមបន្តរឹងប៉ឹង ដោយសារគំរូរបស់អ្នក
មានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់ ។ សូមធ្វើជាគំរូមួយប្រភេទ
ដែលមិត្តរបស់អ្នកអាចគិតដល់ អំឡុងគ្រាដែលពួកគេ
ត្រូវការ ។ នៅក្នុងករណីដូចខ្ញុំ មិត្តភាពរបស់អ្នក
អាចជាអ្វីមួយដែលជួយពួកគេឲ្យរៀន ប្រែចិត្ត ហើយ
ប្រែចិត្តជឿ ។ ■

កំណត់ចំណាំ
១. ដើម្បីកម្លាំងនៃយូវែន (ឆ្នាំ ២០១១) ទំព័រ ១៦ ។
២. ដើម្បីកម្លាំងនៃយូវែន ទំព័រ ១៦ ។

ដេស៊ីនិង អស្សាវ្យ

មិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំគឺតាមធម្មតារីករាយគ្រប់ពេលទាំងអស់ ។ តើមានអ្វីខ្លះដែលអាចរំខានដល់នាងនោះ ?

ដោយ អិមម៉ា ស៊ី

៦៦ មកពីប្រទេសបារាំង ប៉ុន្តែប្អូនស្រីខ្ញុំ និងខ្ញុំបានរស់នៅសហរដ្ឋអាមេរិកកាត់ខាងកើតអស់រយៈពេលមួយឆ្នាំក្នុងនាមជានិស្សិតចុះកម្មសិក្សា ។ អំឡុងគ្រានោះ យើងបានជួបមនុស្សជាច្រើន ប៉ុន្តែមនុស្សម្នាក់ដែលទុកនូវចំណាប់អារម្មណ៍ដ៏អស្សាវ្យបំផុតចំពោះខ្ញុំនោះគឺយុវនារីម្នាក់ឈ្មោះដេស៊ីនី ។ នាងបានក្លាយជាមិត្តម្នាក់ដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ ។ យើងធ្វើកិច្ចការទាំងអស់ជាមួយគ្នា អំឡុងពេលនៅសាលា និងបន្ទាប់ពីសាលា និងជាមួយប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ។ ដេស៊ីនីគឺមានភាពរីករាយជាប់ជានិច្ច ។ នោះគឺជាអ្វីមួយដែលខ្ញុំចូលចិត្តខ្លាំងបំផុតអំពីនាង ។

ក្រោយមក ថ្ងៃមួយខ្ញុំបានឃើញមុខនាងមិនសូវរីករាយ ដូចខ្ញុំធ្លាប់បានឃើញកាលពីមុនសោះ ។ ខ្ញុំបានសួរនាងថាតើមានអ្វីកើតឡើង ។ នាងបាននិយាយថា នាងមិនចង់និយាយពីរឿងនោះទេ ។ ក្រោយមកខ្ញុំបានឃើញក្រដាសមួយនៅក្នុងដៃនាង ។ ខ្ញុំបានយកវាមកអាន ។

មានមនុស្សបានសរសេរពាក្យសម្តីមិនល្អដាក់នាង ។ សំបុត្រអនាមិកនោះបានសរសេរថា នាងជាមនុស្សស្រីមិនស្អាត គ្មាននរណាម្នាក់អាក្រក់ដូចនាងទេ ហើយថានាងមិនគួររស់នៅទៀតទេ ហើយថានាងគួរតែទៅសម្លាប់ខ្លួនទៅ ។ ខ្ញុំពុំដែលជឿថា មនុស្សដូចជានាងមានគេវាយប្រហារនាងបែបនេះសោះ ។ វាបានធ្វើឲ្យខ្ញុំឈឺចាប់ពេលដឹងពីការឈឺចាប់ដែលនាងកំពុងមាន ។

ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ខ្ញុំបានខិតខំយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីធ្វើជាមិត្តរបស់ដេស៊ីនី—មិនគ្រាន់តែចំណាយពេលនៅជាមួយនាងទេ ប៉ុន្តែចាំជួយនាង

គ្រប់ពេល ហើយជាពិសេសជួយដោយស្មោះសរ ។ ខ្ញុំបានពន្យល់នាងថានាងគឺជាបុត្រីរបស់ព្រះ បានទទួលពរពីព្រះពិភពលោក មានភាពស័ក្តិសមនឹងការកោតសរសើរ និងមានសមត្ថភាពធ្វើរឿងអស្សាវ្យជាច្រើន ។

វាពិបាកដើម្បីព្យាយាមស្រឡាញ់ខ្លួនឯង ពេលមនុស្សដទៃប្រព្រឹត្តអាក្រក់ និងរិះគន់អ្នក ។ ពេលខ្ញុំធ្វើជាមិត្តនឹងដេស៊ីនី ខ្ញុំបានដឹងថា ជួនកាលរបៀបដ៏ល្អបំផុតដើម្បីជួយមនុស្សដទៃនោះគឺ គ្រាន់តែស្រឡាញ់ពួកគេ ហើយជួយពួកគេឲ្យដឹងថា តើពួកគេគឺជានរណាពិតប្រាកដ ។

នៅចុងឆ្នាំនោះ ពេលខ្ញុំត្រូវត្រឡប់មកប្រទេសបារាំងវិញ ដេស៊ីនីបានប្រាប់ខ្ញុំរឿងមួយដែលខ្ញុំនឹងផ្តល់តម្លៃឲ្យជានិច្ច ។ នាងបាននិយាយថា « អិមម៉ា អ្នកបានសង្គ្រោះខ្ញុំ ។ ពីមុនអ្នកបានមក ខ្ញុំចង់សម្លាប់ខ្លួន ។ ប៉ុន្តែក្រោយមក អ្នក និងប្អូនស្រីអ្នកបានជួយខ្ញុំច្រើនណាស់ គឺតាមរយៈការមើលថែខ្ញុំ ។ សព្វថ្ងៃនេះ ខ្ញុំស្រឡាញ់ខ្លួនខ្ញុំ ហើយខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក » ។

មានសិស្សជាច្រើននៅក្នុងសាលារៀនដែលស្ងៀមស្ងៀមនឹងការសម្តែងកំរាមជាអ្នកដែលគេធ្វើបាប ឬមិនរាប់រក ។ សូមស្វែងរករបៀបមួយដើម្បីឈោងទៅជួយពួកគេ ។ សូមនិយាយជាមួយពួកគេ សូមគិតពីពួកគេ សូមមានសន្តានចិត្តល្អនឹងពួកគេ ។ វាជាអ្វីដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានធ្វើ ហើយជួនកាលវាគ្រាន់តែជាការនិយាយថា សូស្តីដ៏សាមញ្ញមួយ ឬការព្រញីមួយដែលអាចផ្លាស់ប្តូរអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅប្រទេសបារាំង ។

ដោយ ម៉ារៀណា អិប ឡាវ៉ា

ខ្ញុំកំពុងរស់នៅជាមួយម្តាយខ្ញុំនៅទីក្រុងតូចមួយក្នុងប្រទេសមិកស៊ិក ជាកន្លែងដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមក ។ ខ្ញុំដឹងខុសនឹងត្រូវ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានការកាន់ច្រឡំ ហើយជាយុវនារីសកម្មម្នាក់ក្នុងទីក្រុងទាំងមូលរបស់ខ្ញុំ ។

ខ្ញុំចង់ចុះចំណោមនឹងគេ ដូច្នេះខ្ញុំបានធ្វើរឿងមួយដែលសមហេតុផលនៅគ្រានោះគឺ មានមិត្តប្រុស ។ នេះគឺជាកំហុសដំបូងគេតែមួយគត់ដែលខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមធ្វើវា ។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមធ្លាក់ចូលក្នុងសម្ពាធពីមិត្តភក្តិ ហើយជឿថា ខ្ញុំមានអាយុច្រើនល្មមដើម្បីគិតដោយខ្លួនខ្ញុំ ដែលមានន័យថា ក្លាយជាយុវនារីអសកម្មដែលរស់នៅក្រោមឥទ្ធិពលងងឹត ។

ខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងសភាពបែបនេះអស់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ជាមួយនឹងសភាពអាក្រក់នោះកាន់តែធ្ងន់ឡើងៗពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ។ ការសម្រេចចិត្តមិន

ល្អរបស់ខ្ញុំបាននាំទៅរកការឈ្លោះប្រកែកគ្នាជាមួយគ្រួសារខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំពុំអាចបន្តរស់នៅបែបនោះជាមួយពួកគេទៀតទេ ។ ប៉ុន្តែវាមិនដូច្នោះឡើយរហូតដល់មរណភាពនៃមិត្តជិតស្និទ្ធរបស់ខ្ញុំម្នាក់ដែលជាសមាជិកនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយទើបខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំខ្វះអ្វីមួយ ។ ជាអកុសល ខ្ញុំបានបន្ទោសព្រះ និងដំណឹងល្អ ។ ខ្ញុំឈប់ជឿថា ពរជ័យកើតមកពីការគោរពប្រតិបត្តិទៀតហើយ ។ ខ្ញុំបានដឹងថា ប្រសិនបើខ្ញុំពុំបានសម្រេចចិត្តចាប់ផ្តើមរស់នៅតាមដំណឹងល្អ នោះខ្ញុំនឹងបន្តព្រឺយកន្តើយនឹងទំនាក់ទំនងរបស់ខ្ញុំជាមួយសាសនាចក្រ ហើយបន្តរស់នៅតាមបែបលោកិយទៀត ។

ខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅលើគ្រែរបស់ខ្ញុំក្នុងបន្ទប់ងងឹតទាំងយប់ និងមានអារម្មណ៍សោកស្តាយចំពោះខ្លួនខ្ញុំ ពេលខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំក៏យខ្លាច—ក៏យថា ខ្ញុំនៅឯកោគ្មាននរណានិយាយជាមួយ ក៏យថា ពុំអាចជួសជុលកំហុសទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្ត ក៏យថា គ្មាននរណាម្នាក់នឹងអភ័យទោសខ្ញុំឡើយ ជាពិសេសព្រះ ។

ទីបំផុត ខ្ញុំបានប្តូរទៅរស់នៅរដ្ឋ មីនីសូតា ស.រ.អា. ជាមួយយាយតាខ្ញុំ ដែលពុំមិនមែនជាសមាជិក

មិត្ត ដែល បានចែកចាយ ពន្លឺ របស់ពួកគេជាមួយខ្ញុំ

រូបភាពដោយ អាលឺឡិ រូប្យុរី

សាសនចក្រទេ ។ ឪពុកចុងរបស់ខ្ញុំបានធ្វើដំណើរ
តាមយន្តហោះទៅជាមួយខ្ញុំ ហើយថ្ងៃអាទិត្យដំបូង
របស់ខ្ញុំនៅទីនោះ យើងបានទៅព្រះវិហារ ប៉ុន្តែបាន
ទៅតែម៉ោងសាក្រាម៉ង់ទេ ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃការប្រជុំ
ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តរួចហើយថា ចាកចេញពីព្រះវិហារ
ប៉ុន្តែដោយក្តីភ្ញាក់ផ្អើល ពេលយើងដើរទៅរកទូរស័ព្ទ
របស់យើង នោះយើងបានឃើញប៊ីស្សុពរតមករក
ពួកយើង ។ គាត់បានយើងពីរបស់ល្អ ហើយអញ្ជើញ
យើងឲ្យត្រឡប់មកវិញទៀតនៅសប្តាហ៍ក្រោយ—
ហើយយើងបានត្រឡប់មកមែន ។

នៅសប្តាហ៍បន្ទាប់ ពេលពិធីសាក្រាម៉ង់ចប់ ពីមុន
ខ្ញុំក្រោកឈរឡើង មានយុវនារីជាច្រើនក្នុងរូងបានជួប

ខ្ញុំ—គឺពួកយុវនារីដែលនឹងជួយខ្ញុំឲ្យផ្លាស់ប្តូរជីវិតខ្ញុំ ។
រំពិចនោះ ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងពិភពមួយថ្មី
ទាំងស្រុង ៖ ជាពិភពមួយដែលមានប៊ីស្សុពរ និង
ប្រធានយុវនារី ដែលមើលថែខ្ញុំ ហើយយុវនារីស្ទើរតែ
ទាំងអស់ដែលបានព្យាយាមរស់នៅតាមដំណឹងល្អជា
ប្រចាំ ដែលបានព្យាយាមរស់នៅតាមបទដ្ឋានដ៏ខ្ពស់
ហើយការពារភាពត្រឹមត្រូវ ។ ពួកគេបានបំភ្លឺនូវជំនាញ
ខ្លាំងដែលពួកគេអាចបំភ្លឺផ្លូវនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ។

នោះគឺជាពេលដែលខ្ញុំបានដឹងអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ ៖
« ចូរឲ្យពន្លឺ [របស់ខ្ញុំ] បានភ្លឺទៅមុខមនុស្សលោក
យ៉ាងនោះដែរ ដើម្បីឲ្យគេឃើញការល្អដែល [ខ្ញុំ]
ប្រព្រឹត្តរួចសរសើរតម្កើងដល់ព្រះវរបិតានៃ [ខ្ញុំ] ដែល
គង់នៅស្ថានសួគ៌ » (សូមមើល ម៉ាថាយ ៥:១៦) ។
ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមទៅព្រះវិហារ និងកម្មវិធី

ម៉ូតឆលរៀងរាល់សប្តាហ៍ អានព្រះគម្ពីរមេរមេន ហើយ
អធិស្ឋានរៀងរាល់ថ្ងៃ ស្លៀកពាក់សមរម្យ ប្រើពាក្យសម្តី
ពិពោះពិសារ ទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយរៀបចំខ្លួនខ្ញុំ
ដើម្បីទទួលបានរបស់លោកអយ្យកោ ។

ខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរទាំងស្រុង ប៉ុន្តែខ្ញុំពុំបានដឹង
អំពីការផ្លាស់ប្តូរនេះឡើយរហូតដល់ពេលកម្មវិធី
បោះដំក្រុមយុវនារី ពេលខ្ញុំបានទទួលអាមេណូពី
ព្រះវិញ្ញាណ ហើយបានដឹងថា ខ្ញុំមានទីបន្ទាល់—គឺ
ជាទីបន្ទាល់ដែលព្រះឲ្យខ្ញុំថា ព្រះស្រឡាញ់ខ្ញុំ ថាទ្រង់
មានផែនការសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយថាទ្រង់ពុំចង់ឲ្យខ្ញុំនៅ
ឯកោ ។ ជាទីបន្ទាល់ដែលអស្ចារ្យ និងរឹងប៉ឹងដែលវា
បានផ្លាស់ប្តូរខ្ញុំ ។ ជាទីបន្ទាល់ដើម្បីចែកចាយ និងបំភ្លឺ
មិនមែនតែផ្លូវខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ គឺបំភ្លឺផ្លូវរបស់មនុស្សដទៃ
ផងដែរ ។ ជាទីបន្ទាល់ដែលមិនខ្ជាប់នឹងបំភ្លឺនៅក្នុង
ទីងងឹត ។ ■

អ្នកនិពន្ធនៅទីក្រុងបាហាគាលីហ្គូញ៉ា ប្រទេសម៉ិស៊ិក ។

ខ្ញុំមានអាមេណូណីក័យខ្លាច
និងឯកោ ។ ក្រោយមក
ខ្ញុំបានប្តូរទៅរស់នៅប្រទេស
ផ្សេងទៀត ហើយបានទៅ
ព្រះវិហារជាលើកដំបូងក្នុង
រយៈពេលជាយូរមក ។

ពុំខាប

ដើម្បីចែកចាយសេចក្តីពិត

ដោយបានប្រជាប់ជាមួយនឹងទីបន្ទាល់ និងពរជ័យនៃដំណឹងល្អ ហ្វារបៀនពុំបានទុកឲ្យភាពវៃយក្មេងរបស់គាត់បញ្ឈប់ គាត់ពីការធ្វើជាសមាជិកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏មានឥទ្ធិពល និងមិនភ័យខ្លាចម្នាក់ ។

ដោយ ម៉ែគល អរ ម៉ូរីស
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

ព្រះ អាទិត្យបានចាប់ផ្តើមនៅ ឡាស តូម៉ាស ជាកូមី មួយដែលមានទីតាំងនៅលើវាលខ្សាច់នៅទីក្រុង អែនតូហ្គាហ្គាស្តា ។ ខាងក្រោមនេះ ពន្លឺភ្លើងបាន ចាប់ផ្តើមបំភ្លឺឡើង ពេលព្រះអាទិត្យរៀបលិចនៅផែនដីក្នុង ប្រទេសឈីលីកាគខាងជើង ។

វាជាយប់ថ្ងៃសៅរ៍ ហើយ ហ្វារបៀន អេច ដែលមានអាយុ ១៣ ឆ្នាំ អាចរត់លេងជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គាត់ ។ ប៉ុន្តែហ្វារបៀនដែល ជាសមាជិកថ្មីនៅព្រះវិហារបានជ្រើសចំណាយពេលល្ងាចនៅ ជាមួយពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោងវិញ ។ វាដល់ពេល « ដើម្បីជួយប្រមូលផ្តុំពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលហើយ » ។^១

ក្នុងចំណោមសមាជិកដែលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាទាំងអស់ ដែល ខេលីន វ៉ានណាធើរ និង យ៉ែរដាន់ ស្សែតុន បានធ្វើការ ជាមួយអំឡុងពេលបេសកកម្មពេញម៉ោងរបស់ពួកគេនៅប្រទេស ឈីលី នោះហ្វារបៀនគឺលេចធ្លោជាងគេ ។

ខេលីននិយាយថា « ប្រសិនបើគាត់មានពេលទំនេរ គាត់ទៅ ជាមួយពួកយើងដើម្បីធ្វើកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ ពេល វិស្សមកាលរដូវក្តៅចប់ គាត់កើតទុក្ខ មិនមែនដោយសារគាត់ត្រូវ ត្រឡប់ទៅរៀនវិញនោះទេ តែដោយសារគាត់ គ្មានពេលច្រើនដើម្បី ទៅជាមួយយើង » ។

យ៉ែរដាន់ដែលបានចំណាយពេលច្រើនខែធ្វើជាដៃគូរបស់ខេលីន បន្ថែមថា « ហ្វារបៀនទៅបង្រៀនជាមួយយើងបួន ឬប្រាំដងក្នុង មួយសប្តាហ៍—រៀងរាល់សប្តាហ៍—ពេលយើងបម្រើជាមួយគ្នានៅ អែនតូហ្គាហ្គាស្តា ។ គាត់គឺជាសមាជិកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏ល្អ បំផុតដែលយើងធ្លាប់ធ្វើការជាមួយ » ។

តើអ្វីទៅដែលធ្វើឲ្យយុវជននេះមានឆន្ទៈធ្វើកិច្ចការអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនា ទោះបីមិត្តរួមថ្នាក់មើលងាយគាត់ ហើយ មនុស្សដទៃប្រើសម្តីទ្រគោះបោះបោកដាក់គាត់ដូច្នោះ ? សម្រាប់ ហ្វារបៀន ចម្លើយនោះគឺមាននៅក្នុងពរជ័យដែលគាត់ និងគ្រួសារ គាត់បានទទួល ចាប់តាំងពីបានទទួលយកដំណឹងល្អ—ជាពរជ័យ ដែលគាត់ចង់ចែកចាយជាមួយមនុស្សដទៃ ។

« អំណរដែលមិនអាចពន្យល់បាន »

ហ្វារបៀនបានចាប់ផ្តើមរៀនមេរៀនអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាភ្លាម បន្ទាប់ពីពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោងបានមកគោះទ្វារផ្ទះ គាត់ ។ គាត់នៅតែចាំការប្រជុំសាក្រាម៉ង់ដំបូងរបស់គាត់ ។

គាត់និយាយថា « ខ្ញុំអត់ស្គាល់នរណាទេ ពេលខ្ញុំដើរចូលក្នុង សាលាជំនុំនោះ ដូច្នោះខ្ញុំរងភ័យបន្តិច ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអារម្មណ៍ អស្ចារ្យអ្វីម៉្លោះទេ ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំបាននៅក្នុងសាសនាចក្រ

« គាត់តែងតែចែកបាយបទពិសោធន៍ ផ្ទាល់ ខ្លួនរបស់គាត់—ដូចជាអាមូណ៍ដែលគាត់មាន ពេលគាត់ទៅព្រះវិហារលើកដំបូង »

នេះអស់រយៈពេលរាប់ខែ បូកបញ្ចូលអញ្ចឹង » ។

អំឡុងពេលពីរបីសប្តាហ៍បន្ទាប់ពីបុណ្យជ្រមុជទឹក របស់គាត់មក គាត់និយាយថា « ខ្ញុំមានអាមូណ៍នៃ អំណរដែលពុំអាចពន្យល់បាន ពេលជ្រមុជចូលក្នុងទឹក ហើយងើបចេញពីទឹកឡើងមកវិញ ។ ខ្ញុំមានអាមូណ៍ ថា ខ្ញុំជាមនុស្សថ្មីម្នាក់ ដោយដឹងថា ខ្ញុំកំពុងធ្វើតាម ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយខិតខំអស់ពីសមត្ថភាពខ្ញុំដើម្បី គោរពបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ » ។

ក្នុងនាមជាឪពុកម្តាយរបស់ហ្វារ៉ូស៊ីនដែលពុំបាន រៀបការ លេអូណាដូ និង អែនដែលឡា បានចូលរួម អំឡុងពេលពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបង្រៀន ហ្វារ៉ូស៊ីន ពួកគេបានរៀនអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ និងក្រុមគ្រួសារអស់កល្បជានិច្ច ។ ហ្វារ៉ូស៊ីន និយាយថា « មួយសប្តាហ៍ក្រោយមក ឪពុកខ្ញុំបាន កំណត់ថ្ងៃរៀបការ ។ ម្តាយខ្ញុំរីករាយខ្លាំងណាស់ » ។

បួនខែបន្ទាប់ពីហ្វារ៉ូស៊ីនបានចូលជាសមាជិក សាសនាចក្រ អែនដែលឡាបានដើរតាមគាត់ចូលទៅ ក្នុងទឹកនៃបុណ្យជ្រមុជទឹក ។ គាត់និយាយថា « នោះ គឺជាពេជ័យមួយដ៏អស្ចារ្យ » ។

ពេជ័យផ្សេងទៀតបានកើតមានភ្លាមៗ ។ លេអូណាដូដែលបានជ្រមុជទឹកតាំងពីគាត់នៅ តូច បានត្រឡប់មកសកម្មក្នុងសាសនាចក្រវិញ ។ ការសិក្សាដំណឹងល្អបានក្លាយជាសកម្មភាពចាំបាច់ នៅក្នុងគេហដ្ឋានរបស់ពួកគេ ។ សមាជិកគ្រួសារបាន មានភាពស្និទ្ធស្នាលគ្នាកាន់តែខ្លាំង ។ លេអូណាដូបាន រកឃើញការងារមួយដែលមានលំនឹង ។ ហ្វារ៉ូស៊ីនបាន

ទទួលបព្វជិតភាពអឺរ៉ុន ។

ហ្វារ៉ូស៊ីននិយាយថា « ខ្ញុំចូលចិត្តការកាន់ បព្វជិតភាពណាស់ ដូច្នេះខ្ញុំអាចចែកសាក្រាម៉ង់ដល់ សមាជិកក្នុងរូង ហើយជួយពួកគេរំលឹកសេចក្តីសញ្ញា របស់ពួកគេ ។ ជាពិសេសខ្ញុំរីករាយពេលខ្ញុំបានចែក វាទៅឲ្យគ្រួសារខ្ញុំ និងចែកទៅអែលឌើរដែលបាន បង្រៀនខ្ញុំ ។ ឪពុកខ្ញុំមើលមកខ្ញុំដោយការមោទនភាព ពេលគាត់ឃើញខ្ញុំចែកសាក្រាម៉ង់ វាធ្វើឲ្យខ្ញុំសប្បាយ ចិត្តណាស់ » ។

« វាជារឿងដ៏អស្ចារ្យណាស់ »

ហ្វារ៉ូស៊ីនបានចាប់ផ្តើមធ្វើកិច្ចការនៃការផ្សព្វផ្សាយ សាសនា ពីមុនគាត់បានជ្រមុជទឹក ។

គាត់និយាយថា « ខ្ញុំបានប្រាប់មិត្តភក្តិខ្ញុំបីនាក់ថា ខ្ញុំនឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ។ ពួកគេពីរនាក់បាន មកចូលរួម ។ ខ្ញុំចូលចិត្តចែកបាយដំណឹងល្អ ដូច្នេះ មិត្តភក្តិខ្ញុំយល់ពីអ្វីដែលយើងជឿ និងអ្វីដែលយើង ធ្វើនៅព្រះវិហារ ដូច្នេះពួកគេអាចរៀនពីដំណឹងល្អ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយដឹកនាំទៅរកជីវិត រីករាយ ។ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ ប្រសិនបើពួកគេណា ម្នាក់ជ្រមុជទឹក ហើយក្លាយជាសមាជិកក្នុងក្រុមរបស់ ខ្ញុំ ។ វាជារឿងដ៏អស្ចារ្យណាស់ » ។

ហ្វារ៉ូស៊ីនបានទុកព្រះគម្ពីរមេនជាមួយគាត់នៅ សាលារៀន ហើយគាត់បានយកកូនសៀវភៅអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនាចែកមិត្តភក្តិរបស់គាត់ ។ គាត់ សប្បាយចិត្តក្នុងការឆ្លើយសំណួរអំពីសាសនាចក្រ

ហើយអញ្ជើញមិត្តភក្តិទៅការប្រជុំនៅថ្ងៃអាទិត្យ និងសកម្មភាពយុវវ័យនាពេលយប់ ។ ហើយគាត់ពុំ ខ្លាចនឹងទៅជួបមនុស្សនៅតាមផ្លូវនៅពេលពួកអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនាបង្រៀនគាត់ ហើយគាត់បាន អញ្ជើញពួកគេចៀនអំពីសាសនាចក្រ និងរៀបចំខ្លួន សម្រាប់បុណ្យជ្រមុជទឹក ។

ខេលីននិយាយថា « ហ្វារ៉ូស៊ីនពុំខ្វល់ថា គេថាគាត់ ជាមនុស្សចម្លែកដោយសារតែគាត់ចែកបាយទីបន្ទាល់ របស់គាត់ទេ ។ គាត់ដឹងថា គាត់កំពុងធ្វើកិច្ចការ ត្រឹមត្រូវ ។ គាត់ដឹងថា កិច្ចការខាងវិញ្ញាណមាន សារៈសំខាន់ជាងអ្វីៗផ្សេងទៀតទាំងអស់ » ។

ពេលហ្វារ៉ូស៊ីនចែកបាយទីបន្ទាល់របស់គាត់ យំរំដាន់និយាយថា គាត់ទាញយកអំណាចពី ការប្រើចិត្តជឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះដំណឹងល្អ និងពេជ័យរបស់គាត់ ។

យំរំដាន់និយាយថា « គាត់បានឃើញពេជ័យ ដែលកើតមានដល់គ្រួសារគាត់ ជាអ្វីដែលបំផុសគំនិត គាត់ឲ្យមានភាពក្លាហាន ហើយមានភាពស្មោះត្រង់ ក្នុងការចែកបាយដំណឹងល្អជាមួយមិត្តរបស់គាត់ ។ ពេលគាត់ថ្លែងទីបន្ទាល់ទៅកាន់សាសនាគន់ការីម្នាក់ អំពីអ្វីដែលជាពេជ័យជំនុំសម្រាប់ឪពុកម្តាយរបស់ គាត់នោះគឺការរៀបការ ប៉ុន្តែវាមានការលំបាកចំពោះ គាត់ដែលត្រូវរង់ចាំបួនខែ បន្ទាប់ពីគាត់ជ្រមុជទឹក ហើយ ដើម្បីឲ្យម្តាយគាត់ជ្រមុជទឹក ។ គាត់បាន រំជួលចិត្ត ហើយបានធ្វើឲ្យគាត់យំ ។ ក្រោយមក គាត់បានថ្លែងទីបន្ទាល់ថា ប្រសិនបើយើងគោរព

មនុស្សដទៃ រួមទាំងប្អូនស្រីខ្ញុំផងដែរ » ។

វាមិនគួរជារឿងភ្ញាក់ផ្អើលទេ ដែលគោលបំណងដ៏ធំបំផុតមួយរបស់ហ្វារ៉ូស៊ី ក្លាយជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោង បន្ទាប់ពីគាត់រៀនចប់វិទ្យាល័យ ។

គាត់និយាយថា « ខ្ញុំចង់ចែកចាយសេចក្តីពិតនេះជាមួយអ្នកដែលពុំដឹងពីវា ។ ខ្ញុំចង់អញ្ជើញពួកគេឲ្យលាងជម្រះអំពើបាបរបស់ពួកគេ ។ ខ្ញុំចង់បង្រៀនពួកគេអំពីរបៀបដែលពួកគេអាចក្លាយជាក្រុមគ្រួសារ

អស់កល្បជានិច្ច ។ ខ្ញុំចង់អញ្ជើញពួកគេឲ្យរីករាយក្នុងពេលនេះ ហើយរស់នៅក្នុងស្ថានភាពមួយនៃសុភមង្គលដែលមិនចេះចប់មិនចេះហើយ បន្ទាប់ពីជីវិតនេះ » ។ ■

កំណត់ចំណាំ

១. សូមមើលប្រធាន វិស្វល អិម ណិលសុន « សង្ឃឹមអ៊ីស្រាអែល » (ការប្រជុំមន្ត្រីដ្ឋានទូទាំងពិភពលោកសម្រាប់យុវវ័យ ថ្ងៃទី ៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៨) គេហទំព័រ HopeofIsrael .ChurchofJesusChrist.org ។

និងអារម្មណ៍ពេលគាត់អានព្រះគម្ពីរមរមនជាដើម » ។

តាមបទបញ្ញត្តិ ព្រះនឹងមើលថែយើង » ។

ខេលីនបន្ថែមថា ទីបន្ទាល់របស់ហ្វារ៉ូស៊ីធ្វើឲ្យគាត់ក្លាយជាសមាជិកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់ដ៏មានឥទ្ធិពល ។

« គាត់ពុំនិយាយអ្វីដូចជា « អ្វី ខ្ញុំបានស្តាប់ឮគេនិយាយរឿងនេះនៅព្រះវិហារ » ទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញគាត់តែងតែចែកចាយបទពិសោធន៍ ផ្ទាល់ ខ្លួនរបស់គាត់—ដូចជាអារម្មណ៍ដែលគាត់មាន ពេលគាត់ទៅព្រះវិហារលើកដំបូង និងអារម្មណ៍ពេលគាត់អានព្រះគម្ពីរមរមនជាដើម ។ អារម្មណ៍ទាំងនោះពិតប្រាកដ និងច្បាស់លាស់ណាស់ » ។

« ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ប្រសើរជាតិ »

ចំពោះហ្វារ៉ូស៊ីការចែកចាយដំណឹងល្អនាំមកនូវពរជ័យមួយផ្សេងទៀត ។

គាត់និយាយថា « ជូនកាលរឿងអាក្រក់បានកើតឡើងចំពោះខ្ញុំនៅសាលារៀន ប៉ុន្តែក្រោយមកពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានមកគោរពទូរខ្ញុំ ហើយសួរប្រសិនបើខ្ញុំមានចិត្តចង់ទៅជួយពួកគេបង្រៀន ។ បន្ទាប់ពីទៅបង្រៀនជាមួយពួកគេមក ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំគ្មានបញ្ហាអ្វីទាំងអស់ ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ប្រសើរឡើងជានិច្ច ពេលខ្ញុំចេញទៅបង្រៀនជាមួយពួកគេ អានព្រះគម្ពីរជាមួយពួកគេ និងជួយពួកគេចែកចាយដំណឹងល្អ ។ ការចែកចាយដំណឹងល្អ និងការប្រើប្រាស់វីដេអូរបស់ខ្ញុំពង្រឹងទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ ។ ហើយការបង្រៀនដំណឹងល្អផ្តល់ឱកាសឲ្យខ្ញុំធ្វើជាគំរូដល់

ហ្វារ៉ូស៊ីរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយពេលល្ងាចជាមួយអែលឆែរខេលីន កំនណាដើរ (ខាងលើបកណ្តាល) និង អែលឆែរ យ៉ាដាន់ ស្វែតុន (ខាងលើបខាងស្តាំ) ។

គ្មានអ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះទេ

« យុវវ័យដ៏អស្ចារ្យជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ប្អូនៗត្រូវបានបញ្ជូនមកកាន់ផែនដីនៅគ្រាដ៏ជាក់លាក់នេះ ជាគ្រាដ៏សំខាន់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃពិភពលោកដើម្បីជួយប្រមូលវង្សអ៊ីស្រាអែល ! គ្មាន អ្វីកើតឡើងនៅលើផែនដីនេះក្នុងពេលនេះ ដែលសំខាន់ជាងកិច្ចនេះទេ ។ គ្មាន អ្វីដែលមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងជាងនោះទេ ។ គ្មាន ទាល់តែសោះ ។

« ការប្រមូលផ្តុំនេះគួរតែមានអត្ថន័យ ទាំងស្រុង ចំពោះប្អូនៗ ។ នេះ គឺជាបេសកកម្មដែលប្អូនៗត្រូវបានបញ្ជូនមកផែនដី » ។

ប្រធាន វិស្វល អិម ណិលសុន « សង្ឃឹមអ៊ីស្រាអែល » (ការប្រជុំមន្ត្រីដ្ឋានទូទាំងពិភពលោកសម្រាប់យុវវ័យ ថ្ងៃទី ៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៨) HopeofIsrael .ChurchofJesusChrist.org ។

« តើខ្ញុំអាចស្វែងរកមិត្តភក្តិដែលមានបទដ្ឋានល្អដោយរបៀបណា ? »

« សេចក្តីមេត្តាករុណាក្នុងនាមជាមិត្តភក្តិដែលជួបព្រះគ្រីស្ទ បានចាក់ដោតយ៉ាងជ្រៅ និងផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់យើង ។ យើងគួរតែចងចាំឲ្យច្បាស់ថា ជារឿយៗព្រះអម្ចាស់បញ្ជូន « ពរជ័យមកពីស្ថានលើ តាមរយៈពាក្យសម្តី និងទង្វើនៃអ្នកដែលស្រឡាញ់ » ។

អែលឌើរ យ៉ូសេប ប៊ី រ៉ែតលីន (១៩១៧-២០០៨) ក្នុងក្រុមនៃពួកសាវកដំបំពុំនាក់នៅក្នុងសន្តិសុខទូទៅខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ។

សន្តានចិត្តល្អគឺជាគន្លឹះ
សូមបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ និងចិត្តល្អចំពោះពួកគេ ។ សូមបង្ហាញថា អ្នកខ្វល់ខ្វាយពីពួកគេ និងសុភមង្គលរបស់ពួកគេ ។

ប្រសិនបើពួកគេពុំបង្ហាញថា ពួកគេខ្វល់ខ្វាយនឹងអ្នក ហើយគ្មានសន្តានចិត្តល្អនឹងអ្នក អ្នកប្រហែលជាពុំចង់បន្តមិត្តភាពនោះទៀតទេ ។

ម៉ារី ប៊ី អាយុ ១៩ ឆ្នាំ រដ្ឋអាហ្សីហ្សា ស.រ.អ.

ចែកចាយដំណឹងល្អ
អ្នកអាចរកឃើញមិត្តថ្មីដែលមានបទដ្ឋានល្អ តាមរយៈការទៅបង្រៀនជាមួយពួកអ្នកផ្សេងៗសាសនា ។ ពួកគេស្គាល់យុវវ័យ

មួយចំនួនដែលត្រូវការមិត្តភក្តិនៅក្នុងសាសនាចក្រ ។

អែលឌើរ យ៉ូសេប ប៊ី រ៉ែតលីន អាយុ ២០ ឆ្នាំ បេសកកម្ម បាបាដូស ប្រើដំបូន

អធិស្ឋានឲ្យមិត្តភក្តិរបស់អ្នក
ខ្ញុំអធិស្ឋានច្រើន ដើម្បីដឹងថា តើមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំគឺជាមិត្តភក្តិត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ជាអ្នកដែលអាចជួយខ្ញុំឲ្យលើកកម្ពស់បទដ្ឋានខ្ញុំ និងទីបន្ទាល់ខ្ញុំអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

អ៊ីម៉ាណុល អិម អាយុ ១៨ ឆ្នាំ ទីក្រុងឈីហោហោ ប្រទេស ម៉ិកស៊ិក

ព្រះនឹងជួយអ្នក

ខ្ញុំបានឃើញថា ប្រសិនបើខ្ញុំខិតខំ
ស្វែងរកមនុស្សដែលបង្ហាញពី
របស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះបានធ្វើឲ្យ
មានការផ្លាស់ប្តូរទាំងស្រុង ។

ព្រះវរបិតាស្នាក់នៅជាប់ដឹងពីបំណងប្រាថ្នារបស់អ្នក
ហើយប្រសិនបើអ្នកធ្វើផ្នែករបស់អ្នក នោះទ្រង់នឹង
ឆ្លើយតបការអធិស្ឋានទាំងនោះ ។

អូលីវៀ ពី អាយុ ១៩ ឆ្នាំ រដ្ឋយូថាហ៍ ស.រ.អា

រស់នៅតាមបទដ្ឋានរបស់អ្នក

ចូរធ្វើជាកំរិតក្នុងការរស់នៅតាមបទដ្ឋានរបស់អ្នក ។
ហើយប្រសិនបើអ្នកមានមិត្តភក្តិដែលគ្មានបទដ្ឋានដូច
អ្នក សូមបង្ហាញថា ពួកគេពិសេសនៅក្នុងព្រះនេត្រ
របស់ព្រះ ។ ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់មនុស្សគ្រប់រូប
ហើយបានបង្រៀនពួកគេឲ្យធ្វើតាមមាត់របស់ទ្រង់ ។
បើណាត ប៊ី អាយុ ១៩ ឆ្នាំ ទីក្រុងផាឡាក់ស៍ ប្រទេសហ្វីលីពីន

ការឆ្លើយតបទាំងឡាយធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងទុកជាជំនួយ និង
ទស្សនវិស័យមិនមែនជាការប្រកាសអំពីគោលលទ្ធិសាសនាចក្រជា
ផ្លូវការនោះទេ ។

តើអ្នកគិតដូចម្តេច ?

« តើខ្ញុំអាចយកឈ្នះលើអារម្មណ៍
ឯកោដូចម្តេច ? »

ប្រសិនបើអ្នកមានបំណងឆ្លើយនឹងសំណួរនេះ សូមផ្ញើមតិ
របស់អ្នក និងរូបថតមានគុណភាពច្បាស់មួយសន្លឹកឲ្យបាន
ត្រឹមថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៩ ទៅកាន់គេហទំព័រ
liahona.ChurchofJesusChrist.org (សូមចុច
« Submit an Article or Feedback ») ។

ចម្លើយអាចនឹងត្រូវបានកែសម្រួលឡើងវិញ ប្រសិនបើវាផ្ទុក
ពេក ឬមិនសូវច្បាស់លាស់ ។

តើសាសនាចក្រមានទស្សនៈដូចម្តេចដែរ ទៅលើបរិស្ថាន ?

ពាក្យគន្លឹះនៅក្នុងការយល់ដឹងពីទស្សនៈយើងស្តីពីបរិស្ថាននោះគឺ *ការទទួលខុសត្រូវ* ។ វាពុំមែន
មានន័យថា មនុស្សមានផែនដី ហើយអាចប្រើប្រាស់វាតាមចិត្តពួកគេចង់នោះទេ តែផ្ទុយទៅវិញ
គឺថា យើងមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះរបៀបដែលយើងប្រើធនធានរបស់ផែនដី (សូមមើល
គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ១០៤:១៣-១៥) ។ ទោះជា « មានបរិបូរគ្រប់គ្រាន់ និងនៅសល់
ទៀតផង » (គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ១០៤:១៧) នោះព្រះសព្វព្រះទ័យឲ្យយើងប្រើប្រាស់
ធនធាននានារបស់ផែនដីដោយឆ្លាតវៃ (សូមមើល គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ៥៩:២០) ។

ព្រះបានបង្កើតផែនដី ហើយប្រកាសពីការបង្កបង្កើតរបស់ទ្រង់ថា « ការល្អប្រពៃ » (សូមមើល
លោកុប្បត្តិ ១:១, ៣១) ។ ផែនដីនេះគឺត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់បុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ ជា
ផ្នែកមួយនៃផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ ។ ផែនដីនឹងត្រូវបានបន្សុទ្ធ ហើយទទួលនូវ
សិរីរុងរឿងនៃសេរីសេរីស្ថាន (សូមមើល គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ៨៨:១៨-១៩) ។

ព្រះបានបង្កើតផែនដីដ៏គ្រាន់តែមានប្រយោជន៍ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងមានសម្រស់ស្រស់ស្អាត
ទៀតផង ។ អ្វីនៅលើផែនដី « ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ផលប្រយោជន៍ និងការប្រើប្រាស់របស់
មនុស្ស ទាំងដើម្បីផ្តាច់ភ្នែក និងដើម្បីធ្វើឲ្យចិត្តអរសប្បាយផង » ព្រមទាំង « ដើម្បីធ្វើឲ្យព្រលឹង
មានជីវិតដ៏វៃឡើង » (គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ៥៩:១៨-១៩) ។

យើងគួរតែគោរពព្រះដោយការថ្លែងអំណរគុណនូវការបង្កបង្កើតរបស់ទ្រង់ បង្ហាញអំណរគុណ
ដល់វត្ថុទាំងនោះ ហើយព្យាយាមរក្សាវាឲ្យបានស្រស់ស្អាត ។ យើងគួររក្សាធនធាននានា ការពារ
ធម្មជាតិ ហើយចៀសវាងពីការបំពុល និងកាកសំណល់ ។

ថ្មីជ្រុងយ៉ាងឯកនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ យើង

ដោយប្រធាន ហ្គេដុន ប៊ី ហ៊ុនគី (១៩១០-២០០៨)
ប្រធានទី ១៥ នៃសាសនាចក្រ

នៅ ក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធថ្មីនីមួយៗ យើងមានពិធី
បញ្ចុះបឋមសីលា ដែលស្របទៅនឹងប្រពៃ
ណីដែលត្រូវទៅរកគ្រាបុរាណ ។ ពីមុន
ការប្រើប្រាស់បេតុង គ្រឹះជញ្ជាំងនៃអគារត្រូវបានចាក់ជាមួយនឹង
ថ្មធំៗ ។ រណ្តៅត្រូវបានដឹក ហើយថ្មត្រូវបានដាក់ជាគ្រឹះក្រោម ។
ផ្តើមពីចំណុចចាប់ផ្តើម គ្រឹះជញ្ជាំងនឹងត្រូវសាងសង់តម្រង់ទៅទិស
ដៅតែមួយ ទៅមេថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក បន្ទាប់មកជ្រុងម្ខាងនឹងត្រូវបាន
បង្វែរ ហើយជញ្ជាំងនឹងរៀបទៅរកជ្រុងម្ខាងទៀត ជាកន្លែងដែល
ថ្មផ្សេងទៀតនឹងត្រូវបានដាក់ ចេញពីកន្លែងដែលជញ្ជាំងនឹងរៀប
ទៅកាន់ជ្រុងម្ខាងទៀត ហើយនោះគឺជាចំណុចចាប់ផ្តើម ។ . . . ថ្ម
ចុងក្រោយគេដែលត្រូវបាននិយាយនោះគឺថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក ហើយ
ទីតាំងរបស់វាក្លាយជាហេតុផលមួយសម្រាប់ការសាងសង់ខ្លាំងក្លា ។
ជាមួយនឹងថ្មជ្រុងនេះឈរនៅក្នុងទីតាំងវា នោះគ្រឹះត្រូវបានត្រៀម
ជាស្រេចសម្រាប់សំណង់ដ៏មហិមា ។ ហេតុដូច្នេះ ពាក្យប្រដូចដែល
ប៉ូលបានប្រើក្នុងការពិពណ៌នាអំពីសាសនាចក្រពិត ៖

ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាអ្នកដទៃ ឬជាអ្នកគ្រាន់តែសំណាក់
នៅទៀតទេ គឺជាជាតិតែមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធ ជាពួកដ៏ណាក់ព្រះវិញ
ដែលបានស្តារឡើងលើជើងជញ្ជាំងនៃពួកសាវ័ក និងពួកហោរា
ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះឯងទ្រង់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក
ដែលដោយសារទ្រង់ដ៏ណាក់ទាំងមូលនោះបានផ្តុំភ្ជាប់គ្នា

ទាំងចម្រើនឡើងជាវិហារបរិសុទ្ធក្នុងព្រះអម្ចាស់ » (អេភេសូរ
២:១៩-២១) ។

យើងមានថ្មជ្រុងគ្រឹះដែលសាសនាចក្រនៅថ្មចុងក្រោយ
នេះត្រូវបានស្ថាបនាដោយព្រះអម្ចាស់ និងសាងសង់ឡើង
« បានផ្តុំភ្ជាប់គ្នា » ។ វាពិតជាគ្រឹះដ៏រឹងមាំចំពោះកិច្ចការនេះ ជា
គ្រឹះពិតប្រាកដ ជាយុថ្នាដែលសាសនាចក្រនេះឈរលើ ។ [ប៉ុន្តែ]
ខ្ញុំនិយាយពីថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក ដែលយើងទទួលស្គាល់ ហើយគោរព
នោះគឺព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ . . .

ទ្រង់គឺជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯកនៃសាសនាចក្រនេះដែលមានព្រះនាម
របស់ទ្រង់គឺ សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធថ្មី
ចុងក្រោយ ។ គ្មាននាមឈ្មោះណាទៀតបានប្រទានមកមនុស្ស
លោក ឲ្យយើងរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះនោះឡើយ (សូមមើល កិច្ចការ
៤:១២) ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកនិពន្ធនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ជាអ្នក
ប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច (សូមមើល ហេព្រើរ ៥:៩) ។ គ្មាន
នរណាដែលស្មើទ្រង់ឡើយ ។ គ្មាននរណាធ្លាប់ស្មើទ្រង់ដែរ ។ គ្មាន
នរណានឹងស្មើទ្រង់ឡើយ ។ សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះចំពោះ
អំណោយនៃបុត្រាដ៏ស្នូនភ្នារបស់ទ្រង់ ដែលបានប្រទានព្រះជន្មទ្រង់
ដែលយើងអាចរស់នៅ ហើយទ្រង់គឺជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯកដ៏រឹងមាំនៃ
សេចក្តីជំនឿរបស់យើង និង សាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ ។ ■

ដកស្រង់ចេញពីសន្ទនាថ្នាក់នៅក្នុងសន្និសីទទូទៅខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៨៤ ។

ឧប្បដ្ឋានទាំងបួននៃសាសនាចក្រ

ប្រធាន ហ្គេដុន ប៊ី ហ៊ិងគី បានថ្លែង
ទីបន្ទាល់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាឪពុក
យ៉ាងឯកនៃសេចក្តីជំនឿរបស់យើង ។

លោកក៏បានបង្រៀនថា មានឪពុកគ្រឹះផ្សេងទៀតដែល
សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើន
ក្រោយសាងសង់ពីលើ ។

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ

ព្រះអម្ចាស់ និង
ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់
យើង ។ ឪពុកយ៉ាង
ឯកដែលយើងសង់
សេចក្តីជំនឿយើង និង
សាសនាចក្រពីលើ ។

ការនិមិត្តដំបូង

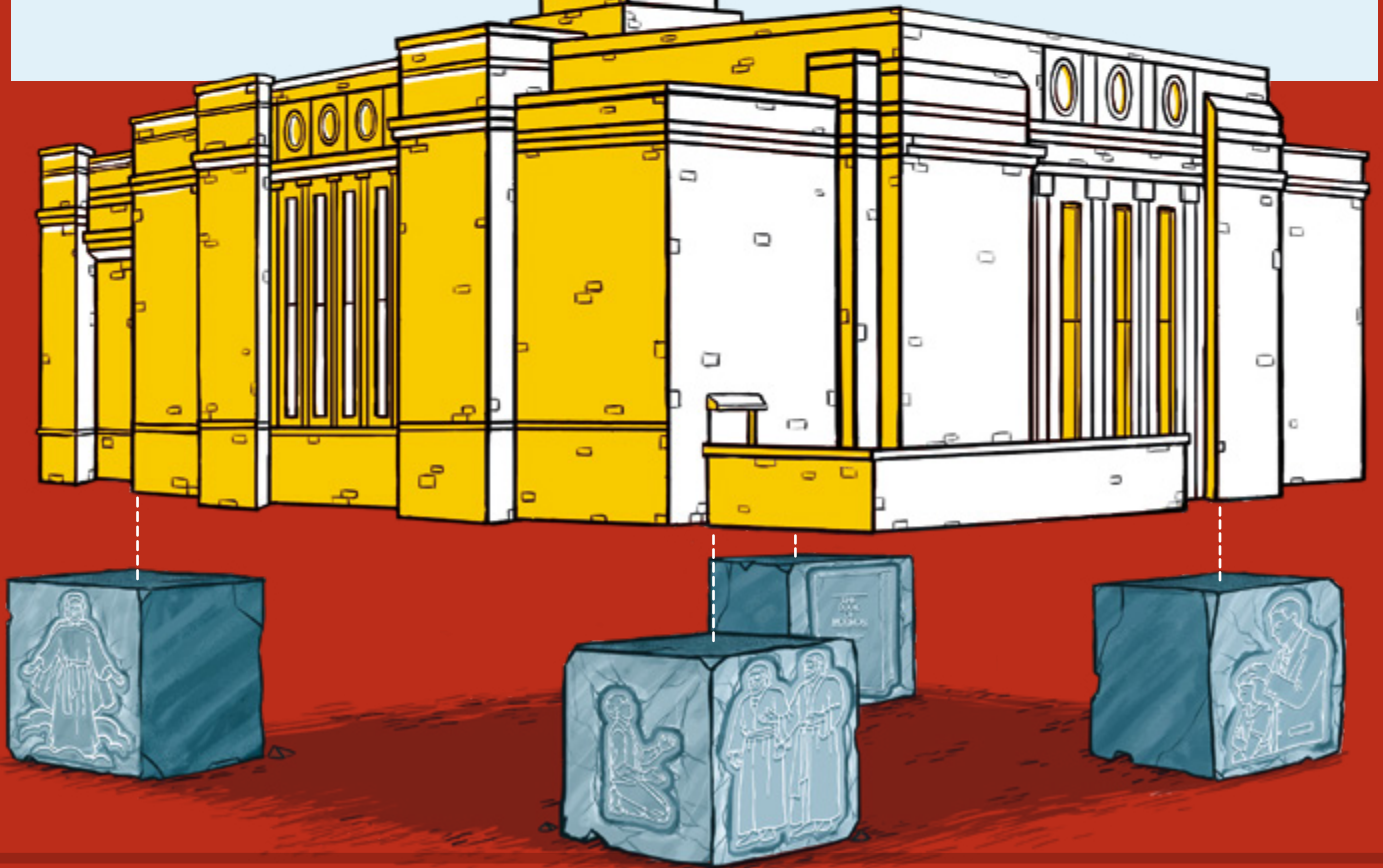
បានបើកនូវកិច្ចការដ៏
អស្ចារ្យនៃការស្តារឡើង
វិញ ។

ព្រះគម្ពីរមរមន

ថ្លែងដូចជាសំឡេងចេញ
ពីឆ្នលីដីជាមួយនឹងពាក្យ
សម្តីរបស់ពួកព្យាករី
ដោយថ្លែងទីបន្ទាល់ពី
ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃមនុស្ស
លោក ។

បញ្ចេញសារ

តាមរយៈអំណាច និងសិទ្ធិ
អំណាចបញ្ចេញសារ បុរស
ធ្វើកិច្ចការនៅក្នុងព្រះនាម
ព្រះ ក្នុងការចាត់ចែង
កិច្ចការនៃនគរបស់
ទ្រង់ ។

យុវមជ្ឈិមវ័យ

តើអ្នកដែលអាចធ្វើជាស្វាមី ឬភរិយានា
ពេលអនាគតរបស់អ្នកមានបញ្ហាជាមួយ
ករណីអាសគ្រាមដែរឬទេ ?

មានសេចក្តីសង្ឃឹម និងជំនួយ ។ នេះជា
របៀបដែលអ្នកអាចបន្តឆ្ពោះទៅមុខដោយ
សេចក្តីជំនឿ ។

ទំព័រ ៤២

យុវវ័យ
ឥទ្ធិពលនៃមិត្តល្អ

ទំព័រ ៥២–
៥៧, ៦២

ចូរមកតាមខ្ញុំ
អេកេស្តរ ២ ៖ តើអ្វីខ្លះជាថ្មី
ផ្អែងនៃសាសនាចក្រ ?

ទំព័រ ៦៤

សាសនាបុគ្គល
រូបវន្តស្រីក្រីស្ត
សិល្បៈសិល្បៈសិល្បៈសិល្បៈសិល្បៈ

ជ្រយមិត្ត

ស្នើសុំមកពី
សិទ្ធិធានា: រដ្ឋ
ប្រជាធិបតេយ្យ
ក្នុងហ្គេត !
 សូមមើលទំព័រ ២៤-២៧

ដោយប្រធាន បាណ្ឌិន អេក អ៊ុក
និប្រឹក្សានីមួយក្នុងគណៈប្រធាននីមួយ

ការស្រឡាញ់មនុស្សដទៃដូច ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់យើង

ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានបទបញ្ញត្តិសំខាន់មួយដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ៖
« ស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា
ដែរ » (យ៉ូហាន ១៥:១២) ។ ក្នុងនាមជាអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ យើងគួរតែ
រស់នៅជាមួយមនុស្សដទៃប្រកបដោយភាពសុខសាន្ត ។ នោះគឺរួមទាំងអ្នកដែល
គ្មានជំនឿដូចយើងផងដែរ ។

នេះជារបៀបមួយចំនួនដែលយើងអាចស្រឡាញ់មនុស្សដទៃដូច
ព្រះអង្គសង្គ្រោះស្រឡាញ់យើង ៖

- ចូរមានសន្តានចិត្តល្អជាមួយអ្នកដែលមានជំនឿផ្សេងពីយើង ។
- បង្ហាញការគោរពដល់ជំនឿរបស់ពួកគេ ។
- មិនត្រូវសម្តែងកិរិយា ឬជេរនរណាទេ ។

- ចូរធ្វើជាអ្នកស្តាប់ដ៏ល្អម្នាក់ ។
- ចូរចេះគួរសម ។ កុំឈ្មោះប្រកែកគ្នាដោយកំហឹង ។
- ការពារអ្វីដែលពិត ។
- ប្រាប់មនុស្សដទៃអំពីដំណឹងល្អក្នុងរបៀបដ៏រាបសា ។ « [និយាយ] សេចក្តីពិតដោយស្ងួត
ត្រង់ » (អេភេស្យ ៤:១៥) ។

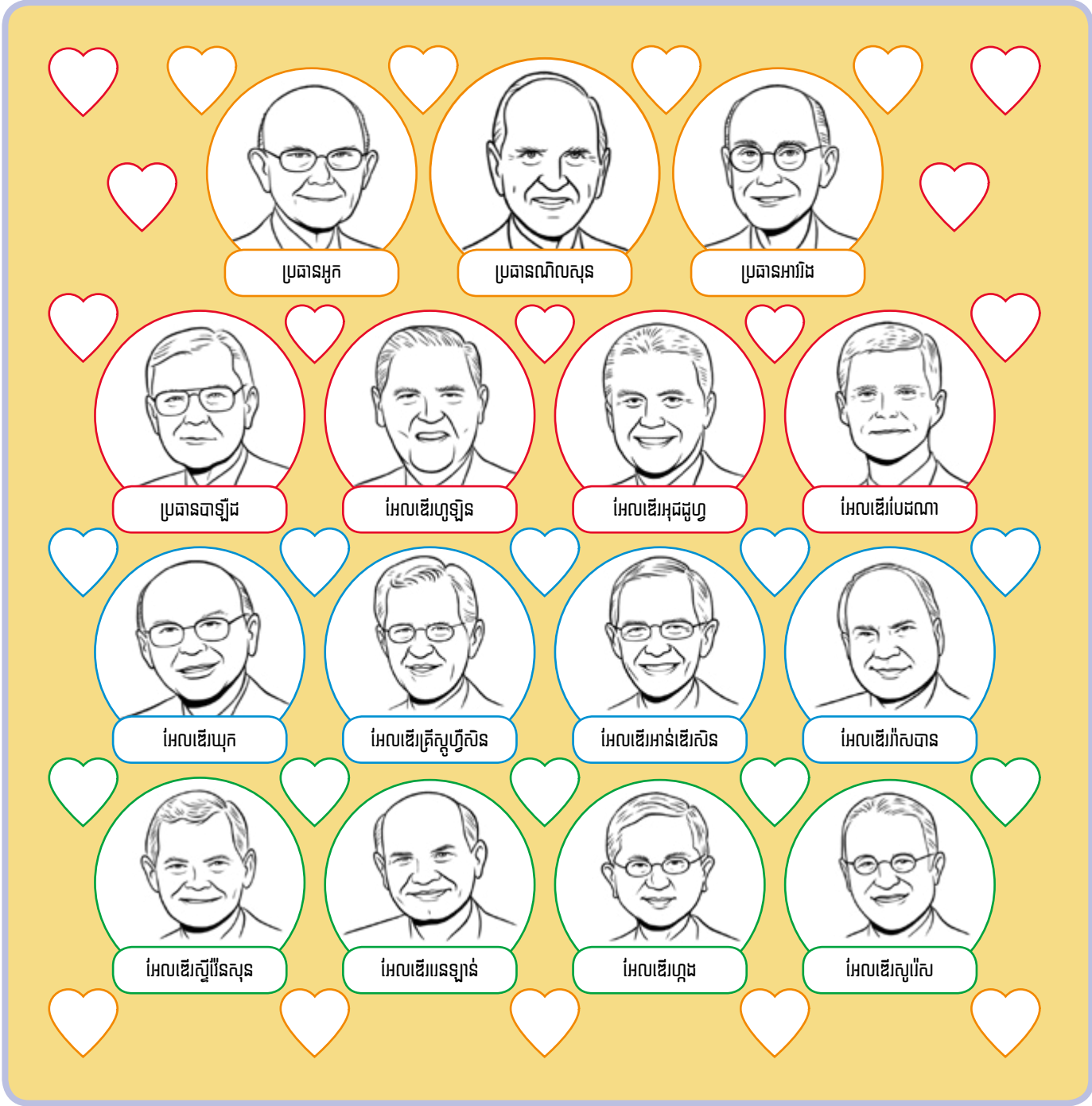
បទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលឲ្យស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូច
ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់យើងគឺប្រហែលជាសេចក្តីល្អរុងរឿងដ៏ធំជាងគេរបស់យើង ។ ខ្ញុំ
អធិស្ឋានថា យើងអាចព្យាយាមបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់នៅគ្រប់កិច្ចការដែល
យើងធ្វើ ។ ●

ដកស្រង់មកពី - *Loving Others and Living with Differences* - Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ
២០១៤ ទំព័រ ២៥-២៨ ។

ពួកព្យាបាល និងពួកសារក

ឧត្តម្តីចែងថា សាសនាចក្រត្រូវបាន « ស្តារឡើងលើដើមឆ្នាំងនៃពួកសារក និងពួកហោរា ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះឯង ទ្រង់ជាច្បងយ៉ាងឯក » (អេភេសូ ២:២០) ។ នេះមានន័យថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដឹកនាំសាសនាចក្រនេះតាមរយៈពួកព្យាបាល និងពួកសារក បច្ចុប្បន្ននេះ ។

សូមដាក់ពណ៌ល្បែងបន្តស្បូវដែលផ្ទៃក្នុងសន្និសីទទូទៅ ។ ឬដាក់ពណ៌ល្បែងទាំងនោះ បន្ទាប់ពីសន្និសីទ ពេលអ្នកនិយាយជាមួយគ្រួសារអ្នកអំពីសុខភាពដែលអ្នកពេញចិត្ត ។ សូមដាក់ពណ៌បេះដូងរាល់ពេលដែលអ្នកស្តាប់ឮនូវណាម្នាក់និយាយពីព្រះយេស៊ូវ ។ ទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នក ។

ទំព័រនេះគាំទ្រដល់ទំព័រទី ១៥៥ នៃសៀវភៅ ចូរមកតាមខ្ញុំ—សម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗ និងក្រុមគ្រួសារ ។

រចនាប្រកាសដោយ ហ៊ែន ហ៊ែន

ជិតបង្ហើយពេលអធិស្ឋាន

ប្រើខ្លួនមិនហ៊ានចូលគេង
វិញ ។ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង
បើសិនគាត់មានសុបិនអាក្រក់
ទៀតនោះ ?

ដោយ លូស៊ី ស្ទីវីនសុន
នស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

« ចូរអធិស្ឋាន នោះទ្រង់នឹងស្តាប់អ្នក »
(សៀវភៅចម្រៀងកុមារ ទំព័រ ១២) ។

ប្រឌីក្រោកអង្គុយលើគ្រែយ៉ាងលឿន ។ បេះដូងគាត់
លោតញាប់ខុសចង្វាក់ ។

ដំណក់ភ្លៀងបានធ្លាក់លើដំបូលផ្ទះ ពេលគាត់ក្រោកអង្គុយក្នុងបន្ទប់
ងងឹតនោះ ។ គាត់អាចស្តាប់ឮសំឡេងដំណក់ទឹកភ្លៀងធ្លាក់លើដើមល្វានៅខាង
ក្រៅបង្អួចគាត់ ហើយមានខ្យល់ក្តៅស្អុះស្អាប់ ។ ប្រឌីបានដកដង្ហើមធំ ហើយ
ព្យាយាមសម្រាកវិញ ។ វាគ្រាន់តែជាសុបិនប៉ុណ្ណោះ ។

គាត់បានងើបចេញពីគ្រែ ហើយបានចូលទៅក្នុងបន្ទប់របស់ឪពុកម្តាយ
គាត់ ។ ម៉ាក់ និងប៉ាក់ពុងសម្រាន្តយ៉ាងស្តប់ស្តល់ ។ សេលៀយ៉ាប្អូនស្រីរបស់
គាត់ចំកោងខ្លួននាងនៅលើគ្រែគេងផងដែរ ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដំណើរការល្អ ។
គ្រួសារគាត់មានសុវត្ថិភាព ។

ប្រឌីបានឡើងលើគ្រែវិញ ហើយព្យាយាមចូលគេងវិញ ។ គាត់ប្រែខ្លួនចុះ
ឡើង ហើយគាត់រសាប់រសល់កាន់តែខ្លាំងឡើង ។ គាត់បានដឹងថា សុបិនគាត់
មិនពិតទេ ប៉ុន្តែវាគួរឲ្យភ័យខ្លាចណាស់ ! ទោះបីជាគាត់មានការនឿយហត់ក្តី
គាត់ខ្លាចនឹងការដកលក់ម្តងទៀត ។ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង បើសិនគាត់មាន
សុបិនអាក្រក់ទៀតនោះ ?

ប្រឌីបានតម្រេកខ្លួនគាត់ ហើយសម្លឹងមើលពិដាន ។ គាត់បានខំគិតពីគំនិត
រីករាយ ។ « ព្រះវរបិតាស្តី ទ្រង់គង់ទីនោះឬ ? តើទ្រង់ឮហើយឆ្លើយការអធិស្ឋា
នកូនឬទេ ? ភាពកក់ក្តៅបានគ្រប់ដណ្តប់លើប្រឌី ពេលគាត់បានគិតពីទំនុកបទ
នៃចម្រៀងកុមារដែលគាត់ពេញចិត្ត ។ អ្នកគ្រូគឺអូស្តានបានបង្រៀនពួកគេថា ព្រះ
វរបិតាស្តីកំពុងមើលថែពួកគេជានិច្ច ។ ពួកគេអាចអធិស្ឋានទៅកាន់ទ្រង់គ្រប់
ពេល គ្រប់ទីកន្លែង ។

ប្រឌីបានដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ ។ គាត់
បានងើបចេញពីគ្រែ ហើយបានលុតជង្គង់
អធិស្ឋាន ។

គាត់បានអធិស្ឋានថា « ឱព្រះវរបិតាស្តីអើយ
ទូលបង្គំខ្លាចណាស់ ។ សូមជួយរក្សាគ្រួសារទូលបង្គំ
ឲ្យមានសុវត្ថិភាពផង ។ ហើយសូមជួយទូលបង្គំឲ្យចូល
ដេកវិញ ហើយកុំឲ្យមានសុបិនអាក្រក់ទៀត » ។

ប្រឌីបានបញ្ចប់ការអធិស្ឋានគាត់ ហើយឡើងទៅលើគ្រែគាត់វិញ ។ គាត់
បានសម្រាក ហើយចិត្តគាត់ក៏មានភាពសុខសាន្ត ។ មិនយូរប៉ុន្មានក្រោយមក
គាត់បានគេងលក់ស្តប់ស្តល់ ។

ពេលព្រឹកឡើង ប្រឌីបានភ្ញាក់ឡើងពេលពន្លឺព្រះអាទិត្យចាំងតាមបង្អួច ។
គាត់អាចស្តាប់ឮសំឡេងឆ្នាំងខ្នុរក្នុងផ្ទះបាយ ហើយបានក្រោកទៅរកម៉ាក់ ។
សេលៀយ៉ាកំពុងអង្គុយនៅឯតុបាយ ញ៉ាំដំឡូងឈើស្បែកដែលនៅសល់ ។ ម៉ាក់
កំពុងកម្តៅដំឡូងឈើស្បែកខ្លះឲ្យប្រឌីញ៉ាំផងដែរ ។

ម៉ាក់បាននិយាយថា « Bonjour ។ តើកូនគេងលក់ស្រួលទេ ? »
ប្រឌីតបថា « ខ្ញុំបានសុបិនអាក្រក់ណាស់ ។ ប៉ុន្តែកូនបានអធិស្ឋាន ។
ព្រះវរបិតាស្តីបានជួយកូនឲ្យមានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាព » ។

ម៉ាក់បាននិយាយថា « ម៉ាក់ស្តាយណាស់ដែលកូនសុបិនអាក្រក់ » ។
គាត់បានឱបប្រឌីយ៉ាងណែន ហើយពុំលែងសោះអស់ពេលយ៉ាងយូរ ។
« ប៉ុន្តែម៉ាក់សប្បាយចិត្តណាស់ដែលកូនបានអធិស្ឋាន ។ ឃើញថា
ព្រះវរបិតាស្តីពិតជាបានជួយកូនមែន » ។

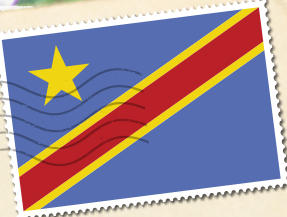
ប្រឌីនិយាយថា « ទ្រង់បានជួយកូនមែន ។ កូនអាចគេងលក់ស្តប់ស្តល់ម្តង
ទៀត ហើយពុំសុបិនអាក្រក់ទៀតទេ » ។ ប្រឌីបានឱបម៉ាក់យ៉ាងណែន ។ គាត់
បានរីករាយដែលបានដឹងថា ទោះគាត់មានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាចប៉ុណ្ណាក៏ដោយ
ព្រះវរបិតាស្តីនឹងគង់នៅក្បែរ ប្រសិនបើគាត់អធិស្ឋាន ។ ●

សូមបើកទំព័រនេះដើម្បីជួបកុមារនៅក្នុងរឿងនេះ ។

រចនាដោយ ខាង ឆ្វេង

ស្នូល មកពី

សាធារណៈរដ្ឋ ប្រជាធិបតេយ្យ កុងហ្គោ !

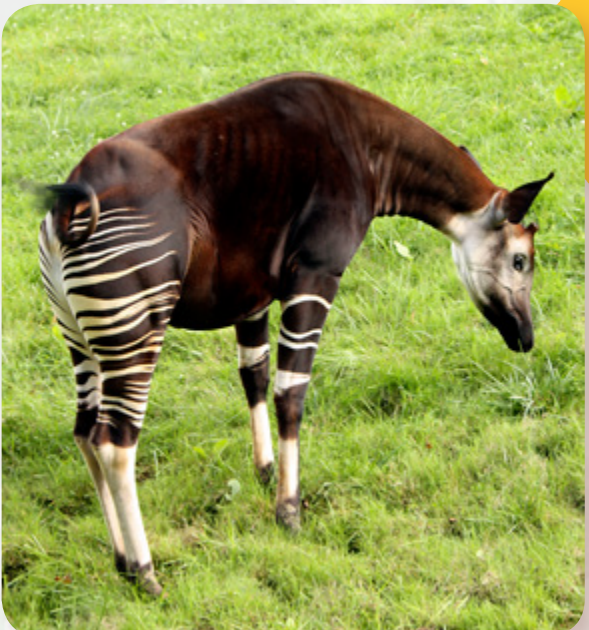

សាធារណៈរដ្ឋ
ប្រជាធិបតេយ្យកុងហ្គោ មាន
ទីតាំងស្ថិតនៅប្រទេសអាហ្វ្រិក
កណ្តាល ។ មានប្រជាជន
ប្រមាណជា ៨០ លាននាក់
រស់នៅទីនោះ ។

ជម្រាបសួរពួកយើងឈ្មោះ
ម៉ាហ្គោ និង ប៉ោឡូ ។

ពួកយើងកំពុងធ្វើ
ទស្សនកិច្ចនៅសាធារណៈរដ្ឋ
ប្រជាធិបតេយ្យកុងហ្គោ ។

ផ្នែកដ៏ធំមួយនៃសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យកុងហ្គោ ត្រូវបាន
គ្របដណ្តប់នៅក្នុងព្រៃដែលកើតពីភ្លៀងធ្លាក់ដ៏ខ្លាំង ។ វាជាជម្រក
ដល់សត្វគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍គ្រប់ប្រភេទដូចជា សត្វដំរី ស្វាធំ និង
មោស ។ សត្វនេះត្រូវបានហៅថាអូកាពី ។

សាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យកុងហ្គោមានភាព
ល្បីល្បាញដោយសារសិល្បៈប្រពៃណីដ៏ល្អ
ប្រពៃរបស់ប្រទេសនេះ រួមទាំងរូបចម្លាក់ធ្វើពី
ឈើ កន្រ្តក់តម្បាញ និងម៉ាស់តម្បាញ ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាមកពីសាសនាចក្រយើងបានចាប់ផ្តើមបង្រៀនប្រជាជននៅសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យក្នុងហ្គេក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៦ ។ ឥឡូវនេះមានប្រជាជនជិត ៦០០០០ នាក់ជាសមាជិកសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃក្នុងក្រោយ ។

នៅក្នុងសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យក្នុងហ្គេក ភាគច្រើនប្រជាជននិយាយភាសាបារាំងនៅព្រះវិហារ ។ នោះគឺជាភាសាផ្លូវការរបស់ប្រទេសនេះ ។ ប៉ុន្តែមានភាសាជិត ២៥០ ភាសាផ្សេងទៀតដែលគេនិយាយនៅក្នុងសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យក្នុងហ្គេក !

សូមជួបជាមួយមិត្តភក្តិមួយចំនួនរបស់យើងមកពីសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យក្នុងហ្គេក !

ឆ្នាំនេះ សាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យក្នុងហ្គេកបានទទួលព្រះវិហារបរិសុទ្ធជំបូងមួយ ! សមាជិកសាសនាចក្រមានចិត្តរីករាយដែលមានព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅក្នុងប្រទេសរបស់ពួកគេ ។

សូមអរគុណចំពោះការមកការទស្សនាសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យក្នុងហ្គេកជាមួយអ្នកយើង ។ ជួបគ្នាពេលក្រោយទៀត !

« នៅថ្ងៃអាទិត្យមួយ មានទាហាននៅគ្រប់ទីកន្លែងហើយឪពុកម្តាយខ្ញុំបាននិយាយថា វានឹងមានការពិបាកដើម្បីទៅព្រះវិហារ ។ ខ្ញុំបានប្រាប់ឪពុកម្តាយខ្ញុំថា យ៉ាងហោចណាស់យើងគួរតែចូលរួមពិធីសាក្រាម៉ង់ ។ យើងបានបង្ហាញសេចក្តីជំនឿហើយបានទៅព្រះវិហារជាមួយគ្នា ដើម្បីគោរពដល់ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ » ។

ឬឌី ខេ អាយុ ៧ ឆ្នាំ ទីក្រុងគីនស្យាសា សាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យក្នុងហ្គេក

ខ្ញុំចូលចិត្តជួយមនុស្សដទៃ ។ ថ្ងៃមួយ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនខ្ញុំ កុមារម្នាក់កើតទុក្ខអំឡុងពេលចេញលេង ដោយសារគាត់គ្មានអាហារញ៉ាំ ។ ខ្ញុំបានទៅជួបគាត់ ហើយបានចែកនំដែលខ្ញុំបានយកមកឲ្យគាត់ញ៉ាំដែរ » ។

សេលៀ ស្ស៊ីឌី ខេ អាយុ ៥ ឆ្នាំ ទីក្រុងគីនស្យាសា សាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យក្នុងហ្គេក

តើអ្នកមកពីសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យក្នុងហ្គេកឬ ? សូមសរសេរមកកាន់ពួកយើង ! ពួកយើងរង់ចាំពីប្អូន។ ។ សូមមើលទំព័រ២២៤ ។

ខ្ញុំមិនចង់ ខុសគេ នោះទេ !

ដោយអីលីស្សា ប្រ័តប័ន
(ផ្នែកនៅលើដំណើររឿងពិត)

« ចូរចាំចុះថា តម្លៃនៃព្រលឹងទាំងឡាយគឺមហិមាណាស់ចំពោះព្រះនៃព្រះ »
(គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ១៨:១០) ។

ប៊ី កាទនឹងចាំដល់ម៉ោងរៀនរាំជានិច្ច ។ នាងចូលចិត្តស្តាប់តន្ត្រីណាស់ ។ នាង
ចូលចិត្តហាត់រាំលោកក្បាច់មេអំបៅរបស់នាង ហើយធ្វើវាឲ្យបានត្រូវ ។
ហើយនាងពិតជាចូលចិត្ត ពេលសិស្សក្នុងថ្នាក់ទាំងអស់រាំជាមួយគ្នា ។ ពេល
ពួកគេរាំជាមួយគ្នា វាទំនងថា អ្នករាំទាំងអស់គឺដូចគ្នា ។ នាងមានអារម្មណ៍ថា
នាងមិនមែនជាមនុស្សម្នាក់គត់ដែលមានជំងឺបក្តិក្រមួសូមនោះទេ ។

ថ្ងៃនេះពួកគេបានរៀនក្បាច់រាំថ្មីមួយ ។ មីកាបានមើលគ្រូបង្ហាត់នាង
លោកផ្លោះទៅលើអាកាស ។ នាងបានមើលក្មេងស្រីផ្សេងៗទៀតសាកល្បង

លោត ។ អ្នកខ្លះអាចលោតបានត្រូវភ្លាម ។ អ្នកខ្លះទៀតព្យាយាមពីរបី
ដង ។ មីកាបានព្យាយាមហើយព្យាយាមទៀត ប៉ុន្តែនាងពុំអាចធ្វើវាត្រូវ
បានទេ ។

មីកានិយាយថា « តើអ្នកត្រូវនឹងជួយបង្រៀនខ្ញុំដែរឬទេ ? »
ក្មេងស្រីនៅក្បែរមីកាបានមើលមកនាង ។ បន្ទាប់មក នាងបានផ្ទៀងខ្លួនទៅ
រកមិត្តនាង ។ នាងបាននិយាយខ្សឹបថា « ម៉េចបាននាងនិយាយដូច្នោះ ? » ក្មេង
ស្រីទាំងពីរបានងាកមើលមីកា ។

ពេលធ្វើដំណើរតាមផ្លូវតឡប់ទៅផ្ទះវិញ មីកានៅស្ងាត់ស្ងៀមតាមផ្លូវរហូត
ដល់ផ្ទះ ។

នៅពេលពួកគេទៅដល់ផ្ទះវិញ ម៉ាក់កំពុងច្របាច់ម្សៅនំប៉័ងនៅក្នុងផ្ទះបាយ ។ ម្សៅប្រឡាក់ថ្ពាល់គាត់ ។ ជួនកាលការប្រឡាក់នោះធ្វើឲ្យមីកាសើច ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ នាងគ្រាន់តែទម្លាក់កាតាបរបស់នាងទៅកម្រាលគង្គ ហើយអង្គុយចុះលើកៅអីដែលនៅឯកុបាយ ។

ម៉ាក់បានសួរថា « តើការរៀនរបស់កូនយ៉ាងម៉េចដែរ ? »

មីកាបាននិយាយថា « អត់ល្អទេ ។ ខ្ញុំបានសូមជំនួយ ហើយក្មេងស្រីម្នាក់បាននិយាយថា ខ្ញុំនិយាយកំប្លែង ។ បន្ទាប់មកនាងបានសម្លឹងមើលមុខខ្ញុំ ។ មីកាបានឈ្លាកមុខចុះ ។ « កូនមិនចង់ទៅរៀនទៀតទេ » ។

ម៉ាក់បាននិយាយថា « អូ មីកា ! ម៉ាក់ស្តាយណាស់ ។ ប៉ា និងម៉ាក់ចូលចិត្តមើលកូនរាំណាស់ ។ ម៉ាក់មានមោទនភាពដែលកូនខិតខំហាត់រាំយ៉ាងខ្លាំង ! »

មីកាមានអារម្មណ៍ចាប់ផ្តើមហូរទឹកភ្នែក ។ « កូនអត់ចង់មានជំងឺវិបត្តិក្រូម៉ូសូមក្នុងខ្លួនកូនទេ ។ កូនមិនចង់មានមុខខុសពីគេទេ ។ កូនប្រាថ្នាថា វាមិនពិបាកខ្លាំងសម្រាប់កូន ដើម្បីរៀនអ្វីថ្មីទេ ។ កូនត្រូវតែរៀនហាត់និយាយផងដែរ ! »

ប៉ាបានអង្គុយក្បែរមីកា ហើយដាក់ដៃគាត់លើស្មា នាង ។ « មីកាអើយ ប៉ា និងម៉ាក់ស្រឡាញ់កូន ខ្លាំងណាស់ ។ យើងពុំផ្តាសប្តូរក្តីស្រឡាញ់នោះទេ » ។

ប៉ុន្តែមីកាគ្រាន់តែត្រូវក្បាលនាង ហើយឈ្លាកមុខក្នុងរង្វង់ដៃនាង ។

« កូនមិនចង់ខុសគេនោះទេ ។ កូនចង់ឲ្យជំងឺវិបត្តិក្រូម៉ូសូមនោះចេញឆ្ងាយពីកូនទៅ ! »

ម៉ាក់ និងប៉ាបានស្ងៀមមួយសន្ទុះ ។

ម៉ាក់បាននិយាយថា « ម៉ាក់មានយោបល់មួយ ។ មីកាបានដើរមុខចេញពីរង្វង់ដៃនាង ។ « ហេតុអ្វីកូនមិនអធិស្ឋាន ហើយទូលសួរព្រះវរបិតាស្តីពីព្រះទ័យ ទ្រង់ ចំពោះកូនទៅ ? »

មីកាបានគិតអំពីរឿងនោះ ។ នាងចូលចិត្តអធិស្ឋាន ។ នាងបានងក់ក្បាលយល់ព្រមដោយយឺតៗ ។ « តើម៉ាក់អាចកត់សំណួរបានទេ ដើម្បីខ្ញុំអាចចាំសំណួរដែលខ្ញុំត្រូវសួរ ? »

ម៉ាក់បានកត់សំណួរនោះ ។ បន្ទាប់មក មីកាបានយកក្រដាសនោះ ហើយទៅបន្ទប់របស់នាងដើម្បីអធិស្ឋាន ។

ពេលនាងដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះបាយរយៈពេលពីរបីនាទីក្រោយមក ទឹកមុខ

របស់មីកាបានស្រស់ស្រាយ ហើយញញឹមឡើងវិញ ។ នាងបាននិយាយថា « ព្រះវរបិតាស្តីបានឆ្លើយតបហើយ ! »

ម៉ាក់បានសួរ « តើទ្រង់បានមានបន្ទូលដូចម្តេចខ្លះ ? »

នាងបានតបថា « ទ្រង់មានបន្ទូលថា < មីកា យើងស្រឡាញ់អ្នក ទោះអ្នកជាមនុស្សបែបណាក៏ដោយ > ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលដោយព្រះសូរសៀងខ្លាំងៗ ! »

នៅសប្តាហ៍បន្ទាប់នៅពេលរៀនរាំ មីកាពុំព្រួយបារម្ភអ្វីដែលក្មេងស្រីផ្សេងទៀតគិតអំពីជំងឺវិបត្តិក្រូម៉ូសូមរបស់នាងឡើយ ។ ផ្ទុយទៅវិញ នាងបានសម្គាល់ឃើញក្មេងស្រីម្នាក់ទៀតឈ្មោះសារ៉ាមានទឹកមុខស្រអូតស្រងាត់ ។ សារ៉ាកំពុងតែពិបាកចិត្តរៀនក្បាច់រាំថ្មីមួយចំនួនផងដែរ ។

ពេលមីកាបានទៅដល់ផ្ទះវិញ នាងបានសម្រេចចិត្តសរសេរសំបុត្រខ្លីមួយទៅសារ៉ា ។ នាងបានគូររូបបេះដូងជាច្រើន ។ ម៉ាក់បានជួយនាងប្រកបពាក្យសរសេរ ។

មីកាបានសរសេរថា « សូស្តីសារ៉ា ឯងជាមនុស្សល្អកែវ ។ ខ្ញុំចង់ធ្វើជាមិត្តរបស់ឯង ។ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តដែលឯងជាសិស្សក្នុងថ្នាក់រៀនរាំជាមួយខ្ញុំដែរ » ។

មីកាទន្ទឹងរង់ចាំឲ្យសំបុត្រខ្លីនោះទៅសារ៉ា ។ នាងចង់ឲ្យសារ៉ាមានអារម្មណ៍សប្បាយរីករាយ ហើយចូលចិត្តការរាំដែរ ។ ●

អ្នកនិពន្ធរស់នៅរដ្ឋយូថាហ៍ ស.វ.អា. ។

ដែរលឿនស្ទើរដ៏នសុនទៅ ទស្សនាប្រទេសឈីលី

ពួកសារកន្លែងដំណើរដំបូងពិភពលោក ដើម្បីផ្តល់ការងារបម្រើដល់មនុស្ស ហើយបង្រៀនពួកគេអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។

អែលឌើរ ហ្គ្រីវ អ៊ី ស្ទើរនសុន និងស៊ីស្ទើរ ឡេសា ស្ទើរនសុន បានធ្វើដំណើរជាមួយប្រធាន វិស្វល អ៊ិម ណាលសុន និងស៊ីស្ទើរ រ៉ានឌី ណាលសុន ទៅប្រទេសឈីលីសម្រាប់ក្រិតិកាណិដីសំខាន់មួយ ។ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធចម្បើមត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងទីក្រុងខនសិបសិន !

ព្រះវិហារបរិសុទ្ធចម្បើមស្រស់ស្អាតនេះគឺជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធទីពីរដែលត្រូវសាងសង់នៅក្នុងប្រទេសឈីលី ហើយជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធទី ១៨ នៅក្នុងអាមេរិកខាងត្បូង ។

កុមារបានមកជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេដើម្បីស្តាប់ប្រធានណាលសុនអធិស្ឋានពិសេសមួយដើម្បីទទួលស្គាល់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

ឡូរ៉ា និង អាលីសៀ អូ បានជួយដាក់ចូលក្រោយគេនៅខាងក្រៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ នេះត្រូវបានហៅថា ចូរដ្ឋាននៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ បន្ទាប់មកព្រះវិហារបរិសុទ្ធជាចប់ដើម្បីទទួលស្គាល់ ។

មានការព្រួយបារម្ភច្រើនកើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសឈីលី ។ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ខនសិបសិន ឈីលី មានគ្រឹះយ៉ាងពិសេសដើម្បីរក្សាភាពត្រឹមត្រូវច្នាក់ ប្រសិនបើមានផែនដីព្រួយកើតឡើងនៅទីនោះ ។

« ថ្ងៃនេះហាក់ដូចជាទទួលបានអរម្មណ៍យ៉ាងពិតប្រាកដពីស្ថានសួគ៌ » ។

ឥឡូវនេះ សមាជិកស័ក្តិសមនៃសាសនាចក្រព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយ អាចចូលទៅខាងក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់ក្រុមគ្រួសារពួកគេ ហើយបម្រើតាមរយៈការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ !

វែរលឿងធនឡាន់ស្ស សុខទុក្ខកុមារ

វែរលឿង ខេល ដី ធនឡាន់ ទៅទស្សនកិច្ចជាច្រើនកន្លែងជាមួយនឹង
ភរិយាលោកគីស៊ីស្ទើរ វ៉ូស្ស អិល ធនឡាន់ ដើម្បីជួយមនុស្សឲ្យឲ្យនីតិ
ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។ លោកបានច្រែងសន្ទរកថា និងនិយាយទៅកាន់ពួក
អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ ប៉ុន្តែគ្រប់កន្លែងដែលលោកបានទៅ អ្វីមួយដែល
លោកចូលចិត្តធ្វើនោះគឺជួប និងចាប់ដៃជាមួយកុមារ ។ ជួនកាលលោកទៅស្ស
សុខទុក្ខពួកគេនៅក្នុងថ្នាក់អង្គការបឋមសិក្សាទៀតផង !

ពួកសារកន្លែងដំបូងពិភព
លោក ដើម្បីផ្តល់ការងារបម្រើដល់
មនុស្ស ហើយបង្រៀនពួកគេអំពី
ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។

នៅព្យ

នៅសេអ៊ូល កូរ៉េខាងត្បូង

នៅជប៉ុន

នៅបូលីវី

« តើក្មួយៗចង់ដឹងពីអាថ៌កំបាំង
មួយទេ ? ទស្សនាវដ្តី ហ្វ្រិយមិត្ត
គឺជាទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ
ដែលខ្ញុំចូលចិត្ត ។ ខ្ញុំអាសាមុន
អាសផ្នែកផ្សេងៗជាតិច្នោះ ! »

វែរលឿងធនឡាន់ចង់ឲ្យកុមារនៅគ្រប់ទីកន្លែងដឹងថា
ព្រះវរបិតាស្នើសុំលំអិតពួកគេ ហើយស្រឡាញ់ពួកគេ ។

ម្នាក់-សសម្រាប់ ហ្វូន

ដោយ យ៉ាង ម៉ែនសុន វ៉ាយ
(ផ្នែកទៅលើដំណើររៀនសូត្រ)

ហ្វូន អនឃីជីកី អាយុដប់បីឆ្នាំបានទៅដល់កន្លែងមួយដែលនាងធ្លាប់ទៅនៅផ្សារដែលមានមនុស្សច្រើនកុះករនៅទីក្រុងអនឃីជីកី ប្រទេសនីហ្សេរីយ៉ា ។ នៅផ្សារនោះមានសុទ្ធតែអ្នកលក់ដូរស្រែកហៅអ្នកដើរទិញទំនិញដ៏មមាញឹក ។ ពួកស្រីបានទូលភ័ននៅលើក្បាលរបស់ពួកគេ ពេលពួកគេដើរ ។ សាលារៀនទើបតែឈប់រៀនដោយសារបុណ្យឈប់សម្រាក ហើយហ្វូនបានដឹងថា មិត្តភក្តិរបស់នាងរីករាយនឹងការឈប់សម្រាកពីការសិក្សា ។ ប៉ុន្តែហ្វូនបានចំណាយពេលនៃថ្ងៃឈប់សម្រាករបស់នាងលក់ត្រួយម្លូសនៅផ្សារ ។ វាជាឱកាសតែមួយគត់ដែលនាងប្រាក់សម្រាប់បង់ថ្លៃសាលារៀនរបស់នាង ។

ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ហ្វូនពុំត្រូវភ្នែកទេ ។ លើសពីនោះទៀត ម្តាយបានចំណាយពេលច្រើនម៉ោងនៅផ្សាររៀនរាល់ថ្ងៃ លក់ដំឡូងផ្លា ដើម្បីទិញអាហារសម្រាប់គ្រួសារ ។ ម៉ាក់ខិតខំធ្វើការណាស់ ។ ឪពុកម្តាយរបស់នាងខិតខំធ្វើការទាំងពីរនាក់ ។ ប៉ុន្តែដោយគ្មានការអប់រំច្រើន នោះគឺជារបៀប

ដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ។ ហ្វូនជិតរៀនចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សាហើយ ។ ប្រហែលនាងអាចបន្តការសិក្សារបស់នាងទៀត នាងអាចទទួលបានការងារដែលទទួលបានប្រាក់លម្អូលច្រើន ហើយជួយគ្រួសារនាង ។

ពេលនាងត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហ្វូនបានឃើញឪពុកម្តាយនាង ហើយបានសួរថា « តើម៉ាក់ និងប៉ាគិតថា ខ្ញុំគួរតែទៅរៀនវិទ្យាល័យដែរឬទេ ? ហើយប្រហែលជាបន្តទៅដល់សាកលវិទ្យាល័យទៀតផង ? »

ម៉ាក់បានមើលទៅ Nnam (ប៉ា) ហើយបានត្រូវក្បាល ។ ប៉ាបាននិយាយថា « សាកលវិទ្យាល័យត្រូវបង់ថ្លៃជាងប្រាក់ចំណូលដែលយើងមាន » ។ ហ្វូនបានឈ្លាកមុខមើលទៅស្បែកជើងរបស់ខ្លួន ។ នាងពុំចង់ឲ្យម៉ាក់ និងប៉ានាងឃើញថា នាងអន់ចិត្តខ្លាំងប៉ុណ្ណានោះទេ ។

ប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមក ហ្វូនបានទៅមន្ទីរពេទ្យដើម្បីបើកថ្នាំមួយចំនួន ។ មន្ទីរពេទ្យនោះមានមនុស្សច្រើនដូចនៅផ្សារដែរ គ្រាន់តែមិនសូវឮមាត់ឡឡាប៉ុណ្ណោះ ។ ហ្វូនបានសម្លឹងមើលទៅម្នាក់ពណ៌សរបស់គិលានុបដ្ឋាយិកា ។ នាងបានស្រមៃថា នាងពាក់ឯកសណ្ឋានដូចនោះ ជួយអ្នកជំងឺ និងថែទាំទារកនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យដ៏ធំមួយ ។ ប្រហែល នាង អាចក្លាយជាគិលានុបដ្ឋាយិកាម្នាក់ ។

ហ្វូនបានដឹងថា ឪពុកម្តាយនាងនិយាយត្រូវ—ការទទួលបានការអប់រំវាពិបាកណាស់ ។ ប៉ុន្តែហ្វូនបានដឹងពីរបៀបខិតខំធ្វើការ ។ នាងបានសម្រេចចិត្តសាកល្បង ។

មិនថានាងមានការងារធ្ងន់ច្រើនត្រូវធ្វើរៀងរាល់ថ្ងៃក្តី ហ្នឹងបានឆ្លៀតពេលសិក្សា ។ នាងបានប្រឡងជាប់សម្រាប់ថ្នាក់វិទ្យាល័យ ហើយបាទានខ្ចីប្រាក់ល្មមឲ្យនាងទៅរៀន ។ ក្រោយមកទៀត នាងបានដឹងថា រដ្ឋាភិបាលនឹងជួយបង់ថ្លៃសាលាគិលានុបដ្ឋាយិកា ។ ក្តីសុបិនរបស់នាងអាចសម្រេចបាន !

ប៉ុន្តែពេលចាប់ផ្តើមសាលាគិលានុបដ្ឋាយិកា ហ្នឹងមានអារម្មណ៍សង្ស័យបន្តិច ។ តើវានឹងទៅយ៉ាងណា ប្រសិនបើសាលាគិលានុបដ្ឋាយិកាពិបាករៀននោះ ? តើវានឹងទៅយ៉ាងណា ប្រសិនបើនាងឯកនោះ ? ហ្នឹងបានឱនក្បាលនាង ហើយអធិស្ឋាន « ឱព្រះអើយ សូមផ្តល់កម្លាំងឲ្យខ្ញុំម្ចាស់ ដើម្បីទៅរៀនសាលាគិលានុបដ្ឋាយិកា ហើយខិតខំធ្វើការ » ។

នៅសាលាគិលានុបដ្ឋាយិកា ហ្នឹងបានរៀនរបៀបផ្តល់ថ្នាំ និងរក្សាឧបករណ៍ឲ្យបានស្អាតបាតពីមេរោគ ។ ជួនកាលអ្នកជំងឺរបស់គាត់ឆ្ងល់ស្បើយ ប៉ុន្តែជួនកាលពួកគេពុំបានឆ្ងល់ស្បើយទេ ។ ហ្នឹងបានអធិស្ឋានជារៀងរាល់ថ្ងៃដើម្បីទទួលសូមសេចក្តីក្លាហាន ។ បន្ទាប់ពីបីឆ្នាំមក ហ្នឹងបានបញ្ចប់ការសិក្សា ដោយបានទទួលរង្វាន់ជាសិស្សឆ្លើមក្នុងថ្នាក់របស់នាង ។ ក្តីសុបិនរបស់នាងបានក្លាយជាការពិត ! នាងបានពាក់មួកពណ៌សរបស់គិលានុបដ្ឋាយិកា ហើយ នាងចង់រកប្រាក់ឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីជួយគ្រួសារនាង ។

ច្រើនឆ្នាំក្រោយមក ហ្នឹងបានទៅលេងសាខាតូចមួយនៅបេសកកម្ម ហ្គាណាអាគ្រា ។ ស្វាមីគាត់ គ្រីស្តូហ្វើ ឈុករ៉ូរ៉ា គឺជាប្រធានបេសកកម្មនៅទីនោះ ។

ហ្នឹងបានជួបកុមារមួយចំនួននៅក្នុងសាខានោះដែលពុំអាចទៅរៀនជាប់លាប់បាន ។ ពួកគេពុំដឹងប្រាកដថា តើអនាគតរបស់ពួកគេនឹងទៅយ៉ាងណាទេ ។ ពួកគេបានធ្វើឲ្យហ្នឹងនឹកឃើញកាលគាត់នៅក្មេង ។ « តើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីខ្លះដើម្បីជួយដល់ពួកគេ ? » ហ្នឹងបានអធិស្ឋានដោយស្ងាត់ៗ ។

បន្ទាប់មក នាងបានទទួលអារម្មណ៍បំផុសគំនិតដ៏ច្បាស់លាស់មួយ ៖ ចូរប្រាប់ពួកគេពីជីវិតរបស់អ្នក ។

ហ្នឹងបានគិតពីជីវិតរបស់ខ្លួន ។ គាត់បានធ្វើការនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យនៅប្រទេសនីហ្សឺរីយ៉ា និងសហរដ្ឋអាមេរិក ។ គាត់បានរៀបការនឹងបុរសល្អម្នាក់ ហើយពួកគេបានរកឃើញសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្តនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ។ គាត់បានក្លាយជាម្តាយម្នាក់ ។ ឥឡូវនេះគាត់កំពុងជួយអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាឲ្យមានសុខភាពល្អ ហើយខិតខំធ្វើការ ។ ព្រះវរបិតាស្នាក់នៅបានជួយគាត់ឲ្យក្លាយជាគិលានុបដ្ឋាយិកា ។ ទ្រង់បានជួយនាងឲ្យធ្វើកិច្ចការបានប្រសើរជាងខ្លួននាងស្រមៃដល់ទៅទៀត ។ ទ្រង់អាចធ្វើកិច្ចការដូចគ្នានេះដល់កុមារទាំងនេះ ។

ហ្នឹងបានសម្លឹងមើលកុមារទាំងនោះ ហើយញញឹម ។ « តើក្នុងៗស្គាល់ម្នាក់-សដែលគិលានុបដ្ឋាយិកាពាក់ដែរឬទេ ? ម៉ែងបានឃើញម្នាក់មួយដូចនោះ ហើយម៉ែងបានសម្រេចចិត្តរៀនធ្វើជាគិលានុបដ្ឋាយិកា . . . » ●

អ្នកនិពន្ធរស់នៅរដ្ឋមីឈីហ្គិន ស.រ.អា. ។

រូបភាពនេះបង្ហាញពីហ្នឹង ដែលនៅទីបំផុតគាត់បានពាក់មួកពណ៌សរបស់គាត់ផ្ទាល់ !

រូបភាពដោយ អាលឌើ លីន

ដោយ ប្រុស ភី អាយុ ៩ ឆ្នាំ រដ្ឋធានី ស.រ.អា.

ឆ្នាំមុន ខ្ញុំបានរើសសៀវភៅនៅបណ្ណាល័យ ដែលសរសេរអំពីក្មេងស្រីម្នាក់ចាប់ផ្តើម សរសេរកំណត់ហេតុបណ្ណាញមួយ ។ ខ្ញុំបាន គិតថា វាជាសៀវភៅដ៏រីករាយមួយ ដោយសារ គូអង្គុលំខាន់នោះគឺមានអាយុស្របាលនឹងខ្ញុំ ហើយម្តាយខ្ញុំក៏ជាអ្នកសរសេរ កំណត់ហេតុបណ្ណាញដែរ ។ ដូច្នេះខ្ញុំបានគិតថា វាជាសៀវភៅដែលខ្ញុំអាច អានបាន ។

ខ្ញុំបានអានតែពីរបីទំព័រប៉ុណ្ណោះ ពេលក្មេងស្រីនោះបានប្រើព្រះនាមរបស់ ព្រះអម្ចាស់ជាអសារឥតការ ។ ខ្ញុំគ្មានអារម្មណ៍ល្អសោះ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានអាន ផ្នែកនោះ ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានបន្តអានទៀត ដោយសង្ឃឹមថា វាគ្រាន់តែកើតឡើងតែ ម្តងប៉ុណ្ណោះ ។ ខ្ញុំបានអានពីរបីទំព័របន្ថែមទៀត ហើយនាងនៅតែនិយាយពាក្យ នោះដដែល ។

ខ្ញុំបានប្រាប់ម្តាយខ្ញុំអំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញ ។ ខ្ញុំពុំដឹងថា តើខ្ញុំគួរបន្តអាន សៀវភៅនោះទៀតឬក៏អត់ទេ ។ ម្តាយខ្ញុំបានប្រាប់ខ្ញុំថា វាជាជម្រើសរបស់ខ្ញុំ ។ ប៉ុន្តែ គាត់បានយល់ស្របថា វាប្រហែលជាមិនមែនជារឿងល្អដើម្បីបន្តអាន

ឡើយ ប្រសិនបើក្មេងស្រីនោះនិយាយពាក្យដែលយើងដឹងថា វាខុសនោះ ។ ម្តាយខ្ញុំនិយាយថា ជាពិសេសវាអត់ល្អទេ ប្រសិនបើនាងបានប្រើព្រះនាមរបស់ ព្រះអម្ចាស់ជាអសារឥតការនោះ ។

ខ្ញុំបានគិតថា ខ្ញុំនឹងមើលថា តើមានពាក្យនោះច្រើនដៃឬទេ ដូច្នេះខ្ញុំបាន បើកមើលពេញសៀវភៅនោះ ។ ខ្ញុំបានឃើញថា ការយកព្រះនាមព្រះជា អសារឥតការ គឺជារបៀបដែលក្មេងស្រីនោះនិយាយជាញឹកញយ ។ ខ្ញុំបាន សម្រេចចិត្តយកសៀវភៅនោះទៅបណ្ណាល័យវិញ ដោយមិនបន្តអានវា ទៀតទេ ។

ខ្ញុំសោកស្តាយដែលអ្នកនិពន្ធសៀវភៅនេះបានប្រើព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាអសារឥតការ ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានយកសៀវភៅនោះទៅបណ្ណាល័យវិញ ខ្ញុំមាន អារម្មណ៍រីករាយថា ខ្ញុំបានជ្រើសរើសធ្វើត្រឹមត្រូវ ។ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំកំពុងធ្វើតាម « បទដ្ឋានដំណឹងល្អរបស់ខ្ញុំ » ដកស្រង់មកពីសៀវភៅ សេចក្តីជំនឿលើព្រះ ដែលចែងថា « ខ្ញុំនឹងអាន ហើយមើលតែអ្វីដែលគាប់ព្រះទ័យដល់ព្រះវរបិតាស្តី តែប៉ុណ្ណោះ » ។ ខ្ញុំដឹងថា យើងត្រូវប្រើព្រះនាមរបស់ព្រះវរបិតាស្តី និង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយការរីករាយ និងគោរពជានិច្ច ។ ●

តើខ្ញុំគួរតែបន្តអានទៀតឬ ?

« ខ្ញុំអាចនឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បានដោយសារ ព្រះគ្រីស្ទដែលទ្រង់ចម្រើនកម្លាំងដល់ខ្ញុំ » (តីលីព ៤:១៣) ។

ដោយស៊ីស្ទើរ ចយ ឌី តូនស៍
ប្រធានអង្គការបឋមសិក្សាទូទៅ

ការអញ្ជើញនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

« ចិត្តនៃកូនចៅនឹងបានបង្វែរមករកពួកឪពុករបស់ពួកគេវិញ » (គោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញា ២:២) ។

ថ្ងៃអាទិត្យមួយទីប្រឹក្សារបស់ខ្ញុំ និងខ្ញុំបានទៅការប្រជុំមួយរបស់សាសនាចក្រ ។ យើងបានច្រើនអំពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងអ្វីពិសេសទៀតដែលកើតឡើងនៅទីនោះ ។ បន្ទាប់ពីការប្រជុំចប់ ក្មេងប្រុសអាយុ ១២ ឆ្នាំម្នាក់ឈ្មោះខុលប៊ីបានជួបខ្ញុំ ហើយចាប់ដៃខ្ញុំ ។ យើងបានជជែកគ្នាអំពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានអញ្ជើញគាត់ឲ្យស្វែងរកឈ្មោះត្រួតសារមួយយកទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

មិនយូរប៉ុន្មានក្រោយមក ខ្ញុំបានទទួលសំបុត្រមួយពីខុលប៊ី ។ នេះជាអ្វីដែលខុលប៊ីបានប្រាប់ខ្ញុំ ៖

« ខ្ញុំបានទៅផ្ទះវិញ ហើយរកឃើញឈ្មោះថ្មីមួយ ។ ខ្ញុំបានរកឃើញឈ្មោះដ៏តាតូតទីបីរបស់ខ្ញុំ ។

មួយរយៈពេលក្រោយមក ខ្ញុំបានទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយធ្វើពិធីបុណ្យ

ជ្រមុជទឹកឲ្យគាត់ ។ វាពិតជាពិសេសណាស់ ដោយសារបងប្រុសខ្ញុំជ្រមុជទឹកឲ្យខ្ញុំ ហើយឪពុកខ្ញុំបញ្ជាក់ខ្ញុំជំនួសឲ្យដ៏តាតូតខ្ញុំ ។

ខ្ញុំមានអារម្មណ៍កក់ក្តៅក្នុងចិត្ត ដែលនាំភាពសុខសាន្តដល់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា អ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើសម្រាប់ដីតារបស់ខ្ញុំគឺពិតជាល្អ ដោយសារឥឡូវនេះគាត់អាចទៅរកសេចក្តីស្រឡាញ់ ដើម្បីរស់នៅជាមួយគ្រួសាររបស់គាត់ ។ ពេញមួយថ្ងៃនោះ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អខ្លាំងណាស់ក្នុងចិត្តខ្ញុំ ។

ខ្ញុំក៏បានឃើញថា គ្មាននរណាស្គាល់លោកតាលោកយាយតូតទីបីរបស់ឪពុកម្តាយខ្ញុំទេ ដូច្នេះខ្ញុំអាចរកឃើញឈ្មោះរបស់ពួកគាត់ ហើយយកឈ្មោះនោះទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធផងដែរ ! »

ខុលប៊ីគឺជាកំរង់ឆ្លើម ! ទោះបីអ្នកអាយុប៉ុន្មានក្តី អ្នកអាចធ្វើជាកំរង់គ្រួសារ និងមិត្តភក្តិរបស់អ្នក ។ អ្នកអាចចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលអ្នកស្គាល់—សូម្បីតែជាមួយដ៏ដូនដីតារបស់អ្នក ! ●

កម្មវិធីបង្ហាញ ហើយនិទានប្រាប់

សន្និសីទទូទៅគឺនៅខែនេះហើយ ! នេះជាអ្វីដែលកុមារមួយចំនួនបានរីករាយរាំទៅសន្និសីទ ។

ខ្ញុំ ចូលចិត្តស្តាប់រឿងនានា និងក្រុមចម្រៀងចម្រៀង ។ ខ្ញុំក៏ចូលចិត្តស្តាប់រឿងប្រៀបប្រដូចដែលពួកលោកថ្លែងផងដែរ ។
យូរ អេច អាយុ ៨ ឆ្នាំ ទីក្រុងតេរ៉ាយូន ប្រទេសកែវីន

ខ្ញុំ ចូលចិត្តស្តាប់ពាការី ដោយសារព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលតាមរយៈលោក ។
អែនដ្រេ ស៊ី អាយុ ១២ ឆ្នាំ ទីក្រុង វ៉ាល ខេល កៅកា ប្រទេសតូឡូមី ។

ខ្ញុំ ចូលចិត្តមើលសន្និសីទ ដោយសារខ្ញុំចូលចិត្តរៀនពីពាការី ហើយខ្ញុំចូលចិត្តចំណាយពេលនោះជាមួយគ្រួសារខ្ញុំ ។
ដារីខ ធើ អាយុ ៩ ឆ្នាំ ទីក្រុងសូឡូឡា ប្រទេសហូឡង់ដ៍

អាបិល ស៊ី និង ធើណា អេស អាយុ ១០ និង ៩ ឆ្នាំ ទីក្រុង បង ខោនធី ប្រទេសលីបេរីយ៉ា គឺជាបងប្អូននឹងគ្នា ។ អាបិលចូលចិត្តសន្និសីទ « ដោយសារនោះជាពេលដែលយើងគាំទ្រពាការីយើងជាប្រធានសាសនាចក្ររៀងរាល់ឆ្នាំ » ។ ធើណា « ចូលចិត្តសន្និសីទ ពេលពាការីថ្លែងអំពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធ » ។

អាណា ប៊ី អាយុ ១០ ឆ្នាំ ទីក្រុង ម៉ាហារ៉ាស្ត្រា ប្រទេសឥណ្ឌា បានមើលសន្និសីទជាមួយម្តាយរបស់នាង ។ នាងបានយកសៀវភៅកំណត់ចំណាំ និងបិទទៅជាមួយនៅពេលសន្និសីទម្តងៗ ដើម្បីកត់ទិបន្ទាល់ និងសារលិខិតដែលនាងស្តាប់ឮ ។

ដារីខ និង ធើលៀណា អិម អាយុ ៤ និង ៦ ឆ្នាំ ទីក្រុង ហូឡិន ខាងត្បូង ប្រទេសហូឡង់ដ៍ បានដាក់អាហារសម្រន់ ១៥ បាន ហើយដាក់រូបថតរបស់សារកម្លាក់ៗ ឬសមាជិកនៃគណៈប្រធានទីមួយនៅលើបានទាំងនោះ ។ ពេលបងប្អូនប្រុសម្នាក់និយាយ ពួកគេបរិភោគអាហារដែលមាននៅក្នុងបាននោះ !

រូបថតខាងក្រោយដោយ កាពី ហ្គេត្យី អ៊ីម៉ាស៊ី

ការបម្រើព្រះអម្ចាស់ជាភាសាអេស្ប៉ាញ

ដោយ ឆែនហ្វី ម៉ាឌី
(ផ្នែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

ស្នេហាមែនថា មិត្តភក្តិរបស់អ្នកបានឲ្យសៀវភៅល្អបំផុតមួយក្បាលដែលគាត់បានអានមកអ្នក ។ អ្នកបើកគម្របសៀវភៅនោះ... ហើយឃើញថា អ្នកពុំអាចអានសៀវភៅនោះបានទេ ។ សៀវភៅនោះសរសេរជាភាសាផ្សេង ! តើអ្នកនឹងធ្វើដូចម្តេច ?

នៅគ្រាដំបូងនៃសាសនាចក្រ ព្រះគម្ពីរមរមនត្រូវបានបោះពុម្ពជាភាសាអង់គ្លេស ។ ប្រធាន ព្រឹកហាំ យ៉ង់ បានហៅពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពីរនាក់ឲ្យផ្សាយដំណឹងល្អនៅប្រទេសមិកស៊ិក ហើយបកប្រែព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសាអេស្ប៉ាញ ។ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវការជំនួយបន្ថែមដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះ ។ ប៉ុន្តែពួកគេពុំដឹងថានៅឯនាយសមុទ្រ ព្រះបានរៀបចំបុរសម្នាក់ដែលអាចផ្តល់ជំនួយពិតប្រាកដដែលពួកគេត្រូវការ ។

មេលីតុន ហ្គុនស្សាឡេស ក្រេហូ ជាអ្នកមកពីត្រកូលស្តុកស្តម្ភម្នាក់នៅក្នុងប្រទេសអេស្ប៉ាញ ។ គាត់បានខិតខំរៀននៅសាលា ហើយបានក្លាយជាមន្ត្រីមួយរូបនៅក្នុងជួរកងទ័ពក្នុងប្រទេសអេស្ប៉ាញ ។ គាត់ជក់ចិត្តនឹងរឿងសាសនាជានិច្ច ប៉ុន្តែគាត់រកពុំឃើញអ្វីដែលគាត់ទទួលបានអារម្មណ៍ថាត្រឹមត្រូវសោះ ។ ថ្ងៃមួយ គាត់បានដឹងថា មន្ត្រីមួយរូបផ្សេងទៀតនិយាយអំពីមនុស្សមួយក្រុមដែលហៅខ្លួន

ពួកគេថាជា « ពួកបរិសុទ្ធ » ។ ពួកគេជាសមាជិកក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ហើយពួកវារបស់ព្រះបានដឹកនាំពួកគេទៅភ្នំកំភីនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ។ មេលីតុនទទួលបានអារម្មណ៍ចង់ជួបពួកគេខ្លាំង ។ គាត់បានចូលរួមដំណើរជាមួយពួកកងទ័ពទៅប្រទេសហ្វីលីពីន ដោយសង្ឃឹមថា ការណ៍នេះនឹងជួយគាត់ឲ្យទៅសហរដ្ឋអាមេរិកនៅពេលក្រោយទៀត ។ ប៉ុន្តែមេលីតុនមានការមមាញឹកក្នុងការងារ ដែលធ្វើឲ្យការទៅជួបពួកបរិសុទ្ធនោះក្លាយជារឿងមិនសូវសំខាន់ចំពោះគាត់ ។

បន្ទាប់មក មេលីតុនបានឈឺជាទម្ងន់ ។ គាត់បានចាំពីមូលហេតុដែលគាត់បានទៅប្រទេសហ្វីលីពីន ហើយគាត់បានអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះអំពីអ្វីដែលគាត់គួរធ្វើ ។ នាយប៉ុនោះ មេលីតុនមានសុបិនដ៏ពិសេសមួយ ។ គាត់បានដឹងថា គាត់ត្រូវចាកចេញទៅភ្នំកំភី ។

ពេលមេលីតុនបានជាសះស្បើយពីជំងឺ គាត់បានបន្តដំណើររបស់គាត់ទៅសហរដ្ឋអាមេរិក ។ គាត់បានទៅដល់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ានៅថ្ងៃទី ៤ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៨៧៤ ហើយបានធ្វើដំណើរទៅទីក្រុងសលត លេក ។

ពេលមេលីតុនបានទៅដល់ទីក្រុង សលត លេកគាត់បានជួបបញ្ហាមួយ ៖

រដ្ឋយូថាហ៍

គាត់អាចអានភាសាអង់គ្លេសបាន ប៉ុន្តែគាត់ពុំធ្លាប់និយាយវាទេ ។ គាត់ពុំអាចនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់ឡើយ ! ប៉ុន្តែគាត់បានសម្រេចចិត្តថា ប្រសិនបើគាត់ពុំអាចនិយាយជាមួយមនុស្សបាន នោះគាត់នឹងធ្វើឲ្យពួកគេចាប់អារម្មណ៍លើគាត់តាមរបៀបផ្សេងមួយទៀត ។ មេលីតុនបានស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានទាហានអេស្ប៉ាញរបស់គាត់ ហើយដើរចុះឡើងនៅតាមផ្លូវនៅក្នុងទីក្រុង ។ ដូចគាត់បានរំពឹងទុក នោះមានមនុស្សជាច្រើនបានមើលគាត់ ! ទីបំផុតគាត់បានជួបសមាជិកសាសនាចក្រម្នាក់ឈ្មោះបងប្រុសប្លែនឆាដ ជាសាស្ត្រាចារ្យសាកលវិទ្យាល័យដែលនិយាយភាសាអេស្ប៉ាញ ។ បងប្រុសប្លែនឆាដបានជួយមេលីតុនឲ្យតាំងទីលំនៅនៅទីក្រុង សលត លេក ហើយបានបង្រៀនដំណឹងល្អដល់គាត់ ។ មិនយូរប៉ុន្មានក្រោយមក គាត់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ។

បងប្រុសប្លែនឆាដក៏បានណែនាំមេលីតុនឲ្យស្គាល់ប្រធាន ព្រឹកហាំ យ៉ង់ផងដែរ ។ មេលីតុនបានប្រាប់ប្រធាន ព្រឹកហាំ យ៉ង់ ថា អ្វីដែលគាត់ចង់បានជាងអ្វីៗផ្សេងទៀតនោះ គឺឲ្យព្រះគម្ពីរមរមនត្រូវបានបកប្រែជាភាសាអេស្ប៉ាញ ។

ប្រធានយ៉ង់បានសូមមេលីតុនឲ្យជួយពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលនឹងទៅប្រទេសម៉ិកស៊ិកបកប្រែផ្នែកខ្លះនៃព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសាអេស្ប៉ាញ ។ មេលីតុនបានចំណាយពេលជាច្រើនសប្តាហ៍បកប្រែពាក្យភាសាអង់គ្លេសទៅជាភាសាអេស្ប៉ាញ ។ គាត់បានពិនិត្យមើលការបកប្រែរបស់គាត់ជាមួយពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារៀងរាល់យប់ ។ ពួកគេនិយាយភាសាអេស្ប៉ាញខ្លះៗ ប៉ុន្តែពួកគេមានអារម្មណ៍ថា ការបកប្រែដ៏សំខាន់នេះចាំបាច់ត្រូវការអ្នកនិយាយភាសាអេស្ប៉ាញពីកំណើត ។ ពួកគេបានដឹងថា មេលីតុនគឺជា

ចម្លើយចំពោះការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេ ។ ក្នុងឆ្នាំ ១៨៧៥ ការបកប្រែនោះត្រូវបានបោះពុម្ព ។ វាត្រូវបានហៅថា *Trozos Selectos del Libro de Mormon* (វគ្គបទគម្ពីរជម្រើសមកពីព្រះគម្ពីរមរមន) ។

ឥឡូវនេះពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចដើម្បីទៅប្រទេសម៉ិកស៊ិក ។ ពួកគេបានដឹកព្រះគម្ពីរដែលបានបកប្រែរួចចំនួន ១៥០០ ក្បាលនៅលើខ្នងសេះ ហើយចាប់ផ្តើមដំណើររបស់ពួកគេ ។ នោះគឺជាគ្រាដំបូងដែលពួកអ្នកនិយាយភាសាអេស្ប៉ាញអាចអានព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសារបស់ពួកគេផ្ទាល់ ! ទោះបីជាមេលីតុនបានរស់នៅរាប់ពាន់គីឡូម៉ែត្រពីប្រទេសអេស្ប៉ាញក្តី ព្រះវរបិតាស្តុគ៍បាននាំគាត់ឲ្យមកកន្លែងពិតប្រាកដដែលគាត់ត្រូវមក ។ ដោយសារភាពក្លាហាន និងសេចក្តីជំនឿរបស់មេលីតុន គាត់បានជួយនាំព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅដល់មនុស្សរាប់មិនអស់ ។ ●

អ្នកនិពន្ធរស់នៅរដ្ឋយូថាហ៍ ស.វ.អា. ។

មេលីតុន ហ្គុនស្សាឡេស ត្រេហូ (១៨៤៤-១៩១៧) បានបម្រើលេសកកម្មជាច្រើនដងនៅប្រទេសម៉ិកស៊ិក ហើយបានជ្រមុជទឹកសមាជិកសាសនាចក្រមួយចំនួនមុនគេបង្អស់នៅទីនោះ ។ ក្នុងឆ្នាំ ១៨៨៦ មេលីតុនបានជួយបញ្ចប់

ការបកប្រែព្រះគម្ពីរមរមនទាំងមូលទៅជាភាសាអេស្ប៉ាញ ។

រូបភាពយោង ម៉ាក ប៊ែនស៊ែន

ដំណើរធម្មតាសាសនាបស់ប៉ូល

ដោយ ម៉ារីស្កា វែឌីស្កូ
នស្សនាដ្ឋសាសនាចក្រ

បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ សាវកប៉ូលបានធ្វើដំណើរទៅដែនដីផ្សេងៗ ដើម្បីបង្រៀនមនុស្សអំពីព្រះយេស៊ូវ ។ កាលជំនាន់នោះគ្មានឡាន ឬយន្តហោះទេ ដូច្នេះលោកបានធ្វើដំណើរដោយថ្មើរជើងច្រើន ។ ជួនកាលលោកបានជិះសំពៅ ។

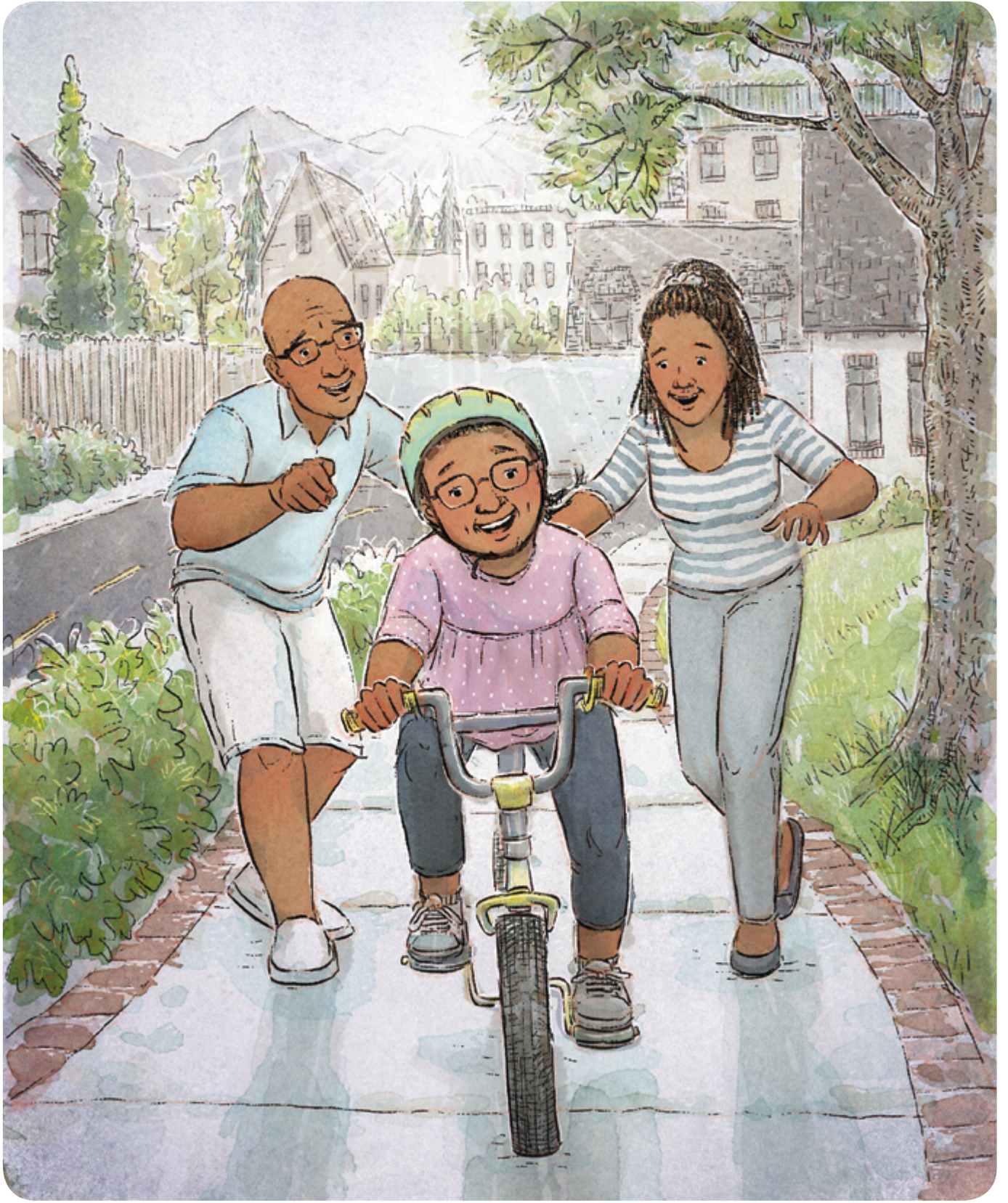
ប៉ុលបានបង្រៀនមនុស្សនៅក្នុងព្រះវិហារ និងតាមផ្ទះ ។
 លោកបានបង្រៀនមនុស្សនៅលើកំពូលភ្នំ និងតាមផ្លូវនានាក្នុងទីក្រុង ។

មនុស្សជាច្រើនពុំចូលចិត្តអ្វីដែលប៉ុលបាន
 បង្រៀនទេ ។ ជួនកាលគេចាប់ប៉ុលដាក់គុក ។
 ជួនកាលលោកបានឈឺ ។

ប៉ុន្តែទោះបីជាមានការលំបាកទាំងនេះក្តី ប៉ុលនៅតែ
 មានសេចក្តីជំនឿ ។ លោកបានមានប្រសាសន៍
 ថា « ខ្ញុំអាចនឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បាន ដោយសារ
 ព្រះគ្រីស្ទ » ។ លោកបានដឹងថា ព្រះយេស៊ូវនឹងជួយ
 លោកឲ្យរឹងប៉ឹង ។

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអាចជួយខ្ញុំឲ្យរឹងប៉ឹងផងដែរ ។ ទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏ស្រឡាញ់ទ្រង់ដែរ ! ●

ព្រះយេស៊ូវអាចជួយខ្ញុំឲ្យធ្វើកិច្ចការសំបាក។បាន

ជូនចំពោះមាតាបិតា

សាលាខិតចម្បងមួយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺថា យើងអាចរកឃើញភាពសុខសាន្ត និងសេចក្តីអំណរក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ ទោះបីជីវិតរបស់យើងមានសភាពបែបណាក្តី ។ ទស្សនាវដ្តីក្នុងខែនេះចែកចាយនូវទីបន្ទាល់មួយ ស្រដៀងគ្នា ។

- នៅ ទំព័រ ១៤ ក្មេងប្រុសម្នាក់ត្រូវបានលួងលោមចិត្ត ពេលគាត់សុបិនអាក្រក់ ។
- នៅទំព័រ ១៨ ក្មេងស្រីដែលមានជំងឺរីបត្រូវម្តាយម្នាក់ត្រូវបានរំលឹកថា ព្រះវរបិតាស្តីស្រឡាញ់នាង ។
- នៅ ទំព័រ ១១៥ ប័ណ្ណប្រកាសបង្រៀនថា កិច្ចការទាំងអស់អាចធ្វើបានដោយមានជំនួយពី ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
- នៅ ទំព័រ ១២០-១២៣ ប៉ុលបានធ្វើជាគំរូអំពីសេចក្តីជំនឿ ។

នៅពេលអ្នកអានទស្សនាវដ្តីខែនេះជាមួយគ្នា សូមរកមើលរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវ និងព្រះវរបិតាស្តីបាន ជួយមនុស្សនៅក្នុងរឿងនីមួយៗ ។ អ្នកអាចគូសបន្ទាត់ពីក្រោមពាក្យដែលពិពណ៌នាពីឧបសគ្គដែលពួកគេ បានជួបប្រទះ ។ បន្ទាប់មកគូសរង្វង់លើពាក្យដែលពិពណ៌នាពីជំនួយដែលពួកគេបានទទួល ។ ជាគ្រួសារ សូមពិភាក្សាគ្នាអំពីរបៀបដែលការសាកល្បងជូនកាលត្រូវបានដកចេញ ហើយជូនកាលទៀត យើងត្រូវបាន ធ្វើឱ្យរឹងមាំតាមរយៈការព្រះពរយកឈ្នះលើការសាកល្បងរបស់យើង ។ ហើយម្យ៉ាងវិញទៀត ព្រះយេស៊ូវ និង ព្រះវរបិតាស្តីស្រឡាញ់យើង ហើយពួកទ្រង់ជួយយើង ។

យើងសង្ឃឹមថា អ្នកនឹងពោរពេញដោយអំណរក្នុងខែនេះ
 ទស្សនាវដ្តី ប្រិយមិត្ត

របៀបដើម្បីផ្ញើបំណុល ឬបទពិសោធន៍នានារបស់ កូនលោកអ្នកមកកាន់ទស្សនាវដ្តី លីអាហូណា

សូមចូលទៅគេហទំព័រ liahona.ChurchofJesusChrist.org ហើយចុចលើ « Submit an Article or Feedback » ។ ឬអ៊ីម៉ែលទៅកាន់ liahona@ChurchofJesusChrist.org ដោយ ដាក់ឈ្មោះ អាយុកូនរបស់អ្នក ទីក្រុងដែលរស់នៅ ព្រមទាំង សេចក្តីថ្លែងការណ៍អនុញ្ញាតនេះថា ៖ « ខ្ញុំ ស្រឡាញ់ របស់អ្នក ។ សូមអនុញ្ញាតឱ្យ សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ប្រើប្រាស់ការដាក់បញ្ជូនរបស់ កូនខ្ញុំនៅក្នុងទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ នៅលើគេហទំព័រ សាសនាចក្រ និងកម្មវិធីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម » ។ ពួក យើងនឹងរង់ចាំពីអ្នក !

មាតិកា

- ១២ ការស្រឡាញ់មនុស្សដទៃដូចព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់យើង
- ១៤ ជិតបង្កើយពេលអធិស្ឋាន
- ១៦ សូស្តីមកពីសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យកុងហ្គោ !
- ១៨ ខ្ញុំមិនចង់ខុសគេនោះទេ !
- ១១០ ពួកសាវកនៅជុំវិញពិភពលោក៖ កំអែលខឺរឺស្ទីវីនសុនទៅ ទស្សនាប្រទេសឈីលី
- ១១១ ពួកសាវកនៅជុំវិញពិភពលោក៖ កំអែលខឺរឺនេឡាន់សូរ សុខទុក្ខកុមារ
- ១១២ ម្នក-សសម្រាប់ហ្វូរិន
- ១១៤ តើខ្ញុំគួរតែបន្តអានទៀតឬ ?
- ១១៥ គំនិតឆ្លាតវៃ៖ ខ្ញុំអាចនឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បាន ដោយសារ ព្រះគ្រីស្ទ
- ១១៦ ការអញ្ជើញនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
- ១១៧ កម្មវិធីបង្ហាញ ហើយនិទានប្រាប់
- ១១៨ គំរូភ្លាហា៖ នការបម្រើព្រះអម្ចាស់ជាភាសាអេស្ប៉ាញ
- ១២០ រឿងក្នុងព្រះគម្ពីរ៖ រដំណើរផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់ប៉ុល
- ១២៣ ទំព័រផាត់ពណ៌៖ ព្រះយេស៊ូវអាចជួយខ្ញុំឱ្យធ្វើកិច្ចការ លំបាកៗបាន

សូមស្វែងរកប្រិយមិត្តដែលលាក់នៅខាងក្នុង !

នៅលើក្របទស្សនាវដ្តី ប្រិយមិត្ត
 រចនាប្រកាសដោយ ម៉ាកគី ប៉ាម៉ែនធីន